

கலைஞர்

கணம் 5

வி. 2

AMUTHA SURABHI

FOOD BAR

**FOR ALL KINDS OF SOUTH INDIAN
& SRI LANKAN FOOD & SNACKS**

DINE IN, TAKE AWAY OR HOME DELIVERY

(Addl. Charges apply)

CATERING AVAILABLE FOR SPECIAL EVENTS

Tel: (02) 9748 1841, 9748 0990 (H)

~~131-133~~ Parramatta Road, Auburn N.S.W. 2144

164

Commencement of Practice at Late Dr.Siva's surgery

**Dr Ruben Karalasingham
294 Merrylands Road, Merrylands**

New surgery hours are:

Monday and Thursday	9.00am – 8.00pm
Tuesday, Wednesday & Friday	9.00am – 7.00pm
Saturday	9.00am – 1.00pm

All patients will be bulk billed. Ample Parking available

ENT Clinics by Dr. Rasanayagam on Tuesdays

Mrs Lyn Walters will continue as the receptionist.

I hope you would extend me the support, you extended to Late Dr. Siva.

Ruben Karalasingham

B.Med.Sci. M.B.B.S (Syd), C.S.C.T. (O. &G.) FRACGP

Tele: 02-9637 5365

KALAPPAI

**மனித மனத்தை உழகின்ற
“கஸ்பை”**

**உலகத் தமிழ்நம் உயர்வை
உயர்த்தி நிற்கும்**

**‘கஸ்பை’, சிட்னி
பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்ச் சங்கத்தின்
காலாண்டுச் சஞ்சிகை**

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

ஆக்ஸ்மூச்சந்தா

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத பட்டப்புகளைத்
திரும்பி பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ள.....
நேராஜா பாக்ஷியநாதன்

Tele: (02) 9688 2759

Our Message Bank

Tele: (02) 9294 1238

“KALAPPAI”

Sydney University Tamil Society
P.O. Box 40, Wentworth Bldg.,
University of Sydney, NSW 2006
AUSTRALIA

Email: suts@tig.com.au

Internet Web Site:

<http://homepages.tig.com.au/~suts/>

கலப்பை

மதிக்க நட, மதிந்து நட.....	2
வாசகர் பக்கம்.....	4
விவாகப் பொருத்தம்.....	6
உருவாக்கும் பாலம்.....	7
Sydney Tamil Youth Club.....	8
முக்திகளைக் கொஞ்சம்.....	10
சிட்னியில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கள்.....	14
வேதாளம் + விக்கிரமாதிர்த்தன்.....	16
அஞ்சு.....	19
மாதவி.....	23
காதல் என்பது வாழ்வில்.....	26
சொல் நிறப்புற் போட்டியின் விடைகள்.....	27
தமிழுக்கு வந்துள்ள தடைகள்.....	28
கண்ணிரோல் ஓர் அஞ்சலி.....	29
டாக்டர் சிவா.....	30
அவனும் ஓர் அலரிமலரானாள்.....	32
என்றும் ஆடிடும் பாதங்கள்.....	39
சிட்னி தமிழ் இளைஞர்.....	41
அவஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகள்.....	42
Realities.....	47
அம்மா என்றொரு சொந்தம்.....	51
கலப்பையின் நான்காம் ஆண்டு நிறைவு.....	55
பிரியோவான் கல்லூரி -175ம் ஆண்டுகள்.....	57
நியூ சஷ்ட் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலை.....	57
அவஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய. II.....	59
தமிழ் ஊக்குவியிப்பு போட்டிகள் 99.....	68
Future Programs.....	68

அட்டைப்படம் - S. குணைங்கம் (குணா)

ஓவியம் - மனோ ஜெகேந்திரன்

வடிவமைப்பு - கேதீஸ் பொன்மயிலைநாதன்

மதிக்க நட மதித்து நட

'மதிப்பு' என்பது ஒருவர் எம்மை அறிந்து, எம்மிலுள்ள நல்ல குணங்களையும், செயல் தீர்ண்களையும் அறிவதுடன், அவற்றுக்கு ஒரு அங்ககாரம் அளித்துப் போற்றுதலுமே. அதேபோல, நாமும் மற்றவர்களை அறிந்து கொள்வதுடன், அவர்களின் நல்ல குணங்களை, வெற்றிகளை அங்கக்ரித்துப் போற்றுதலே, அங்கஞக்கு நாம் கொடுக்கும் மதிப்பு. அனேகமாக நாம் ஒருவருடைய பெருமைகளை என்றும் பேசிக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களின் மறைவிற்குப்பின்னரே பொதுவாக அவர் அருமை பெருமைகளை பேசுகின்றோம். அன்மையில் எமது சிட்டிப் பல்கலைக்கழக மாணவனும், எமது தமிழ்ச் சங்கப் பொருளாளருமான திரு. கார்த்திக்ராமன் பாலகப் பிரமணியன், இவ்வுலகை நீத்த(இயற்கை மரணம்) செய்தியறிந்து, எம்மில் பலர் துடிதுடித்துப்போன சம்பவம், எம்மை கார்த்திக்கைப் பற்றி சிந்திக்க வைத்தது. அவருக்கென்று ஒரு நினைவு மலை உருவாக்கியது. மொத்தத்தில் அவரை நாமும், மற்றவர்களும் முழுமையாக அறியவைத்தது.

நாம் ஏன் ஒருவரின் மறைவிற்குப்பின் மட்டும் தான் அவரைப்பற்றி பேச வேண்டும், போற்றிப் புகழ் வேண்டும், என்ற நியதி. ஓவ்வொருவரது யேர், புகழுக்கு காரணமாக இருக்கின்ற பல நல்ல விடயங்கள், வெற்றிகள், அவரது நாளாந்த வாழ்க்கையில் இடம் பெறும் பொழுது, நாம் ஏன் அத்தருணந்தில் அவற்றுக்கு மதிப்பு கொடுக்கத் தவறுகின்றோம்? எந்த வியாழம் வீட்டிலிருந்து தொடங்குகிறது என்பார்கள். வீட்டில் பல விடயங்கள் இருக்கின்றன- மதிக் கக் கூடியவை, மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டியவை. நாம் அவற்றை அறிகின்றோமா? அல்லது அவற்றுக்கு உரிய மதிப்புக் கொடுக்கின்றோமா? எம்மில் பலர்

அதைச் செய்வதில்லை. உதாரணமாக வீட்டில் ஒரு குழந்தை ஒரு விடயத்தை சிரத்தையுடன் செய்து முடிக்கும்போது, 'நீ கெட்டிக்காரன், கெட்டிக்காரி, நன்றாகச் செய் திருக் கிறாய்' என்று தப்பிக்கொடுக்கின்றோமா? அப்படி பிள்ளை பலவற்றைச் செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பம் எமக் கில்லையா? எமது பிள்ளைகள் பாடசாலையில் ஒரு பிட்சை எழுதி பெறுகிறு ஒன்றைப் பெறும்போது, அது எதிர்பார்த்த அளவிற்குப் புள்ளிகளைப் பெறாதவிடத்து, அவ்வளவு புள்ளிகளைப் பெற்றதை நாம் மதிக்கின்றோமா? பலரும், 'இவ்வளவுதானா எடுக்கமுடிந்தது?' அடுத்தமுறையாவது நன்றாகப்படித்துக் கொடுக்கப்பார்' என்று கூறும்போது அந்தப் பிள்ளை கவுட்டப்பட்டு எடுந்த அந்தப் பெறுபேற்றுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய மதிப்பு சுற்றேனும் கிடைக்காததனால் ஏற்படும் விருக்கி. பெற்றோர் நினைப்பதெல்லாம் 'நான் அந்தக்காலத்தில் 100 புள்ளிகள் எடுத்தனன் என்பது மட்டுமல்ல, 'பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளை உன்னைவிடக் கூட புள்ளிகள் எடுக்குது என்றால் உன்னால் ஏன் அப்படிப் படிக்க முடியாது' என்பதே அவர்களது நியாயம். பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளின் போட்டி இறுதியில் பெற்றோரின் பொருளமையாக மாறுகின்றது போலும்.

இன்று, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் 'அந்தஸ்து' (ஸ்டாட்) என்பது மிகப்பெரிய விடயம். மற்றவர்களது அந்தஸ்துடன் நாமும் சரிசிக் சமாணமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நினைக்கும் பலர் இந்கு இருக்கின்றார்கள். தமது உழைப்பினால், கெட்டித்தளத்தால் அந்த அந்தஸ்தை நிலைநாட்ட முடியாத பெற்றோர், தமது பிள்ளைகள் ஊடாக

அதனைச் சாதிக் க முனைவதைக் காண்கின்றோம். பிள்ளைகளை நாம் எதிர் பார் பவற்ற வரை அடையும் வரை துன்புறுத்துகின்றோம். இடையிடையே அவர்கள் அடையும் வெற்றிகளை மதிக்கத் தவறுகின்றோம். ஏனெனில் நாம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் இமாலய வெற்றிகள். அவற்றை அடையும்வரை எந்த ஒரு சிறு சாதனை, வெற்றியில் எந்த திருப்தியும் இல்லை. அதனால் பெற்றோருக்கு விளையும் அதிருப்தியினால் பிள்ளைகளின் சாதனைகள் அவர்களுக்கு அற்பமே. அதனால் அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது பாராட்டவேண்டும் என்றோ எந்த என்னமும் அவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. பிள்ளைகளின் திறமைக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்காமல், தமது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி பிள்ளைகளை முன்னுக்கு தன்னுபவர்களும் இங்கு இருக்கின்றனர். அதைவிட, அவர்கள் தமக்கு தெரிந்தவர்களிடம் போய், ‘என்னுடைய பிள்ளை நல்லாகப் பெய்தார்’ என்று பிள்ளையிடம் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள் பவர்களும் உண்டு. தமக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதை எப்படியென்றாலும் பெற்றுயலும் தரப்பினர். திறமை எங்கு இருக்கின்றதோ பெயரும் புகழும் அங்கே தானாகவே போய்க்கேரும் என்பதே உண்மை. அதையும் கேட்டுத்தான் பெறவேண்டும் என்பது அவர்கள் தலைவிதி.

இங்கு இப்பொழுது எதிலும் குறை கண்டு பிடித்தே பட்டம் பெற நினைக்கும் கூட்டம் பெருகிவருகின்றது. நிறையையும் சொல்லி குறையைச் சுற்றிக்காட்டுவதே சாலச் சிறந்தது. தம்மைத் தமிழ்ப் பெரியவர்கள் (வயதிலும், ? அனுபவத்திலும்) என்று கருதும் பலரில், பெருந்தன்மையோ, மதிப்பளிக்கும் வழக்கமோ அருகிக்

காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏனோ, தமிழனின் பிறவிப்பினியோ? நிறைகளை மதிக்க, ஏன் இந்த மனத் தயக்கம்? மற்றவர்களை மதிப்பதனால் தம் மதிப்பு உயரும் என்பதை அறியாதவர்கள். இங்கு பலரும் பலவழிகளில் ‘குப்பை குட்டைகளைக் கிளருகின்றோம்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு தம்மீது தாமே குப்பையைக் கொட்டிக் கொள்கின்ற பல செயற்படுகளும் பெருகிவருகின்றன. தம்மை யாரென்று தெரியப்படுத்தாமல் ‘புரட்சி செய்கின்றோம்’ என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். தமிழல் வேறுவழிகளில் மேலும் உயரமுடியாது என்று கருதும் இந்தக் கூட்டம், மற்றவர்களைத் தாழ்த்திப் பேசியும், எழுதியிடமே தம்மை உயர்த்திக் கொள்ள முடிகின்றனர் போலும், தமது உண்மைப் பெயரை வெளிக்காட்டிக் கொண்டால், தமக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற அறுப் பார்ப்பான மதிப்பு பறந்து போய்விடும் என்று என்னுபவர்கள். அவுஸ்திரேலியாவில் இருக்கின்ற எழுத்துச் சுதந்திரமும், தமது புனைபெயரும், கரணஞக்கு கிடைத்தது போன்று தமக்கொரு ‘உயிர் காக்கும் கவசம்’ என்று கருதுகிறார்கள். யாரும் புனைபெயரில் தமது கருத்தைத் தெரிவிப்பதில் பிழை ஏதுமில்லை. ஆனால் புனைபெயர்கள் மற்றவர்களைக் குறை குறை வரும், மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுவது தான் கவலைக்குறியது. குப்பையோயினும் அதில் நல்ல விடயம் அகப்படுகிறதா? என்ற ஆவல் கொண்டவர்கள் நாம். நல்லன தென்படும்போது, அவற்றை கொரவிக்க விரும்புவதாக் கூற மனித மனங்களை உழுது, நல் விதைகளை விதைக்க விழைகின்றோம் நாம். அதுவே கல்பையின் நோக்கு.

ஆர். குழு

சூறான்பம்

செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் சிறியார்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

குறள் 26

பெருமை தரும் செயல்களைப் புரிவோரைப் பெரியோர் என்றும், சிறுமையான செயல்களையன்றிப் பெருமைக்குரிய செயல்களைச் செய்யாதவர்களைப் பிறியோர் என்றும் வரையறுத்து விட முடியும்.

வாசகர் பக்கம்

மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் அவர்கள், வணக்கம். கல்ப்பையின் அன்னமக்கால இதழ் கிடைத்து, 1998ம் ஆண்டில் காலை வைத்தள்ள சஞ்சிகைக்கு முதலில் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம். எமது தமிழ் மக்களின் போதாறவைப் பெற்றுவரும் இச்சஞ்சிகை பயன் தரும் பல வேறு எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி வருவது மகிழ்ச்சி ஊட்டம் நிகழ்வாகும். தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும், சமூகநலன் பேனும் கடமை உணர்வையும் வாசகர் நெஞ்சில் நிலைநாட்டி விடும் சக்தி இச்சஞ்சிகைக்கு உண்டு என்பதை நான் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கின்றேன். எனவே தரமான படைப்புக்கள் மேலும் மேலும் கல்பையில் இடம்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வாழ்த்தரையைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். வணக்கம்.

**செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
தலைவர், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பனை**

அன்புமிக்க கல்பை குழவினருக்கு, உங்கள் வெளியீடான கல்பை நல்ல ஆக்கங்களைத் தாங்கி வந்து வாசகர்கள் அனைவரையும் மகிழ்விக்கின்றது. உங்கள் குழவினருடைய பணி பல்ளாண்டு காலம் தொடர வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தின்கின்றேன். உங்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களையும் எனது இறை ஆசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிரசாந் குவராஜ்

அன்புன் ஆசிரியருக்கு! தங்கள் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் மூலம் தமிழை வளர்ப்பதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தங்கள் கல்பை இதழ்களை கிடைக்கப்பெற்றதையிட்டு, எமது மகிழ்ச்சிகையையும்

நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கல்பை தொட்டு சிறப்புடன் வெளிவர எனது நல்லாசிகள். இலங்கை வாழ் வறிய தமிழ் மாணவர்களுக்கு தாங்கள் ஆற்றி வரும் உதவிகள் போற்றுகிறது. தமது பணிகள் மேலும் சிறப்பு எமது நல்லாசிகள்.

**நிருமதி எஸ் ஜெயராஜ்
அதிபர், யாழ். இந்து மகளீர கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.**

Dear Editor!

Thank you for your nice letter in Tamil and Kalappai issues. The contents were noted with interest and it was equally exiting to note names like Kethes and Kulasegaram Sancheyan. The issues have been sent to the college library.

With regards to all members of the S.U.T.S.

**S.Thanapalan
Principal, St.John's college, Jaffna**

கல்பை ஆசிரியர் குழவினருக்கு, துனுக்காலில் இருந்து வணக்கங்கள்! தங்களது கல்பை வாசகர்களில் நானும் ஒருவர். சுமத்திலிருந்து எம்மால் கல்பையில் பிரக்கிக்கவன தரமான ஆக்கங்களை அனுப்பிவைத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளிக்கூன்?

புலம்பெய்ந்த தமிழ் மக்களிற்கு தமிழ் வளர்க்கும் உங்கள் பணி வாழ்க! வாழ்க!

**கல்பையின் ஈழ வாசகங்குழு சாசில்
செல்வி எஸ். தர்மதுரை**

அன்பின் ஆசிரியருக்கு!

சிட்டி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியிடான் கலப்பை சஞ்சிகையைப் பற்றி எனது நண்பள அறிமுகம் செய்தார். நான் ஒரு இளம் இவங்கைப் பெண் எழுத்தாளர். நானும் உங்கள் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கங்களை அனுப்பி வைக்கலாமா? பதிலுடன் கலப்பை இதழையும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

ஜி. ரி. அஞ்சலா, கொழும்பு

கலப்பை ஆசிரியர் குழு

தங்கள் கடிதமும், கலப்பை இதழ்களும் கிடைக்கப் பெற்றேன். மிக்க மகிழ்ச்சியும், நன்றியும் உரித்தாகுது.

தேமதுரத் தமிழோசை உலக மெலாம் பரவும் வகை செய்யும் தங்கள் தமிழ்ப் பணி சிறக்க வாழ்த்துகின்றோம். எங்கள் பழைய மாணவர்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்வதையிட்டும், அவர்கள் தமது கல்லூரியையிட்டும் - கல்லூரியிலுள்ள அவள்களுது இளையோர்களையிட்டும் அக்கறை கொள்வது இரட்டிய மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது.

கலப்பை, தமிழ் இளைஞர்களின் உள்ளத்தை ஆழ உழுது, அகழ்ந்து பெறும் அறுவடைகளை மீள எமக்குத் தர மனதார வாழ்த்துகின்றேன். எமது கல்லூரி மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் அனுப்பிவைப்போம்.

எமது நூலாகத்தை கலப்பையும் அலங்கரிக்கின்றது. தொடர்ந்தும் அலங்கரிக்க வாழ்த்தும் - நன்றியும் என்றும் உண்டு.

உங்கள் அன்பான

க. இராசதுரை

அந்திப். யாழ் மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

அன்புடையீர்,

அண்மைக்கால கலப்பை இதழ்கள் கிடைக்கப்பெற்றோம். நான்கு வருடங்களாக அவஸ்திரேவியா வாழ் தமிழ் மனங்களை

பண்படுத்தும் கலப்பைக்கு நன்றி கூறி அதன் சேவை தொடர வாழ்த்துகின்றோம்.

கல்லீக்காக, உழைப்பிற்காக இன்னும் பல காரணிகளினால் தாய் நாட்டை விட்டப் பிரிந்து சென்று வாழும் எம்மவிரிடடையே தமிழை வளர்ப்பதற்கும், அவர்களின் திறமையை வளர்ப்பதற்கும் இவ்விதம் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இப்பணியைச் சிற்பாகச் செய்துவரும் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

கைக்கடக்கமாக, சிறந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கிவரும் கலப்பையின் மஞ்சள் கையேடு வெளியிடு வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். இது போன்று மேலும் பல புதிய ஆக்கங்களைத் தாங்கி கலப்பையின் சேவை தொடர மீண்டும் ஒரு முறை வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்புடன்

செல்வன் க.ச. செந்தில்குமார்.

தலைவர், சங்கீத நாட்டிய சங்கம் பேராதானப் பல்கலைக்கழகம்

ஆசிரியர் குழுவினருக்கு!

கலப்பை தொடர்ந்து தரமான மகைப்புக்களுடன் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி, பெற்றோருக்கும் பின்னைகளுக்கும் இடையில் இருக்கவேண்டிய புறநூல்களை இல்லாமையினால் ஏற்பக்கூடிய எதிர்பார்ப்புகளும், மாற்றங்களும் எவ்வகையில் இருபாலாரின்தும் மனதைப் புண்படுத்தி விரசல்களை பெருகச் செய்யும் என்பதை அருளமொக அறிவுரை மூலம் கூறிய சஞ்சயன் அண்ணா, மென்மேலும் பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கான தீவுகளுடன் வாசகர்களைச் சுந்திப்பார் என நம்புகின்றேன்.

மைதிலி யோகநாதன்

ஜெனீவா பல்கலைக்கழகம்

கலிச்சலாந்து

விவாகப் பொருத்தம்

கண்முக கந்தராமும் நாலும் அத்யந்த நன்பர்கள். அவர் ஒரு போற்றிமலாள். அவின் தந்தை இறந்து விட்டார். அவருக்கு வயோதிபரான தாயும், வயதுக்குவந்து பலவுறுடங்களையிட்டு விவாகமாகத் தங்கையும் இருந்தன. அவருடைய குடும்பத்துறை எனக்குச் சிறுவயதிலிருந்து நெருங்கிய கழுதான் சுடுபடு இருந்தபடியால் அவின் தயார் என்னைத் தனது மூத்த மகள் எனச் சொல்லிக் கொள்ளுமானாக்கு என்பது அன்பு கவ்த மரியாதை வைத்திருந்தார். மகனுக்கு விவாகமாகாது வயதேறிக்கொண்டே போகிறதே என மிகவும் கவலைப்படுவார். சிவவுறுடங்களாக நல்ல பல ஜாதகங்கள் வந்தும் ஒன்றும் பொருத்தமில்லாது விடுபட்டுக்கொண்டே போயின.

இப்படியான கால கட்டத்தில் ஒரு நல்ல இடத்திலிருந்து தரக் குழுமங்களை ஒரு ஜாதகம் வந்திருந்தது. அதை அவ்வூர்க்கோதிடிடம் காட்டியதில் அவர் நன்றாகப் பொருத்தம் பார்த்துவிட்டு சில குற்றங்கள் காணப்படியும் மத்தியப்பொருத்தமாக விவாகம் செய்யலாம் எதற்கும் நீங்கள் ஒருக்கால் மட்டுவில் திருக்கணித சாஸ்திரியாரிடம் காட்டி அவருடைய அப்பிராயம் பெற்றுக் கொண்டுது நன்று என்று கொண்டார். நன்பரும் நாலும் உடனடியாக மட்டுவில் கோதிடிடம் போனோம். அவர் ஜாதகங்களை நன்றாக ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபின் ஜாதகருக்குச் செல்வாய் தோடு மிருக் கிறது. அது வமல் லாமல் விருட்சப்பொருத்தமில்லாதபடியால் இவர்களுக்குப் பின்னைப்பெறு இல்லை. பொருத்தம் மத்தியமான விருப்பமாகில் செய்யலாம் எனச் சொல்லிவிட்டார். நாங்கள் என்ன செய்வது என போசனையுடன் வீடு திரும் பினோம். ஆவலாகக் காத்துக்கொண்டிருந்த தாயாரிடம் விஷயத்தைக் கூறினோம். அவர் பின்னைப் பேறு இல்லாவிட்டால் விவாகம் செய்து என்ன பயன் இதையும் விட்டுவிடுவோம். அவனுக்கென எங்கோ ஒருவன் பிறந்திருக்கிறான்தானே ஏதோ ஆண்டவன் விட்டவறி எப்படியோ அப்படி நடக்கட்டும் என

அப்பிராயப்ப்டர்.

அச்சமயம் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்த நன் பரொருவர் என்ன யோசித் துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் எனக் கேட்டார். நாங்கள் விஷயத்தைச் சொன்னோம். அவர் அப்படியா சமார்க்காரம் ஏன் நீங்கள் அக்கவேலி சிவசரணம் கோதிடரப்பறிக் கேள்விப்பத் தில்லையா? யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்தானே தலைசிறந்த பிரபலமான சோதிடர். அவரிடம் போங்கள். அவரிடம் காட்டுக்கள். அவர் கணித்துக் கொள்ளல் சரியாகிறாக்கும் உடனே செல்லுங்கள் என ஊக்கப்படுத்தினார்.

நாங் களிருவரும் மனமில்லாது உணவுறுந்திவிட்டு அக்கவேலிக்குப் போனோம். சோதிடர் சிவசரணமவர்களைக் கண்டோம். ஜாதகங்களின்னையும் அவர் கைகளில் சமர்ப்பித்துவிட்டு பொருத்தம் பார்த்துக் கொண்டிடும் அவர் சிரிது நேரம் தனது இஷ்டதெய்வத்தைத் தியாகித்துவின் இரண்டு ஜாதகங்களையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டு வெகு நேரமாக ஏதேதோ மனத்தில் கணக்குகள் போட்டுக்கொண்டிருந்தவர் தீவிரென எங்களை நோக்கி இங்க ஜாதகங்களை வேறு கோதிகளிடம் காட்டிமிருப்பிகளே செல்வாய்க் குற்றம் இருப்பதாகச் சொல்லிவிருப்பார்களே. ஆம் செல்வாய் எங்கே இருக்கிறான் எட்டாம் வீட்டில் குற்றம் ஆனால் அவன் எட்டாம் வீட்டில் வேலியோராகவல்லவா நிற்கிறான். இன்னும் சில விண்டிகளில் ஒன்றாம் வீட்டிலுள் போய்விடுவான். குரியன் நடு உச்சி வெமிலில் தான் தகிப்பான். தாங்கமுடியாது. சுயந்திரி வெமில் கடுவதில்லை. அது போல் வீட்டில்லைக்குப் போய்விட்ட செல்வாய் கூமாட்டான். பலன்றாவனாகிவிட்டான். கெடுதி செய்யமாட்டான். ஆகவே நோஷிருக்கிறிதழ்ந்து சொல்வதற்கு இடமில்லை என்றார். ஜயா! இந்தச் சாதகர்களுக்கு விருட்சப்பொருத்தம் இல்லாதபடியால் புத்திரிப் பேறு விடையாது எனக் கூறுகிறார்களே என நாங்கள் கொள்ளோம்.

அவர் அவ்வாறுத்திருக்கணித பஞ்சங்கத்தை எடுத்துப் புரட்சியாத்துவிட்டுப் புன்னை மரம்

அதை நாங்கள் சாதாரணமாகப் பாலில்லாத மரம் எனத் தவியிப்பில்லையே. ஓரோகா. பஞ்சாங்கத்தில் அம் மரத் துக் கெதிராக நட்சத்திரக் குறி போதபடியல் அது பலின்ஸத மரமாகிவிட்டு போலும். தமிழி சென்ற வருடதிருக்கணித பஞ்சாங்கத்தை எடு எனத்தனது உதவியாளிடம் கூற அவரும் எடுத்துக்கொடுத்தார். சோதிடர் அதைப் பிரத்துப்பார்த்துவிட்டு இதின் புன்னை மரத் துக்கு எதிராக நட்சத்திரக் குறி போடப்பட்டிருக் கிறதே. அப்படியானால் சென்றவருடத்தில் புன்னை மரத்திலிருந்த பால் இந்த வருடத்தில் வற்றிப்போய் விட்டு போலும் எனக் கூறிப் பல வேறு முந்தைய வருடப் பஞ்சாங்க்கணவும் எடுத்துப்பார்த்துவிட்டு முந்தைய வருடங்களில்லாம் புன்னை மரத்தில் பாலிருந்திருக்கிறதே என்ன விந்தை நீங்கள் போய் இச்சாதகர்களிருவருக்கும் தாராளமாய் விவாகம் செய்து வையுக்கன். இருவரும் பல்லாண்டுகள் செய்து வையுக்கன். இன்று வரும் பல்லாண்டுகள்

நந்ககத்துடன் சந்தோஷமாக வாழ்வார்கள் என வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

அவ்விருவருக்கும் மணம்முடித்து வைத்தோம். அவர்களும் ஒரு பெண்குழந்தையைப் பெற்று அவனை நன்றாகப் படிப்பித்து ஒரு நல்ல கணவனையுந் தேடி மணமுடித் துக் கொடுத்துவிட்டார்கள். பேர்ப்பிள்ளையையும் கண் டுவிட்டார்கள். அவ்விருவரும் வயோதிப்பகளும் விட்டார்கள். இன்று வரையில் சுகமாயும் சந்தோஷமாயும் வாழ்த்து வருகிறார்கள். எனவே சோதிடம் உண்மையானது. தெய் வீகமானது. ஆனால் அதைச் சரிவரக்கணித்துப் பார்க்கத் தெரியாத சோதிடகளிட்டான் பினை இருக்கிறது. அதனால் தேவையற்றபல விபரிதங்கள் ஏற்பட இடமுண்டாகிறது.

கிஸிகுமாரசாமி

உருவாக்கும் பாலம்

தங்கக் கதிர்கள் பொன்மேனி பட்டு
பூமியவள் மிளிராவதுபோல்-நல்லோர்கை
பட்டு நற்கதைகளும் கட்டுரைகளும் செய்திச்
கருள்கள் எனப்பலவொன்று சோந்து

வைரம் போல் தமிழ் வளர்ப்பதற்கென
உருவாக்கப்பட்டு வெற்றிநடைபோடும்-கலப்பையது
மேன்மேலும் பெருகி விண்மீன்கள் தாள்களிலுள்ள
செய்திபட்டு கண்களில் தெறிக்க

பானுவன் கிழக்கே புலர்வது போல்
தமிழ் புலர்ந்து நலிந்துவிளங்க-கலப்பையது
பாலமமைக்க தொடர்பு பெருகி உறுதியோடும்
உணர்ச்சியோடும் வாழ்த்துவோம் வளர்வதற்கு.

- வெற்றி மாலை -

SYDNEY TAMIL YOUTH CLUB, HAVE YOU HEARD IT BEFORE!?!?

**By Aravinthan Kantharajah
(editorial committee)**

**Do you know what the STYC is?
What about, why the club was formed?
Hey, how about what the club does?**

Sydney Tamil Youth Club (STYC) was an active youth group in Sydney between 1988-1994, and branched into several areas, however, it has been inactive over the last 4 years, yet Sydney University Tamil society(SUTS) has rejuvenated the club in a new form under their guidance. The STYC is a group of Tamil high school students of both sexes, from years 8 to 12!!!! Many critics have "looked down on us" as being a small and also a worthless waste of time, yet with more than 60 members, I'm sure you would agree with me when saying this youth club certainly won't be ephemeral.

It is run by an elected interim committee and aims to develop and fasten the sense of community, amongst the Tamil youth. The positions within the committee are Co-ordinator, Secretary, Treasurer, Editors, Music group coordinators, sport coordinators, radio programmers, talent show organizers and the drama presenters. The STYC has many activities planed for the future, where tamil youth can meet, enjoy and take pride in being Tamil. An example of this is STYC on air whereby we will not only gain eloquence in speaking our mother tongue, but also to encourage the participation and involvement of tamil youth in producing standard radio programs. Some other examples are the organization of cultural programs, sport carnivals and finally cultural events like dinner nights. Our recent BBQ was a great success, even though it was raining, alacrity could be seen in everybody's faces. Our music group titillated the audience with our ever-emerging talents at the Murgan Temple, yet to become the cynosure of all eyes we need to expand!!!!!!

Committee meetings are held on the first Sunday of every month and vital issues such as furtre activities are discussed and planed, venues for such meetings regularly take place at the Tamil information centre at around 4pm. STYC Social night(with SUTS annual dinner), sports day(cricket, net ball & touch footy competitions) have already been planned for the year. Please contact Rahuram (9746 2330) for further information.

All are welcome.

Come along to this indelible club!!!!!!

THURAI RAJAH SOLICITOR

THE CHAMBERS

LEVEL 11, 370 PITT STREET, SYDNEY NSW 2000

APPOINTMENTS CALL: (02) 9267 8810

- ❖ Administrative Law
- ❖ Business Agreements
- ❖ Banking / Finance
- ❖ Bankruptcy
- ❖ Commercial Leases
- ❖ Criminal Matters
- ❖ Corporation Law
- ❖ Debts / Insolvency
- ❖ Environment Law
- ❖ Family Law
- ❖ General Legal Advice
- ❖ Immigration Problems
- ❖ Public Liability Claims
- ❖ Personal Injuries & Damage Claims
- ❖ Power of Attorney
- ❖ Real Estate Sales & Purchases
- ❖ Small Business Advice
- ❖ Traffic Offences
- ❖ Trade Practices Law
- ❖ Wills Probates & Estate Claims
- ❖ Workers Compensation

CONVEYANCING

When it comes to buying or selling a property do not make a move without a solicitor. Conveyancing is much more than paper work!

LITIGATION

We advise we negotiate we prepare and arrange court proceedings for all areas of litigation.

IMMIGRATION

Immigration Agent No. 53030.

We accept instructions and offer complete migration service.

APPOINTMENTS CALL: (02) 9634 1170
40 COUNTY DRIVE, CHERRYBROOK NSW 2126

THURAI RAJAH IS A REGISTERED SOLICITOR OF THE HIGH COURT OF AUSTRALIA,
 A SOLICITOR TO THE SUPREME COURT OF NEW SOUTH WALES, ATTORNEY AT LAW OF THE SUPREME COURT OF SRI LANKA

முத்திருகளைக் கொண்டும் ஒத்தி வைப்போம் இழையீடு பா. நேரா

அந்த மருத்துவமனை புற்றுநோய்க்கெனப் புனரமைக்கப்பட்டது.
அந்த அறையில் அவனுடன் சேர்த்து பத்துப் பேர் படுத்திருந்தார்கள்.
பார்ப்பதற்கு அழகாகப் பராமரிக்கப்பட்டிருந்தது
அந்த அறை.

அந்தக்கட்டிலில் அமைதியாக படித்திருந்தான் அவன்...

அந்தச் சுற்றுவட்டாரத் தீல் எந்தச் சுக்கேதையில்லை.

சற்று நேரத்தின் முன்புதான் ஒருவரின், நெஞ்சு துடிக்காமல் நின்றுபோனது.

பக்கத்தீல் இருப்பவர் எல்லோர் முகமும் பரிதாபத்தீல் இருந்தது.
சுகப்பட வந்தவர்கள் பலர் புறப்பட நேர்வதுமுண்டு.

உலக சனத்தொகையில் ஒருவர் குறைந்தது பக்கத் தீல் நடக்கும் போதுதானே பரிதாபாகிறது.

அவன் ஆழ்மனத் தீவிழும் அதே அவையிலும்புத்தான்.

அவனுக்கு நோய் என்பது நூறுசதவீதமாக் குறுத்தியானது.

முற்று நோய்
இது 'வயது வந்தவர்க்கட்டு மட்டும்' என்று முட்டாள்தனமாய் முடிவு செய்திருந்தான்.
தனக்கு வந்தபின்தான்,
தன் முடிவு தெரிந்திருந்தான்.
'எனக்கு முப்பது வயதில் ஏன் மூப்பு வந்தது?..
இத்தகை வருடம் துடித்த இதயம் இந்த வயதிலா இனைப்பாற வேண்டும்.

முக்கி என்பது என்ன மொட்டுக்கணுக்கா?

அவன் கட்டிலில் புரண்டபடியே நினைவில் உழுந்றான்.
கட்டில் உரங்கும் இடம் என்பதே உண்மை கண்ணுப்புதல் என்பது கட்டிலைப் பொறுத்தது ஆனால் அவனைப் பொறுத்தது

சாவா? இல்லை நித்திரையா?

இம்பு அவனைப் பாதீக்கத்தொடங்கியது.

அவனுக்குள் போராட்டம் தொடங்கியது.

தாதீ, ஒவ்வொருவராகச் சென்று மருந்து கொடுத்து நகர்கள்றான்.

அவன் மருந்துகளைக் கையிலெழுத்தான்.
தனக்காகவே அவை தயாரிக்கப்பட்டவை என மாத்திரைகளைப் பார்த்து மனம்நூற்றான்.

அவன் நினைத்தான்

நல்ல காலம் நான் காதலிக்கவில்லை.
அப்படி நினைக்கத் தோன்றியது எது.

ஆம்

பக்கத்துக் கட்டிலில் ஒரு பாவப்பட் இனைஞுள் அவன் காதலித்துக்கொண்டிருந்த போதே கரும் நோய் வந்தது.

காதல் ஒன்றே நோய் வந்தபோதும் சுகமானது ஆனால்

அவனைப் பார்க்க அவன் காதலி தன் கணவனோடு வந்திருந்தான்.

ஒருவேளை கணவனின் காதலிக்கும் கான்சர் வந்ததோ.

தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

அவன் கண்களை மூடத் தூங்க முயன்றான்.

அவன் எப்போதோ மழுசியதை நினைத்தான்.

ஒரு விழு ஏந்து கொண்டிருக்கிறது புகைமேலே செல்கின்றது.

ஓ

எரித்து விட்டோம் என்ற ஏரிச்சலில்தான் புகை கூடப் பூரி நோக்கி வருவதில்லை.
ஆனால் சாட்சிக்காக விழுச் செல்கிறது சாப்பல் அதைப்படித்ததும் நினைத்தான்

உடலே சொல்கிறது உயிர் வேண்டாமென்று

மேலே போவதீல் தயக்கமென்ன
இதைத்தான் நூனம் என்பார்களோ.

அந்த அறை எப்பொழுதும் ஆரவாரமாகவே
இருந்தது.
அத்தனை பேரும் ஆறுதல் சொல்பவர்கள்.
சாவு நிச்சயம்.
ஆனால் ஆறுதல் சொன்னார்கள்.
அவை ஆறுதல் அல்ல

உய்ர் போவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஜக்கம்
வார்த்தைகளிலிருந்தே தெரிந்தது அவர்கள்
வழியதுப்பு வந்தவர்கள் என்று.
'சரி வாறும் 'என்று சொல்பவர்கள் முகங்களிலே
பர்தாபம் இருப்பதையே பர்த்தான்.
ஆறுதலையாவது அழகாம் சொல்லலாமே

'இந்த நோய்க்கு இன்றே பாருங்கள்
கட்டாயம் மருந்தைக் கண்புபிடிப்பார்கள்
உடனே அதையும் உனக்குக் கொடுக்க
குடித்த நீயும் உடனே பிழைக்க
மருத்துவத்தால் பிழைத்த மனிதன் என்று
உன்பையை மட்டுமே உச்சரிக்கப் போகிறார்கள்'
என்று
உரைக்கின்ற சொற்கள் உற்சாகம் சொல்லலாமே

இது
தனக்குத்தானே தயாரித்த
ஆறுதல் மொழிகள்.

*** *** ***

நோயாளிகளை நோட்டமிட்டபாடி வைத்தியர்
வருகின்றார்.
கழுத்தில் ஸ்டெத்தெஸ்கோப்.
அதைப்பார்த்த அவனுக்கோ
மலர்வையைம் கொண்டு வருவது போல் ஒரு
மனிதலை.
சீரிப்பை வரவழைத்துக்கொண்டான்.
அந்தச் சீரிப் எந்த வகையைன்று எவருக்கும்
தெரியாது
கண்புபிடிப்பவன் கடவுள் மட்டுந்தான்.
'கையீல் கத்தியை,
எழுத்தவழுக்கு வருவது ஆத்திரம்,
தடுப்பவழுக்க வருவது தத்தியம்.'

தடுக்க நினைக்கும் கத்தியைவத் தீயர்கள்
அவ்வீடம் விட்டு வெளியேற்றார்கள்.

கான்ஸர் என்பது நண்டு.

இலத் தீன் மொழியில் இப்படித்தான்
சொல்வார்கள்.

இவன் உடலைத்தான் அந்த நண்டு பீடித்ததா
இல்லை
யாரோ சொல்லித்தான் கண்புபீடித்ததா?

வீதி என்று விளக்கம் கொடுத்தான்.

இந்த வீதியனுப்பும் விண்ணப்பித்தானே வீபாதி.
ஆனால்
இங்கு விண்ணப்ப முழுவத்தீகதீ விரைவில்
வந்ததேன்.
அவன் யோசித்துப்பார்த்தான்.

உய்ந்த கட்டிடமொன்று உடைந்து போனது
தக்கியிருந்தவர்கள் தப்பித்துக் கொண்டார்கள்.
தலைக்காயம் பட்டுத்தான் அவர் தப்பித்துக்
கொண்டனர்.

ஒருவர்க்கு மட்டும் வீரல் உடைந்தது.
ஆம், அவர் ஒரு வீணை வீத்துவான்.

இதுதானா வீதி என்று சீரித் தபாடுயே
உறங்கிப்போனான்.

தீ தீ தீ தீ தீ தீ தீ தீ

இரண்டு கிழமைகள்.

அவனை அழைத்துப் போவதற்கு யாரும்
அனுமதிக்கவில்லை.
அவனைப் பார்க்க வருபவர்களும் குறைந்து
விட்டார்கள்.
படுக்கும் போது பார்க்க வருபவர்களைவிட
'எடுக்கும்'போது வருவோர்தானே அதிகம்.

இன்று வெளியே ஒரே மழுதான்.
அதன்காரணமாக மருத்துவமனையும் ஒழிந்து
போயிருந்தது.
தேகழிலையே இவ்வாறிருக்கையீல்
அவனோ காலநிலைப்பற்றிக் கவனிப்பதல்ல.

தலையை வலிப்பது போலிருந்தது.
தாத்தியைக் கேட்டால் வயிற்று வலிப்புக்குக்
கொடுத்த மாத்திரயீன் பாதிப்பு என்பாள்.

ஆனால் வயிற்று வலி வந்ததே நெஞ்சவலிக்குக் கொடுத்த மாதிரையால்தான்.. ..

வேண்டாம்.

நோய் வரும்போதுதானே உறுப்புகளின் பெய்க்கள் ஒழுங்காகத் தெரிகிறது.

உணவு வண்டி உள்ளே வருகிறது.

இன்று கொடுத்த உணவு மந்மாக இருக்கின்றது தரப்பட்ட உணவுக்கும் தட்டுப்பாடு இல்லை.

?

கட்டடசீக் கட்டடமென்றால் கட்டுப்பாடு இல்லையோ.

அவனுக்கு வெறுப்புக்கலந்த வீருப்பு வந்தது..

உடைந்த வாய்க்காலில் ஒழும் நீர் எங்கே ஓடினால் எனக்கென்ன என்பதுபோல்.

தற்கக்கப் போகும் மரத்துக்குத் ஏன் தண்ணீர் என்பதுபோல்.

ஒருமணீநேரம் உண்ணாவீரதம் இருந்தான்.

பசிவந்திடப் பின்னர் பத்தும் பறந்தது.

நோய் வந்த போது அவனைத்

‘தேவாரம் பாடுங்கள் தீர்ந்து வீரும் குறை’ என்றனர்

‘பைள் படியுங்கள் பயன்வரும்’ என்றனர்

‘சூர் ஆன் படியுங்கள் குறை தீரும் என்றனர்.

அப்போது அவனுக்கு

வைத்தீயரைப் பார்ப்பதே வசதியாய் இருந்தது இன்று

தேவாலயம் சென்று ‘அல்லா’ பெயரில் அர்ச்சனை செய்ய ஆயுத்தமானான்.

உறுக்கம் வருவதுபோலிருந்தது. அவன் உறங்க நீண்ப்பதே ஒரு காரணத்துக்காகத்தான்.

ஆம்

உறங்கினால்.

‘கனகாலம் வாழ்வதுபோல் கனவு காணலாமோ?’

ஆக ஆ ஆ ஆக ஆ ஆ ஆ ஆ

விழித்தபோது குழப்பாக இருந்தது. எவ்வளவு நாளாக இங்கீருக்கின்றேன். கலண்டரைப்பார்த்தான்.

இரண்டு மாதமாய் கலண்டரை எவரும் கீழ்க்கலீல்லை.

அங்கிருப்பவருக்கு பக்கங்களைக் கீழ்ப்பதற்கே பயமாகவிருந்தது.

உண்ட களன்பில் அவன் உறங்கிப் போனான்.

விழித் தெழுந் தபோது வெளிச் சம் கலைநீரிருந்தது.

அவனைத் தனிமை வாட்டத் தொடங்கியது.

இப்போது பரம எதிரீயைக் கூடப் பார்க்க ஆசைப்பட்டான்.

அந்த எதிரீயிடம்

‘இன்று போய் wardக்கு நானைவா’ என்று சொல்லப் பிரியப்பட்டான்.

பழைய நினைவுகளுக்கு அவன் மனம் பறந்தது. ஆனால் தொலைவுக்குப் போகையில் தொடர்பெல்லாம் அறுந்தது.

இன்று நீண்வு ஆடுக்கடி மறக்கின்றது.

இடைக்கிடை

தன் கல்லறையில் என்ன எழுதலாம் எனவும் என்னீக்கொண்டான்.

கடந்த வருடம் கல்யாணப் பேச்சு வந்த போது கிரகும் மாறுவதால் கிட்டடியில் வேண்டாம் அருத்தவருடம் நீச்சயம் அமையும் என்றனர்.

இப்போ

பூரியை வீட்டே புறப்படப் போகின்றேன்

இனிப்

புதன் போனால் என்ன, சனி போனால் என்ன

கிரகமாற்றும் கிட்டடியில் என்பதை உஸ்மை அவனுக்கு உறுத்தீயது.

இன்று

தான்

விசேடமாகக் கவனீக்கப்படும் வித்தியாசம் உணர்ந்தான்

ஆடுக்கடி

மருத் துவர் களின் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

முகங் கடை

ஓ

ஆசீ குற்ற பழுதான உதைபந்துக்குக் காற்றுத்துப் பார்க்கும் இது கடைசி முயற்சியா?

நேரம் போக்கொண்டிருக்கிறது.

அவன் மூச்சு வீடு முயன்று கொண்டிருந்தான். கண்களுக்குள் கனபேர் வந்தார்கள்.

பக்கத்து வீட்டுத்தாத்தா, பத்துவயதில் பர்த்த சிறுமி,

பாட்டி வீட்டு மூலையில் சிடந்த நெல் மூட்டை மருத்துவ மனையில் உணவு தந்த கோப்பை

மருத்துவர்களின் மங்கிய முகம்.

2000 ஆம் ஆண்டு உலகம் எப்படி இருக்கும் என்று உரையாற்றும் பேராசிரியர்

நன்பனின் பிறந்தநாள் வீழாவில் ஒரு நன்பன் வைத்திருந்த ஊதீஸ் பலுானுக்க ஊசீ குத்தித்தும் அது வெட்டத் போது யந்த அந்த நன்பனின் முகமும்..

மறந்து மறந்து நீணனக்க முயன்றான்.. நீணனவிழுந்தான்.....

மருத்துவர்கள் இறுதிவரை போராடுவதெனப் புறப்பட்டார்கள்.

உபகரணங்கள் எல்லாம் உள்ளே வருந்தன.

பலம்பீரீமேரும் போக்கொண்டிருந்தது.

கடைசியில் 'காலமாக'விட்டதென்பதைக் கண்டிருந்தார்கள்.

தெரிவிப்பதென்பது தீர்மானமானது.

"உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப் படுகின்றனர்"

இது மொட்டுக்கு நிகழ்ந்த முக்கீ.

பொசுங்கிப் போன இந்தப் பூவை, பற்றுநோய் தாக்கியதா?

இல்லை.

புற்று நோயால் இவன் இறந்து போகவில்லை.

தொற்று நோயால்தான் இறந்து போனான்.

உளவியல் ரீதியில் இதுதான் உண்மை.

வந்த நோய் கொடுத்த தனிமை, பயம், வெறுப்பு எப்போது இறப்போம் என்ற எதிர்பானது.

வந்த நோய் காரணமாக வந்த நோய்களால்தான் இந்த

சாவுப் பயம் கொண்ட சராசரிமனிதன் இறந்துபோனான்.

புற்று நோய்.

அந்த நோயின் பயம் காரணமாக

தொற்றுக்கொண்ட நோய்கள்தான் இந்த தொற்று நோய்கள்.

சாவைப்பற்றிச் சக்கரவு வேண்டாம்

இறப்பதற்குக் கொஞ்சம் இடைவெளி கொடுத்தால் அதுதான் சாவுப்பயம் கொண்ட சராசரி மனிதனுக்கு வாழும் பலம் கொடுக்கும் வார்த்தை.

தயவுசெய்து தாலாட்டுங்கள்

நீத்திரையாவது நிம்மதியாயிருக்கட்டும்.

இந்த வார்த்தைகளை கொஞ்சம் வாரிவழங்கி முக்கீகளைக் கொஞ்சம் ஒத்திவைப்போம்.

Interpreter & Translator

(NATTI Accredited)

Tamil / Sinhalese

Mr. V. M. Wickramarajah

TP. 9748 5418

041 964 723

P.O.Box 170, Auburn, NSW 1835

சிட்னியில் பல்கலைக்கழக

தமிழ்ச் சங்கங்கள்

ஐர். துழு

பல்கலைக்கழகம் கெல்வது படியதற்கு மட்டுமே என்ற காலம் போய், பல்கலைக்கழகம் கெல்வது படிப்படன் வேறு பல நல்ல விடயங்களைக் கற்பதும் இந்த இனிய காலப் பகுதியை செழிப்பாகவும், நல்ல வழிகளில் நேரத்தை கெலவளிக் கவேண்டும் என்பது இன்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நோக்காக இருப்பதை இங்கு காண முடிகின்றது. புத்தகப்படிப்பு மட்டும் எம்மை முழு மனிதனாக்குமா? என்பது இவர்கள் கேள்வி. படித்தது போக மீதியிருக்கும் நேரத்தில் உருப்படியாக எதையும் செய்யலாம், செய்யவேண்டும் என்று என்னும் பல மாணவர்கள் எம்மிடையே இருக்கின்றனர். அவர்கள் முன்னெடுப்பில் முதலில் தோன்றியது தான் சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம். இச்சங்கம் 1991ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இப்படியான ஒரு அமைப்பின் அவசியத்தை பெரிதும் உணர்தாவர்களாகவே காணப்பட்டனர். அன்னிய நாடு, நாம் அடைக்கலம் புதுத் நாடு, நாம் இப்போ புதிய மனிதர்கள், எமக்கு தமிழ்களுடன் சேர்ந்து தான் பினமுக்கவேண்டும் என்றில்லை என்னைக் குழப்பத்திலும், ஏதோ மாண்யமில் இருந்த தமிழ் மாணவர்கள் மற்றும் இதற்கு மாணவர்களை மட்டும் குறை சொல்லிவிட முடியாது. பல பெற்றோரும் இதனையே நம்பினர். ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன், எமது சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புக்கள் சற்று தமிழ் மீது தீசைத்திரும்பியதை அவதானிக்க முடிகின்றது. புலம்பெயர்ந்த ஸமத் தமிழிடையே தமிழ் மீது, என்றுமில்லாத ஓர் உத்தேகம், தமிழ்ப் பாடசாலைகள் வளர்ந்தன. தமிழ் நிதமிழ்ச்சிகள் பெருகின. தமிழ் சம்ந்தமான நுண்கலைகளுக்கு மதிப்பு கூடியது. பல பெற்றோரும் தமது பின்னைகளுக்கு படிப்படன் மட்டும் நின்ற விடாது விளையாட்டு, மற்றும் நுண்கலைகளை பழக்குவதில் ஆர்வம் காட்டினர். கல்விக்கிருந்த முக்கியத்தவத்தை உணர்ந்திருந்த எம் பெற்றோர்கள் இன்று தம் பின்னைகளை முழுமளிதராக்கும் வழியில் சிந்திப்பது எமது

சமதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பெரிய மாற்றம் என்றே சொல்ல வேண்டும் இவ்வளவுக்கும் எம்மிடையே நிலவும் போட்டி மனப்பான்மையும், எதிலும் சனைத்தவர்கள் இல்லை என்ற ஒரு தன்மையும் காரணமாகச் சொல்லலாம். எது எவ்வாறு இருந்தாலும் பெற் நோரின் இந்த பரந்த மனப்பான்மையால், பின்னைகள், அதாவது வருங்கள் தமிழ்ச் சமுதாயம் நன்மையைடுகிறது என்றால் அது முற்றிலும் உண்மையே.

சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பித்திலிருந்து, அங்குள்ள மாணவர்கள், பல வழிகளில் எமது தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கும் பங்களித்தவருவதுடன், தாமும் ஒரு செழிப்பான முழுமையான பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை உணர்வையும் அனுபவத்தையும் பெறுகின்றனர். அன்மைக்காலத்தில் சிட்னியிலுள்ள மற்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் அவர்களது பெற்றோர்களும் இப்படியான பல்கலைக்கழக தமிழ் அமைப்பொன்றின் அவசியத்தை உணர்த்துவதையும் தமக்கென ஆங்காங்கே சங்கங்களை உருவாக்கும் முயற்சியில் சடுப்பன், சிட்னியிலுள்ள தமிழ் மாணவர்கள் கூடுதலாக பயிறும் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மாணவ அமைப்புக்கள் உருவாக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. 1995ம் ஆண்டு நடைப்பகுதியில், நியூ சவுத் வேல்ஸ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தமக்கென 'அஞ்சலி' தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கினர். இன்று UTS பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமக்கென ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். பல ஆர்வமுள்ள தமிழ் மாணவர்களின் முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த அமைப்பு, தனது கூலோகமாக, "தமிழ்னென்று சொல்லடா, தலைநிமிர்ந்து நில்லடா" என் பதனைக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் அன்மையில் நடாத்திய இராப் போசன விருந்தில் பல பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தும் நண்பர்கள் பங்குபற்றிச் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்திருந்தமை அவர்களின் எந்தாலும் வெற்றிப் பாதையை எக்குக்

காட்டியது. இதுபோன்று எதிர்காலத்தில் வேறு மலையறைகள் நடவடிக்கைகளை முன்னொடுத்துச் செல்வார்கள் என்பதில் ஜைமேதுமில்லை. எதிர்காலத்தில் சிட்டியிலுள்ள ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்ச் சங்கங்கள் உருவாகும் சாத்தியக்கூருகள் உள்ளன.

எம் மில் சிலர் நினைக்கலாம் - “ஏன் தமிழர்களிடையே இத்தனை அமைப்புக்கள், பிரிவுகள். எதுக்கெடுத்தாலும் கட்சியும், சங்கமும், ஆர்ம் பிப்பது தமிழரிடையே ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது. மாணவர்களிடையே ஒற்றுமை இல்லை என்பதற்கு இன்று புதிதாக உருவாகிவரும் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கங்கள் ஒரு உதாரணம்” என்று கருதுபவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். ஆனால் அது உண்மையில்லை. ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகமும் அங்கு பழியுகின்ற மாணவர்களையே தமது பல்கலைக்கழக நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக, உரிமையுடன் பங்குகொள்ள இயங்குகின்றன. ஏனென்றால் அந்தப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், அங்குள்ள மாணவ ஒன்றியத்திற்கு கட்டளைம் செலத்துவதன் மூலமே மாணவ ஒன்றியத்தில் அங்கத்தவர்களாக சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் ஆரம்பிக்கும் மாணவ அமைப்பிற்கு (டி+ம் தமிழ்ச் சங்கம்), அந்த மாணவ ஒன்றியம் உதவ முன்வருகின்றது. இதில் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை ஈடுபடுத்தும் பொழுது அங்கங்க யாபின்படி அவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட உரிமைகளும் சலுகைகளையுமே வழங்கமுடியும். இதனாலேயே ஒரு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தில் மற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்வதிலுள்ள சிக்கல். ஆனால் மற்றைய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட தமிழ்ச் சங்கத்தில் சேர விரும்பும் பட்சத்தில், அவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அங்கத்துவம் வழங்குவதில் எவ்விதமான சிக்கலும் இல்லை. அப்படிச் சேர்ந்துகொள்வோர் தமது வரையறைகளையும், சலுகைகளையும் அறிந்திருந்தால் பிற்கலைத்தில் பிரச்சனைகள் ஏதும் ஏற்பாடு.

நிர்வாக அடிப்படையில் அமைப்புக்கள் வேறு வேறாக இருந்தாலும் அந்த அமைப்புக்களிடையே

நல்லெண்ணாம், புரிந்துணர்வு, ஒத்துழைப்பு, உதவி என்பன இருக்கும் வரை அவற்றின் ஒற்றுமைக்கு எந்த பங்கமும் ஏற்பட்டபோவதில்லை. தற்பொழுது அலைவ இந்த தமிழ்ச் சங்கங்களிடையே உள்ளதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்துடன் புதிய சங்கங்கள் உருவாவதற்கு மற்றைய சங்கங்கள் போதாரவரவாக இருக்கின்றன. இதுபோன்று எதிர்காலத்திலும் இந்த நல் வெள்ளணமும், புரிந்துணர்வும் பரஸ்பரம் சங்கங்களுக்கிடையேயும் அவற்றின் அங்கத் தவரிடையேயும் மேலோங்கிக்காணப்படவேண்டும் என்பது எமது அவா. மாணவர் சக்தி மாபூரும் சக்தி என்பார்கள். இதனை செயலில் காட்டும் வகையில், எமது பிரச்சனைகளில் இச்சங்கங்கள் ஒருமித்த குரல் கொடுக்கவேண்டும் மூலம் பலம் பெற வேண்டும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக நிகழ வேண்டும் தமிழ்ச் சங்கங்களை அனுமத்து வெறும் களியாட்ட நடவடிக்கைகளில் பொழுதைப் போக்காமல் செயற்கிய செயல்களை செய்து புழு பெறவேண்டும்.

ஒரு காலத்தில் இச்சங்கங்கள் ஒன்று கூடி, தமக்கெண ஒரு தலைமையகத்தை அவஸ்திரேலியாவில் நிறுவும் நினைவும், ஏன் உலகிலுள்ள பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவ அமைப்புக்களை ஒன்றிணைத்த ஒரு அமைப்பையும் உருவாக கினால், அதில் வியப்பேறுமில்லை. அதற்கான நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெரும் பொறுப்பு வருங்கால மாணவர்களின் கைகளில் உள்ளது. இனிவரும் காலத்து மாணவர்களும் இவற்றில் தமிழ்மை இனைணத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியே இந்த நல்ல முயற்சிகள் தொடரவேண்டும், வழிமுறை வழிமுறையாக தொடரப்பட வேண்டும்.

இறுதியாகவும், அறுதியாகவும் நாம் கூறக்கூடியது, மலை தமிழ்ச் சங்கம் அமைப்புக்கள் தோன்றலாம். அவை புரிந்துணர்வுடனும் நல்லெண்ணாத்துடன் நந்தேவை புரியுமாயின். அதுவே எமது பலம். எமது ஒற்றுமைக்கு ஒரு அடையாளம். வேற் றுமைக் கோ பிரிவிற் கோ இங்கு இடமேதுமில்லை.

வேதாளம் + விக்கிரமாதித்தன் - முருங்கை மரம்

-அசன்-

முத்தினா குத்த வேண்டிய கால கெடு மட்டும் கடத்தியாகிவிட்டது. இனியும் தாமதித்தால் அவுஸ்ரேவியாவை கனவிலேதான் காணவேண்டும். இந்த நிலைமிலும் வீட்டு முருங்கையில் தொங்கி நிற்கும் வேதாளத்தை விட்டுவிட்டு வெளிநாடு செல்ல விக்கிரமாதித்தனுக்கு இஷ்டமில்லை. விட்டுத் தொலைக்கச் சொல்லி மனையில் பின்னைகள் கேட்டும் அவன் மசியவில்லை. எப்படியோ கெஞ்சி மிரட்டி வேதாளத்தை இருக்கி சிட்டினி வரை கொண்டு வந்து சேர்த்தாகிவிட்டது.

வந்து பலகாலமாகியும் வேதாளம் பேசாமல் store room இல் பதுங்கியிருந்ததில் விக்கிரமாதித்தனுக்கு பரம திருப்தி. மூன்று வருடம் கழிந்து ஒரு நாள் அந்த மகிழ்வில் மண்ணை அன்னி கொட்டியது வேதாளம். வேதாளம் பேசத் தொடங்கியது.

வேதாளம் :- சிட்டினி ஆபம்பரங்கள் உனக்கு அலுப்பு தட்ட தொடங்கியிருக்கும். வாழ்க்கை இயந்திரம் போல முடிவில்லாத படிக்கப்டில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி அலுப்பாமிருக்கும். அந்த அலுப்பு தீர்...

விக்கிர :- கதையா? வேண்டாம். இங்கையாவது நிம்மதியாய் இருக்கவிடு.

வேதாளம் :- கதையில்லை. கேள்வி.

விக்கிர :- வழக்கமாக கதை சொல்லி கேள்வி கேப்பாய். இப்ப கேள்வியிலை தொடங்குகிறாய்?

வேதாளம் :- இடத்துக்கேற்ற மாற்றம். நான் கேக்கிற கேள்வியனுக்கு விடை தெரிந்தும் கூறாவிட்டால் உனது தலை கக்கு நூறாகும்.

விக்கிர :- இதை நான் பலதரம் கேட்டுவிட்டன். மன்றை வெடிச்சாலும் நல்லது தான். கேள்.

வேதாளம் :- புலம் பெயர்ந்த் நாடுகளிலை தமிழர்கள் தங்கடை கலாசாரத்தை பேணுகிறதிலை அதிகம் அக்கறை காட்டுவதன் காரணம் என்ன?

விக்கிர :- கேள்வியும் காலத்துக் கேற்ற மாதிரி மாத்திப்போட்டாய். பரவாயில்லை. கலாசாரம் எண்டது ஏதோ மாறாத ஒரு மர்மப் பொருள் இல்லை. நாங்கள் இங்கை வந்த பிறகு மாற்றம் கொஞ்சம் வேகமாய் இருக்குது. மற்றப்படி உலைன் எல்லா பாகங்களிலும் மக்கள் global கலாசாரம் எண்டு சொல்லப்படுகிற அமெரிக்க consumer கலாசாரத்தை நோக்கி பீறுநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வேதாளம் :- Global கலாசாரம் எண்டால் எல்லா கலாசாரமும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பொதுவான கலாசாரம் தானே?

விக்கிர :- நியாயமாய் அப்படித்தான் இருக்க வேணும். ஆனால் உலகத்திலை பணம் படைத்தவன் வைப்பதுதான் சட்டம். ஆங்கிலேயருடைய கலாசாரம்

தான் உலக கலாசாரம் எண்டு காட்ப்படுகிறது. மற்றவர்கள் இன குழுக்களை (Ethnic groups) அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள். இந்த இனக்குழுக்கள் வல்லவர்களான ஆங்கிலேயர்களையுடைய கலாசாரத்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழுங்கி வருகிறார்கள். ஆங்கிலேயரோ மற்ற கலாசாரங்களிலிருந்து எதையும் அண்மை காலங்களில் உள்வாங்கியதாக வரலாறு இல்லை. நங்களுடைய உடை, உணவு, இசை, கல்வி, மொழி அனைத்தையும் ஏற்றது கூட போதாது பழக்கவழக்கங்கள், விழுமியங்களையும் ஏற்று கொள்ள வேண்டும் என அவர்கள் எந்திர்பார்கிறார்கள். ஏற்க மறுபவர்களை அடிப்படைவாடிகள், பழம்குடிகள் என குற்றம் காட்டுகிறார்கள். பணபலம், அரசியல் பலத்தை கொண்டு அதை வளர்சியடைந்த தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் உதவியோடு தமது global கலாசாரத்தை உலகமக்களிடம் திணித்து அதுவே சரியானது, மற்ற கலாசாரங்கள் பிற்போக்கானவை என்ற கருதியலை எல்லா மக்களுடைய மூனைகளிலும் இலகுவாக ஏற்றி விடுகிறார்கள். இவர்கள் தான் நீண்டகாலமாக கம்பியூனிஸ் நாடுகளில் மூனைகளைவ செய்வதாக பிரச்சாரம் செய்தவர்கள் இன்று பெற்றிகரமாக அவர்களே அதனை TV, INTERNET ஜடாக செய்து வருகிறார்கள்.

வேதாளம்

:- நான் தமிழர்களை பற்றி கேட்க நீ உலகத்தை பற்றி பேசுகிறாய். தமிழர்கள் நீண்ட கால வரலாறு உள்ளவர்கள். அவர்களுடைய கலாசாரத்தை consumer கலாசாரத்தால் இலகுவாக மாற்றமுடியுமா?

விக்கிர

:- தமிழர்கள் கலாசாரம் எண்டு நீ எதை சொல்லுகிறாய்? நான் அறிந்தவரை தமிழர்கள் தங்களால் இயலுமான வரை துயா ஆங்கிலேய கலாசாரத்தைதான் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் கூட அதை விட்டு global கலாசாரத்திற்குள் நுழைந்து விட்டார்கள். தமிழர்கள் பெருமைய்ப்படும் குடும்ப பினைப்பு, உறவுகள், ஆண் பெண் பாலியல் உறவின் புனிதத்துவம் எல்லாம் ஜோப்பிய கலாசாரத்தின் இரவலே. இந்திய கலாசாரத்தில் காமம் தம்பதியர்களின் இரகசியமாகவும் நிர்வாணம் அநாகரீகமாகவும் இருந்திருந்தால் “காமாகுத்ரா” உருவாகிமிருக்கமுடியாது. கோயில்களில், எங்கள் ஊர் தேர்களில் கூட நிர்வாண, பாலியல் உறவு சிற்பங்களாக மக்கள் பார்வைக்கு வந்திருக்க முடியாது. எங்களுடைய கல்வி, தொழில், உறவுகள், அரசியல் அனைத்தும் ஜோப்பியினின் தயவே.

வேதாளம்

:- நீ அதிகப்பிரசங்கியாகி விட்டாய். அப்படியானால் தமிழர் கலாசாரம் என்று இன்று ஒன்றுமில்லையா? மொழி, இசை, கலைகள், சடங்குகள் ஒன்றும் உன் கண்ணுக்கு தெரியவில்லையா? பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டு உலகம் இருண்டு விட்டதாக என்னியது போல இருக்கிறது.

விக்கிர

:- ஏன் சாதி முறை, கீதனம் இவற்றை விட்டுவிட்டாலே?

வேதாளம்

:- அது ஆரியர்களால் தமிழர்களிடம் திணிக்கப்பட்ட தவறான போக்குகள். அது தமிழர்களின் கலாசாரம் இல்லை. ஆரியர்கள் அதிகாரத்தில் உள்ளபோது நடந்த அநியாயம்.

விக்கிர

:- ஆக தமிழர்கள் பலம் படைத்தவர்களின் கலாசாரத்தை இலகுவில்

ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று ஏற்று கொள்கிறாய்? சரி மொழி, கலை, சடங்குகள் பற்றி கேட்டாய். நாம் கடைப்பிடிக்கும் சடங்குகள், சமயம் எல்லாம் அந்தியர்களால் வழங்கப்பட்டது தான். அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லாமலே உங்கு விளங்கும். விழுதி பூசியவன் சைவன் என்று சொல்லமுடியுமா? வெள்ளைகாரர்களும் அதீந்யாக கோவிலுக்கு வந்தால் விழுதி பூக்கிறார்கள். உடனே அவர்கள் சைவர்களாகி விடார்களா?

வேதாளம் :- என்ன நீடியே கேள்வி கேக்கிறாய்?

விக்கிர : - அது போதான் மொழி, கலை, உடை என்பதும் அடையாளங்கள். அதுவே கலாசாரம் ஆகிவிடாது. அது கலாசாரத்தை வளர்க்க உதவலாம். ஆனால் அதுவே கலாசாரம் அல்ல. கலாசாரம் என்பது சிந்தனை, செயல், விழுமியங்கள், வாழ்வு முறை. ஒரு விழாவிலே வேட்டி கட்டிலிட்டால் தமிழ் உடை வாழ்கிறது என பெருமைப் முடியாது. ஒரு விழாவிலே தமிழில் பேசிவிட்டால் தமிழ் வாழ்கிறது என மார்த்தமுடியாது. ஆனால் எங்கள் கலாசாரத்தில் எஞ்சியின்து இந்த மொழியும், பெண்களின் உடையும், கலைகளும் தான்.

வேதாளம் :- அதையாவது இங்கு பேணுவது நல்லது தானே?

விக்கிர : - நல்லது தான். ஆனால் அதையும் வெள்ளைகாரரை அழைத்து நமது கலாசார சொச்சங்களை காட்சிபொருளாக காட்டி சான்றிதழ் பெற பயண்படுத்துகிறார்களோ என்ற சந்தேகம் வருகின்றது. அவஸ்திரேலிய பூர்வீக குடிகளின் கலாசாரத்தை காட்சி பொருளாக்கி உல்லாச பயணிகளுக்கு காட்டி பணம் பண்ணுவது போல். பூர்வீக குடிகளின் கலாசாரம் தமிழர்களது போன்று காட்சிகளால் அழைந்தது அல்ல. அது வாழ்வு முறை, கல்வி, தொழில், விளையாட்டு, ஆத்மிகம், பமிற்சி என பிரித்து பிரித்து பார்க்கமுடியாத உயர்ந்த கலாசாரம். பிரித்து பிரித்து வைத்த பெருமை ஜோப்பியருடையது. பூர்வீக குடிகளிடம் தனி ஒருவருக்கென உடைமைகள் இல்லை. குழுக்களுக்கே உடைமைகள் உண்டு. அது போன்ற கலாசாரம் ஆதித்திராவிப்களிடமோ, சிலவேளை எமது தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளிடமோ எஞ்சிருக்கலாம். நிச்சயமாக எங்களுடையது ஜோப்பிய கலாசாரமே. எமது சொச்சங்களையும் வெள்ளையர்களுக்கு காட்டி பெருமைப்படும் காட்சி பொருளாக்கி அவமதிக்காவிட்டால் சிரிதான்.

விக்கிரமாதித்தனின் பதில்கள் வேதாளத்திற்கு வெறுப்பையும் கடும் சிந்தனையும் ஏற்படுத்தின. இருந்தாலும் இந்த பதில்கள் சரியோ தவறோ என்று அதனால் அனுமானிக்க முடியவில்லை.

வேதாளம் :- அப்படியெண்டால் என்னை பேசாமல் முருங்கை மரத்திலை தொங்கவிட்டிருக்கலாமே. எதுக்கு இங்கை இழுத்து வந்தன்.

என்று கூறியவாறு இத்தாலி வெதரால் செய்யப்பட்ட செற்றியிலிருந்து விர் என்று கிளம்பி வெளியேறியது. அவஸ்திரேலியா எங்கும் முருங்கை மரத்தை தேடியது. At least முருங்கை மாதிரி ஒரு மரம் கிடைக்காதோ என்ற நப்பாகையில் bush எங்கும் பறந்தது.

விக்கிரமாதித்தன் மீண்டும் சளைக்காமல் வேதாளத்தை தேடி அலைந்தான். இங்கு முருங்கையை தேடுவது அதைவிட கடினமாகி விட்டது. விவசாய விரிவுரையாளர் ஒருவர் நம்முர் மரங்களை உற்பத்தி செய்வதாக கேள்வியற்று, Queensland பகுதியில் இவரால் நடப்பு, முருங்கை கிடைக்குமா என தேடி அலையத்தொந்கினான்.

அஞ்சு

குலசேகரம்
சஞ்சயன்

"அச்சம் தவிர..." சொல்வது மிகச் சலபம். தவிர்த்துப் பாருங்கள். முடியாது. ஒரு திருமணத்தின் போது, மணப்பெண்ணின் தூய் திருமணத்தை உடனே நிறுத்தும்படி கூக்குரவிட்டிருக்கிறாள். ஆனாக்கு ஆள் மாப்பிள்ளை சரியில்லை, பெண்ணுக்கு ஏதோ வியாதி இருக்கிறது, சகுளம் சரியில்லை, என்று ஒவ்வொரு காரணம் கூறிக் கொண்டார்கள். ஏனென்று எல்லோரும் அந்தத் தாயிடம் கேட்டால், திருமணம் நடக்கின்ற வீட்டின் கூரை, அவளது பேரக்குழந்தை மேல் விழுந்து அவனது உயிருக்கு அப்பதை விளைவிக்கப் போகிறது என்று, தான் கற்பனை செய்ததால், அப்படிக் கூக்குரவிட்டதாகக் கூறியிருக்கிறாள். இத்தனைக்கும் திருமணம் அவளது ஒரே பிள்ளையான மகனுக்குத்தான் நடக்கிறது. அதன் பின்னர் தான் பேரக்குழந்தை வரவேண்டும். அந்தத் தாயின் கற்பனையில் பிறந்த அச்சம் அளவுக்கு மறியதொன்று என்று நீங்கள் கூறலாம். இது கதை. உண்மையில் நடந்திருக்கலாம். நான் பழகுகின்ற பலர் அப்படித் தான் நினைப்பதுண்டு. கற்பனை இலவசம். எனவே பலதையும் விபரத்தாகக் கற்பனை செய்து தமது செயற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

சிறு வயதிலிருந்து எமதுப்பில் அச்சங்களை ஊட்டி வளர்க்கிறார்கள் எம் பெற்றோரும் மற்றவர்களும். அதைத் தொடாதே உடைத்து விடுவாய். அங்கே செல்லாதே இருட்டான இடம். அவர்களுடன் போகுதே உன் மனதை அவர்கள் கெடுத் து விடுவார்கள். அப்படிச் செய்யாதே சாமி கோபிப் பார். தொட்ட எத்தனை உடைத்திருக்கிறது? இஞ்சிலே விலங்குகள் எப்படித் திரிகின்றன? அவர்களுடன் நீங்கள் பழகவில்லையா? அன்பான சாமி இதற்கெல்லாம் கோபிப்பாரா? என்ற கேள்விகளைக்கு, ஒழுங்கான பதில்கள்

எதுவும் எனக்குக் கிடைத்ததில்லை. இப்படியாக, அச்சங்களை, அவை நிஜமான அச்சங்களாக்கட்டும் நினைப்பலான அச்சங்களாக்கட்டும் சிறு வயதிலிருந்து வளர்த்து விட்டு, அஞ்சாதே! தோனை நிமிர்த்தி எதிரியை எதிர்கொள்ள என்றெல்லாம் சொன்னால் எப்படி முடியும்?

அச்சங்களைப் பட்டியல் போட்டுப் பார்க்கலாம் என்று விளைந்தேன். அதன் விளைவு தான் இந்தக் கட்டுரை. பட்டியல் போட்டுப் பார்ப்பது முக்கமாகிப் போய்விட்டதோ என்று ஒருவர் கேட்டார். இருக்கலாம். இந்தப் பட்டியலில், உங்கள் அச்சம் வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் போனாலும் ஜன்னு அச்சங்களில் ஏதாவது ஒன்றில் புதைந்திருக்கலாம்.

1. மற்றவர்கள் என்ன சொல்வார்கள், செய்வார்கள் என்ற அச்சம் கலப்பையில் தொடர்ந்து கட்டுரை எழுதுகிறாயே உண்ணைக் கோபில்மேளம் என்று மற்றவர்கள் கிண்டல் செய்ய மாட்டார்கள் என்று ஒரு நண்பர் கேட்டார். மற்றவர்கள் அப்படிக் கேட்பார்கள் என்பதற்காக நான் எனது சிந்தனைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? அந்தச் சிந்தனைகளை எழுத்து வடிவில் உருவமைத்து விட்டு, ஒரு கணனியில் பொதித்து வைக்க முடியுமா? பகிர்ந்து கொண்டால்தான் என்ன? மற்றவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்று அச்சப்பட்டு நாம் நினைக்கின்ற காரியங்களைச் செய்யாமல் விட்டுக் கொண்டே போனால் யார் தான் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? இந்தக் கட்டுரையைப் பற்றி உங்கள் அபியிராயங்களை என்னுடன் நேரடியாகவே பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். (ssss@tig.com.au)

'நாலுபேர் பார்த்தால் என்ன சொல்வார்கள்?' என்று அடிக்கடி, பலர் கூறுவதைக்

கேட்டிருக்கிறேன். அந்த நாலு பேரும் யார் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தபோது, கவிஞர் கண்ணதாசன் உதவிக்கு வந்தார். அவரது 'யாரங்க நாலுபோர்' என்ற கவிதையில், அந்த நாலுபேரும் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் இல்லை என்றும் நன்பன், சகவேலையாடி, மனைவி, பிள்ளைகள் இல்லை என்றும் வாதாடிவிட்டு, எம்மை இடுகாட்டுக்குச் சுமந்து செல்லும் அந்த நால்வரைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார். சுகோட்டுக்குப் போகும் ஒருவனுக்கு நாலு பேர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை உணர முடியுமா என்ன? மனசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடந்து கொண்டால் எவருக்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை என் பதையே அந்தக் கவிதை புலப்படுத்துகிறது என்பது என் கருத்து.

ஒரு யுவதி துளைஞனுடன் பேசுவதைப் பெற்றோர் கண்டிக்கும் போது, அனேகமாக, நாலு பேர் என்ன சொல்லுவீனாம் என்று தான் கண்டிக்கிறார்கள். இளம் இருத்தத்திற்கு மற்றவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்ற அச்சம் துளிகூடக் கிடையாது. பெற்றோர்களின் பேச்சு எப்படி அவர்களுக்கு ஏற்றும்? அந்தப் பெற்றோராகும் ஏன் அந்த நாலு பேருக்காக் கவலைப் பட வேண்டும்? எமது சமுதாயத்தில் எல்லோருமே அந்த நாலு பேருக்காகத் தான் வாழ்வது போல் ஒரு மாயை. 'பார்க்கிற ஆட்கள் என்ன சொல்லுவீனாம்?' 'கேக்கிற ஆட்கள் என்ன நினையீனாம்?' என்ற கேள்விகள் என்னிடம் பலதடவைகள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் உங்களிடம் கூட யாராவது கேட்டிருப்பார்கள். அதைக் கேட்கிற ஆள், தான் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை வெளியிட்டையாகச் சொல்லிவிட்டால் கேட்பவர் தனது செய்கையையோ சொல்லையோ மாற்றக்கூடும். இப்படி நேரடியாகப் பேசாதவர்கள் தங்களுக்கு என்ன தீங்கை விளைவிக்கப் போகிறார்களோ என்றும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு அச்சம். தெரியாத நாலு பேருக்காக அஞ்சி அஞ்சி வாழ வேண்டுமா?

2. முன்னர் நடந்த கசப்பான அனுபவம்

மீண்டும் நடக்குமோ என்ற அச்சம் குடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை நாடாது என்பது பழமொழி. அதற்காக, காதலில் தோல்விபுற்றவன் மீண்டும் காதலிக்காமல் இருக்கமுடியுமா? ஒரு வேலையிலிருந்து விலக்கப்பட்டவன் இன்னொரு வேலை தேடாமல் இருக்க முடியுமா? நம்பிய ஒருவன் மூற்றி விட்டான் என்பதற்காக எவரையுமே நம்பாமல் வாழ்க்கையை ஓட்ட முடியுமா? ஒரு கசப்பான அனுபவத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்ள நிறைய இருக்கிறது. நாம் செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாமே எப்பொழுதும் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற முடிவுகளைத் தருவதில்லை. அப்படி நடக்கும் பொழுது எமது அனுபவங்களை நாம் அடுத்த நிகழ்வுக்குத் தயார்ப் படுத்திக் கொள்ள எப் பயன் படுத் தவேண்டுமேயல்லாமல் ஒளிந்து ஒடுவதற்காக அல்ல.

ஒரு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவன் ஒரு முறை நட்டப்பட்டுப் போனால் வியாபாரத்தை இழுத்து மூட முடியுமா? அவன் நட்பப்பட்ட குழுமிலை என்ன என்று அழாய்ந்து பார்த்தால் அதற்கான காரணியை அறிந்து கொண்டால் முதல் நடந்த பிழை மீண்டும் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? அதற்காக அச்சப்பட்டு என்ன பலன்?

பாம்பைக் கண்டால் அச்சம் என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். துணிச்சலான ஆசாமி பாம்புக்குப் பயம்படுகிறாரா என்று துளைத்துக் கேட்டுப் பார்த்தால், தான் பாம்பைக் கண்டு கொண்டால் துரத்தித் துரத்தி அடிப்பார் என்றும் எதுவித சலனமுமின்றி திடுமென ஒரு பாம்பு தன் முன்னே வந்து நின்றால் தான் அஞ்சி விடுவதாகவும் கூறினார். அது ஏன் என்று இருவரும் சற்று அராய்ந்து பார்த்தோம். இவரது உறவினர் ஒருவர் முன் னர் பாம்பு கடித் து அவஸ்தைப் பட்டிருக்கிறார். பாம்பு திடுதிப்பெண் இவர் முன் தோற்றினால் அந்த உறவினர் வைத்தியசாலையில் இருந்தது தான் உடனே ஞாபகத்துக்கு வருகிறதாம். பாம்பைத் தான் கண்டு கொண்டால், தன்

பலத்தால் அதை விரட்ட முடியும் என்பதை அவரால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறதாம். ஆக, நேரம் இருந்தால், கடந்த கால நினைவுகளை அசைபோட்டு ஆராய்ந்து அந்தக் கசப்பான நினைவுகளிலிருந்து விடவு பெற முடியும். அஞ்சியஞ்சிச் சாகத் தேவையில்லை.

3. எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சம்

காலத்தை வென்றவர் யார்? நானை என்ன நடக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாத ஒரு விடுயம். எதிர்காலத்தைக் கணித்துக் கூறுவதாகச் சிலர் கூறலாம். சீலசமயங்களில் அவர்கள் கூறியது சரி போலவும் படலாம். ஆனால் எதிர்காலத்தில் நிகழப் போகும் எல்லா நிகழ்வுகளையும் சரியாக யாரால் சொல்ல முடியும்? அப்படி எவ்வாவது இருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்பில்லை. அதற்காக, 'எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்று தெரியாது' என்று தவியில் அர்த்தமில்லை. எதிர்காலத்தைப் பற்றி யாரோ கூறிய அறிவுரையை வைத்துக் கொண்டு சிலர் இயங்குகிறார்கள். அது, சில நாட்களுக்குச் சரியாக இருக்கலாம். சரியாகாமல் போனதும் அவர்கள் தங்கள் காலம் வரும் வரை காத்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்துக்காகத் தமிழத் தயார்ப்புத்திக் கொண்டார்களானால் அவர்கள் இப்படிக் காத்திருக்க வேண்டிய தேவை இருக்காது.

சரி, எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சரியாகக் கணிக்க முடியாது என்ற அதே முச் சில், எதிர்காலத்துக்குத் தயார்ப் படுத்திக் கொள்ளச் சொல்லி எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அதைத்தான் நானும் கூறுகிறேன். எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்று தெரியாத போது அதற்காகக் கவலைப்பட்டு அஞ்சி என்ன பயன்? ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில், எப்படியான நிகழ்வுகளுக்குச் சாத்தியக் கூறுகள் அதிகம் என்று உய்த்தற்று அந்தந்த நிகழ்வுகளுக்கு எம்மத் தயார்ப் படுத்திக் கொள்ள முடியுமானால் அவற்றைப் பற்றி அஞ்ச வேண்டிய அவசியமில்லை.

பலர், அவர்களது சக்திக்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும், சில செயல் களைச் செய்யாதிருப்பதற்குக் காரணம், அதன் முடிவு தம் எதிர்பார்ப்புக்கு ஒத்ததாக அமையுமோ என்ற அச்சம் தான். வேலையிடங்களில் கிடைக்க வேண்டிய வேலையுயர் வு கிடைக்காமல் போனால் கும்மா இருப்பவர்கள் இவர்களே. முன்ன் குறிப்பிட்ட கதையில், கூரை தன் பேர்ப்பின்னை மேல் விழப் போகிறது என்று கூக்குரவிட்ட பெண்ணினும் இந்த வகைதான். எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஒரு கணிப்பு எமக் கு எப்பெழுதும் தேவைதான். இல்லையென்றால் மாறுகின்ற குழலுக்கு எம்மத் தயார்ப்புத்திக் கொள்ள முடியாது. அதற்காக எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தால் ஆக வேண்டிய காரியங்கள் எதுவும் நடக்காது.

என் குழந்தைகள் எதிர்காலம் எப்படி அமையப் போகிறது? எதிர்காலத்தில் நான் நோய் வாய்யப்பால் என்ன செய்ய முடியும்? என் நுடைய வேலை பறிபோனால் குடும்பத்தை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும்? என்றெல்லாம் வீணாக மனதைக் குழப்பிக் கொண்டிருப்பதில் பலனில்லை. கடமையைச் செய் என்று சொன்னது இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்துக்குத் தான் என்று நான் நம்புகிறேன். எதிர்காலத்துக்காக எம்மத் தயார்ப்புடுத்திக் கொள்வதில் உள்ள கடமைகளை நாம் செய்து கொண்டால் எதிர் காலத் தை என்னி அஞ்சத் தேவையில்லை.

4. எம்மால் முடியுமா என்று தெரியாத ஒரு அச்சம்

மேற்கு நோக்கித் தன் பயணத்தை மேற் கொண்டால் இந்தியாவை வந்தடையலாம் என்று துணிந்து பற்யப்பான் கொலம்பஸ். அந்தத் துணிவு அவனுக்கு வந்திருக்காவிட்டால் அமெரிக்கா இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியடைய வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விட்டிருக்கலாம். உலகின் 80 சதவீத தனியாள் கணனிகளை இயக்கும் மைக்ரோசொஃப்ட் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்த பில் கேட்ஸ்ஸும் அவர் நண்பரும் ஒரு பாரிய கணனி நிறுவனமான ஜூபிஸ்

உடன் போட்டியாக இயங்க முடியுமா என்று என் பதாம் ஆண் கூளில் அச்சப்பெற்றுந்தார்களானால் இன்று அவர்களது நிறுவனத்தை இந்த அளவுக்குக் கட்டி எழுபியிருப்பார்களா?

‘புதிதாக ஒரு வேலை தேடுவானேன், எனக்கு இந்த வேலையே வாழ்நாள் முழுக்கப் போதுமானதாக இருக்கும்’ என்று என் நண்பர்களில் சிலர் என்னுகிறார்கள். அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய முழு ஆற்றலையும் உணர முடியவில்லை. செய்கின்ற காரியத்தைத் திறம்படச் செய்யத் தான் வேண்டும். அதை ஒளவையார், ‘செய்வன திருந்தச் செய்’ என்று சொன்ன காலத்திலிருந்து எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அதற்காக, ‘செய்வதையே செய்து கொண்டிருங்கள்’ என்று யாராவது சொல்லிற்றார்களா என? ஒரு நல்ல வேலையிலிருக்கும் போது இன்னுமொரு வேலை தேடுவது கலபாம். இந்த வேலை செளக்கியாக இருக்கிறது என்றும் இன்னொரு வேலை என்னால் இனிமேல் தேடமுடியுமா என்ற அச்சத்தினாலும் பஸர் தமது அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் சம்பந்தமில்லாத வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன்.

எனக்கு உயர்த்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் அச்சமில்லை என்றார் ஒருவர். அவர் நிலப்பிலிருந்து மேலே உள்ள உயர்த்தைத் தான் குறிப்பிட்டிருந்தார். எனக்கு, அவர் வாழ்க்கைத் தரத்தை அப்படிக் குறிப்பிட்டது போல ஒரு நினைப்பு. இந்த இரண்டு உயரங்களிலும் பயப்பட என்ன இருக்கிறது என்று சிந்தித்தோம். நிலத்திலிருந்து மேலே போகப் போக, கீழே விழுந்தால் அடி அதற்கேற்ப பலமாக இருக்கும். வாழ்க்கைத் தரத்திலும் தான். ஆடம்பரமாக வாழ்க்கையை ஓட்டுகின்ற ஒருவனுக்கு அந்தத் தரத்திலிருந்து எப்பொழுதாவது இறக்கப்பட்டு விடுவோமோ என்ற ஒரு பயம் இருக்கலாம். ஆற்றலுக்கேற்ற வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டால் அப்படியான ஒரு அச்சம் தேவையில்லாதது. தாங்கிக் கொள்ள வலுவுள்ள ஒரு தளத்தில் நின் றால் எத் தனை உயரம் வேண்டுமென்றாலும் ஏறிக் கொள்ளலாம்.

‘என்னால் முடியும்’ என்று என்னி, செயல்பட விளைந்த அனைவரும் எடுத்த காரியத்தை முடித்திருக்கிறார்கள். தன்னால் முடியாது என்று நினைப்பர்கள் பஸர், அந்தக் காரியங்களை முடிக்க முடியாமல் நின்றுவிடுகிறார்கள். ‘முடியாது’ என்ற நினைப்பு ஒரு வித அச்சத்தின் விளைவு. சில காரியங்கள் முடியாது தான். நான் அதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் பகவால் பறக்க முடியாது. அதற்காக, ஒரு புறா அப்படிச் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? அச்சங்களை அகற்றவோம். பறந்து பார்ப்போம்.

5. அச்சம் என்பதற்கு அச்சம் உச்சிமீது வானிடிந்து விழும்போது கூட அஞ்சாதவன் தலையில் வான் இடிந்து விழுவதற்குத் தயார் ப்படுத் திக் கொள்ளாவிட்டால், அவன் தான் விழிப் போகிறான். இதிந் து விழுகின்றவற்றைத் தாங்குகிற சக்தி அவனுக்கு இருக்குமானால் இறுமாப்புன் அப்படிப் பேசிக் கொள்ளலாம். ஆனால் எம்மில் எத்தனை பேர் பேச்கூடன் நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். அந்த அச்சமற்ற நிலையை செய்கையில் எத்தனை பேர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்.

அஞ்சாமை மனித உரிமை. அதை செயல்படுத்துவது எம் கைகளில் தான் இருக்கிறது.

இளங்கோவடிகள் வடத்து விட்டுச் சென்ற மாதவியை அழகு செய்த அமைத்து வருகிறார் கவிஞர் கண்ணதாசன். நவீன் தமிழ்க் கவிதையில், பாரதி யுகத்தில், தனியிடம் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சில கவிஞருள் காலஞ்சென்ற “கண்ணதாசன்” (முத்தையா) ஒருவராவர்.

காவிரியாள் ஓடிக்கலக்கும் புகார்ப்பதியில்
தேவியாரை விட்டுத் தீற்கனியன் பின்போன
காவியத்தைக் கண்டேன்; கலங்கினேன்! பாவிமகன்
மாதவியைப் பாதிவழியில் நிறுத்திவிட்டு
போதவிழ்ந்த மின்னாள் பொற்பினையே பாடுகிறான்
வேட்டுக் கலந்து வேட்டகை தணிந்தவுடன்
பாட்டைப் பொருளாக்கி யை நழுவியவன்
கூடல் நகரிற் கொலையுண்ட செய்தியையும்
கோதை வணிகமகன் கொதித்தெழுந்த செய்தியையும்
மாட மதுரை மழுபோலும் தீவாயில்
வாடி வதங்கியதும் வாயாரக் கூறுகின்றான்!
ஆடற் கணிகை, அன்பின் கருப்பொருளைப்
பாடுங் களியமுதும், பட்டதுயர் கூறாமல்
கண்ணகியைப் பாடும் கவியும் கவியாமோ?
என்னகவி இந்த இளங்கோ உரைத்தகவி!
தோழி வசந்தி தூதுபோய் ஒர்முடங்கல்,
கூல மறுகல் கோவலன்பால் தந்தையும்
கூடல் வழியில் கோவலனைச் சந்தித்துக்
கோசிகாரர் தந்து குழுந்த முடங்கலையும்
பாடிவிட்டால் மட்டும் பாவைநிலை முழுதாமோ?
ஐயோ, மாதவி!

நாடகத்தார் நின்னன நாட்டிற்குக் காட்டிவரும்
கேவலத்தை நீக்கக் கிளர்க்கி புரியோமோ?
பாடிச் சிலம்பெடுத்த பாவாணன் இளங்கோவின்
காவியத்தை நீட்டிஉந்தன் கற்புநிலை கூறோமோ?

ஆடல் அரங்கேற அரசனொரு மாலைதர
கூடுந் தெருவிலொரு கூளிஅதை விலைகூற
ஆயிரத்து எண்கழுஞ்சு பொன்றந்து அன்னமுனைக்
கூடத் துடித்துக் கொதித்தோடி வந்தவனை
'வா' வென்று தாள்பணிந்து, வாசல் வழிதிறந்து
ஆவி கலந்து அருகிருந்து தோள்தழுவி
அல்லும் பகலும் அவனே உலகமென
சொல்லில் உடலில் துளிர்க்கும் நினைவில்ஒரு
கள்ளங் கலவாது காதல் புரிந்தாயே!
அன்னவனைக் குறிவைத்தா அனுப்பினாய் மாலைதனை?
மாலை பெற்றநம்பி மனம்புரிவான் என்றாய்ந்!
வந்தான்; இருந்தான்; நீ வாய்திறந்து கேட்காமல்
தந்தான் பொருள்பலவும்; தன்னை மறந்திருந்தான்!
கானல் வரிபாடக் கற்பனையில் நீபாட
நூனமில் லாதமகன் நலமிழுந்தாய் நீஎன்றான்!

கட்டிலிலும் மெத்தையிலும் கண்ணுறங்க நேரமின்றி
தொட்டு விளையாடிச் சுகித்திருந்த வேதனகளில்
நின்றலத்தை அறியானோ? நின் பெருமை உணரானோ?
முன்றனர்ந்த பெருமையெல்லாம் முண்டதொருபாடலிலே
சிக்கிச் சிதறித் திசைமாறிப் போய்விடுமோ?
பாட்டைக் குறித்துப் பறந்துவிட்டான்! உண்மையிலே
மோகந் தவளிந்ததனால் செய்தவிட்ட மோசம்அது!
மோசம் புறந்தவனை மோகனமே இழந்தாயா?
கண்ணர் அருவி கலகலென் ஓடிவர
உள்ளிரல் பற்றி உருகிக் கரைந்துவிட
கருகி அலமந்தாய்! கற்புநிலை நேர்கொண்டாய்!
பாடியதன் உட்பொருளை பழத்தை உரித்ததுபோல்
ஏட்டில் எழுதி எழில்வசந்த மாலையிடம்
தந்தாய்; வணிகமகன், தையல்நின் மெய்யெழுத்தை

நாடுப்பெற்றான் கணிகையின் நாடகந்தான் என்றானே!

யார்நடுத்தார்? நீயா? நன்றியிலாக் கோவலனா?
சீரகெடுத்தான்; கைவிட்டான்; சிந்தையினை மொழியாக்கி
வந்ததொரு ஏட்டுக்கும் ‘வாணிபம்’ போல் பேச்கரைத்தான்!
என்னதுயார் கொண்டாயோ? எப்பாடு பட்டாயோ?
கள்ளி மலரிடையில் கனகமலர் போன்றாய்! நின்
உள்ளம் அறியான் உடல்கலந்தான்! இல்லையெனில்
சிந்தை உருகும் சிலைஉருகும் நின் அன்பை
நிந்திக்க அன்னான் நெஞ்சம் இரும்பாமோ?
நீதிமூத்தாய் குற்றம்; நினைக்கவனா மனவாளன்?
மாசறுபொன் னாரத்தை மாமிருகம் குடுவதோ?
பெற்றுடியா ஒன்றைச் சுலபத்தில் பெற்றதனால்
வரழுடியா வார்த்தையெலாம் வந்ததுகோ வலன்வாயில்!
தன்னை அறியாது தாசியின் வீடுகளில்
பொன்னைக் கொடுத்த போவதுதான் புவியூக்கம்!
நின்னை யறியாமல் நின்றனருகில் அவனிருக்க
தன்னை யறியாமல் தளிக்கொடிந் பாழானாய்!
என்ன இளமாது! எவ்வளவு நல்லகுணாம்!
உன்னைக் ‘கணிகை’ எனில் உலகமே கணிகைமயம்!
பொன்னைச் சருகென்றால் புவியெல்லாம் சருகலவோ!
ஆடல் அழகே! நினைக்கிழமூத்த அறியாயம்
சூடித் தீர்ண்டு குறைகேட்ட காரியந்தான்,
சூடல் நகின் கொலைநிகழ்ச்சி! என்னுங்கால்
கோவலனைக் கொன்றதுதான் குறையாத நீதியென்பேன்!
‘புனர்ந்து ஏந்டுங்காலம்’ போகித் திருந்தபின்னா
தளர்ந்து மனையாளைத் தனியே நிறுத்தவிட்டு
நின்னை அடைந்து நீளிரவின் சுவையறிந்து
பின்னா கததமாற்றிப் பிரிந்தான், தன் வாழ்நாளில்
காமந் தலையாகக் கண்முடிக் கிடந்தவனை

வெட்டி எறியாமல் மெய்தழுவி யார்மகிழ்வார்?
 இருபாலும் குற்றம் இழைத்தான்; அவன் பின்னா
 ஒருபால் உயாததி உடைமைறந்தான் நல்லினங்கோ!
 கண்ணகியின் கற்புக்குத் தாய்க்கற்பு நின்கற்பு!
 கைப்பொருளை அவனிழுக்கக் காரணமே நீரென்று
 சொல்வார், பொருளாறியார்! தூயவளே! வாணிபத்தை
 எண்ணா திருந்தான் ஏற்மைக்கு ஆளானான்!
 வரவின்றிச் செலவுசெய்யும் வெளிக்கருக்கு இதுஇயற்கை!
 ‘வாணிபத்தைப் பார்த்து வருகிறேன்’ எனக்கூறிப்
 போக முயன்றிருந்தால் புறைவந் மறுப்பாயா?
 கெட்டமகன் தன்செயலால் கெட்டான்; சிலம்பெடுத்து
 விற்றுவரப் போகாமல் விரைந்து உணராடப்
 பொருள்கேட் டிருந்தானேல் போதுமனும் அளவுக்கு
 தந்திருப்பாய்! செய்தானா? தண்டனைக்கே சென்றான்; ஆம்!
 மறுமுடங்கல் கண்டான்றின் மனமறிந்தான் என்பதினால்
 வண்ண மணிவிளாக்கே! மகிழ்ந்தாயந்! அப்பொ
 தும்பைப்படு உள்ளம்! தூய்மை பிறந்துஇடம்!
 மேகலையைப் பார்த்து மெய்சிலித்து, “கோவலனின்
 ஒவியமே” என்றாய்! உயர்கலந்தாய்! அன்னவளைத்
 துறவுபூர்ச் செய்தாய்! துல்லியமாய் வாழவைத்தாய்!
 கண்ணகியின் மகளைன்றாய்; கண்றதாய்; கலைமறந்தாய்!
 மாலைபிட்டு, வாழ்ந்து, மகிழ்ந்து, கணவனவன்
 போனவுடன் வாடிப் புகைந்து, திரும்பியதும்
 காற்சிலம்பு தந்து கால்வலிக்க மதுரைவரை
 வந்து, வழியனுப்பி வாசல்வழி பார்த்திருந்து
 மாண்டான் எனக்கேட்டு வாள்விழிபில் தீப்பறக்க
 மதுரை எரித்ததெல்லாம் மாச்செயல்தான் கண்ணகியின்
 பெருமை பெரியதுதான்! என்றாலும் பேரழகே!
 பத்தினியர்க் கான பழக்கந்தான் இது! புதுமை

எட்டுணையும் இல்லை! இட்டார்க்குத் தொட்டார்க்குப்
 பட்டாடை மாற்றி பள்ளிக் கழைத்தேகும்
 குலத்திடை வந்தவள்நற் குலவிளக்காய் வாழ்வதுதான்
 அழியாப் பெருமை! இதை அடைந்தவள்ளீ யல்லாள்யார்?
 செத்தார்க்குச் செத்த தெண்பாண்டி மாதேவி
 நின் பெருமை தான்பெறவே நீரானாள்! வேறென்ன?
 பூவே! கொட்டேயே! பொற்பரசே! கற்பழுதே!
 பெருந்தேவி, கண்ணகியைப் பின்போகச் செய்துவிட்டு
 வருந்திருவே! உண்ணை வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்
 கோயிலிலே வைத்துக் கும்பிடுவோம்! எந்நாளும்
 தாயென்று கூறும் தமிழ்!

கண்ணதாசன் கவிதைகள், தொகுப்பு - 2,
 சிந்தாதிரிப்பேட்டை, காவியக் கழகம், 1960.

காதல் என்பது வாழ்வில் ஓர் அங்கமா? அல்லது

காதலே வாழ்க்கையா?

காதல்! காதல்! இந்த வார்த்தை ஒருவாக்கிய கிளர்ச்சிகள் எத்தனையோ கோடி கோடி. கண்ணும் கண்ணும் கொள்ளையடிப்பெற்றபெற காதலா? நட்பில் ஆரம்பித்து பின் ஒருவரை ஒருவர் நேரிப்பெற காதலா? அல்லது காதலித்தவனைக் கைப்பிடிக்க முடியாதவித்து அவனை மற்பது காதலா? எது காதல்? எங்கே அதன் விளக்கம்? நான் கூறுகிறேன்! எனக்குத் தெரியும்! என்று துடிதுடித்துக் கூறியது சாரங்களின் மனம், யார் இந்த சாரங்கா என்று பார்க்கின்றார்களா? ம.....இவனும் காதல் என்னும் புற்று நோய்க்குப் பலியாகிய ஒரு பேதைஆம் இவள் ஒரு மனப் புற்று நோயானி.

“உணைவினைந்து நான் எணை மற்பது அதுதான் அன்பே காதல் காதல்.....” என்ற பாடல் காற்றில் மிதந் து வந் து கொண்டிருந்தது. கூறையையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் கயிலைவிற்கு வந்தவளாக எழுந்து பாடலை நிறுத்திவிட்டு தனது நாட்குறிப்பேட்டைத் திறந்து வைத்தபடி எழுத ஆரம்பித்தான்.

கண்ணின் மனியான கண்மனியானதுக்கு, எங்கே கண் கண மூடிவிடால் கண்மனியுள்ள பிம்பம் மறைந்து விழுமோ என்று அஞ்சி மடல் மூடாது பிரதிவிக்கும் ஒரு பேதையின் மனக்கிடக்கை உண்ணை நான் முதன் முதலில் சந்தித்த போது உன்மீது இருந்தவையெல்லாம் வெறுப்புமட்டுமே ஆனால் அந்த நாள் நான் எண்ணும்பறியாமல் என் மனதை உண்ணிடம் தந்தேன்தான் யாரென்று எனக்கே தெரியாத அளவிற்கு நீ என்னுள் வியாபித்து நிற்கின்றாய்னன் புரியல்லவையா? இதுதான் காதல் என்று உணர எனக்கு சில நாட்கள் தேவைப்பட்டன. காதல் கொண்டவர்கள் எல்லோரையும் பித்தக்கள் என்று எண்ணினேன், ஆனால் நான் காதலாகிக் கசிந்துகருகுவதைப்பார்த்து பஸர் பைத்தியம் என்று எண்ணலாம்.

இதயம் கவர்ந்த இனியவனே உன் மனதில் உன் வள்ள யார் என் பதை அறியமறந்து நான் எழுதும் காப்பியத்திலே

உன்னைக் காவியத் தலைவனாக நான் மாற்றிவிட்டேன் ஆம்! பிழை என்னுடையதுதான், கருக்கமாகச் சொன்னால் இது ஒருதலைக் காதல். சாலையில் காதல் என்கிறேன் அப்படி உன்னிடம் என்னதான் விசேடமாக இருக்கிறது என்கிறாயா? ம..... உன்னிடம் குறைகள் இல்லையென்று கூறுமாட்டேன் ஆனால் குறையுள்ளவன்ஸ்வா மாணின், ஆழினும் உன்து நற் குணங்களை எப்படிக் கூறுவேன்! உன்து வெள்ளை உன்னத்தைக் கூறுவேனா, இனியகுரலைக் கூறுவேனா அல்லது உன்து கண்களைத்தான் கூறுவேனா எதைக் கூறுவேன்!. நீ சொல்கின்ற ஒவ்வொரு சொல்லும் எனது மன ஏட்டில் பதிகின்றன, நீ எறிகின்ற குப்பைகள் எனக்கு புதையலைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பொக்கிஸ்மாகின்றன, என் நீ கூறும் கடுஞ்சொக்கன் கூட என் மனதைப் பதம் பார்க் கின் றன பக்குவப்படுத்துகின்றன அதுசரி! உன்னைப்பற்றி இத்தனை கூறுகின் றேனே உன்னைப்பற்றி எப் போதாவது நினைப் பேனா என்று எண்ணுமிகின்றாயா? உன்னைப்பற்றி நான் சிந்திப்பேது இல்லை! ஏனெனில் என்னை நான் கண்ணாட்டியில் பார்க்கும் போதெல்லாம் தெரிவது உன்து ஒருவல்லவை! புரிகின்றதா? உன்னுள் நான் ஒருத்தியாகிவிட்டேன்வல்லவா. உன்னைக் காலும்போதெல்லாம் எங்கே என் கண்களிலுள்ள உன்து ஒருவம் தெரிந்து விடுமோ என்று எண்ணிப் பயந்தேன்! கண்களைத்தாழ்த்திக் கொண்டேன்.

உன்னை நான் என் இதயக் கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்தபோதும் விக்கிரகத்தின் சொந்தக்காரணான உண்ணிடம் என் கூறவில்லை என்று நீ நினைக்கலாம் சொல்லிவிடு! பொல்லிவிடு! என்று மனம் அஸருகின்றது ஆனால் சொல்லியின் உண்மைத்திலுள்ளவன் நானில்லை என்பதை அறிவேண்டியின் அனுதோட்டு என் மனம் உணர்வற்ற சுடப்பொருளாக மாறும் என்பதில் ஜயமில்லை. இல்லை! இல்லை! உன்மீது குற்றமில்லை தாங்கும் சக்தி என்னிடம் தான்

இவ்வை, நானும் ஒரு காதாரண மாணிப்பிறவியல்லவர். இவ்வாறு உண்ணை என்மனதில் பூட்டி வைத்திருப்பதன் மூலமாவது உண்ணை நான் கண்டு மகிளாம் அல்லவா, ஆம்! எனக்குள்ளும் ஒரு கயநவம்.

ஆனால் ஒன்று நிச்சயாக நீயல்லாண்டு பல செல்வங்கள் பெற்று நலமாகவாழவேண்டும். உனது திருமணத்திற்கு நிச்சயாக நான் வருவேன் உண்ணையும் உண்ணவேண்டும் மனமாராவழக்குவேன் ஆனால் அதன் பின் பு நான் வேறு ஊருக்குப் பயணமாவேன். என்ன பழந்து ஒடுகிறேன் என்று சிகிச்கின்றாயா? ம.....ஆ! நான் போவதற்குக் காரணம் எனக்குத் திருமணமாகிவிட்டது! யாரென்று பார்க்கிறாயா? வேறு ஒருமல்ல உனக்கும் எனக்கும் எனது மனமாகிகையில் நடைபெற்ற உண்ணத் திரியைதான். பெற்றோரின் விருப்பத்திற்கிணங்கி வேறுருவனைத் திருமணம் செய்வேன் என்று என்னாதே. உண்ணை வைத்துப்பார்த்த இடத்தில் வேறு ஒருவனை நினைத்துப்பார்க்கக்கூட என் மனம் இடம் தரமாட்டாது. என் குடும்பத்திற்கு கடிதம் போடுவதெனில் என் மனதிற்குப்போட்டுவிடு, அதுசரி நீ எங்கே போட்போகின்றாய்!

மற்றக் காதலர்கள் போலெல்லாம் அடுத்த பிறவியலாவது இக் காதல் தொடர வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறுமாட்டேன் எனெனில் இப்பிறவியில் என் காதல் முடிந்தால்லவா தொடருவதற்கு, என் உயிரில்

ஒன்றிவிட்டவன்ல்லவா நி! இந்த போதும் உயிர்வாழுமன்றோ!

இவ்வரிகளை எழுதிமுடித்தவளின் கண்களிலிருந்து இருக்காட்டுக் கண்ணீர்த்துவிகள் தானின் மீது வீழ்தன, ஆனால் அவற்றால் கூட அக் காதல் எழுத்துக்கடனை அழிக்கமுடியவில்லை. பேணனைவை மூடியபடி திரும்பியவன் வெற்றுக் காற்று வெளியைப் பார்த்தவாறு

“என்ன அழுவேண்டாமென்று சொல்லியினே! நான் ஒரு விசர் இப்பிடித்தான்” என்று கூறியபடி கண்களைத் துடைத்தவன் எழுந்து யண்ணலருகே போய் நின்றாள்.

“நிறம் மற்றிப் போகாமல் கரம்பாறிப் போகாமல் உயிர் பாரும் ஒரு பாடல் தான் காதல் காதல்

என்ற பாடல் மீண்டும் ஒலித்தது.

மானிடர்களே இதுவா காதல்? இங்ஙனம் வெந்துருகுவதா காதல்? நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் ஒன்று காதல் என்பது ஓர் ஆழந்த கடல் யோன்றது இக்கடலிலே வீழ்ந்து விட்டார்களாயின் அதில் மூழ்காமலிருப்பதற்கு ஒரே வழி திருமணம் என்பதே. காதல் நோய்க்கு தடுப்புசில்லை! ஆகையால் மானிடரே ஜாக்கிரதை! மேற்கூறிய கதைமிலிருந்து காதல் என்றால் என்ன என்பதை நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

அப்பை

செலல் நிரப்பற் பேர்ட்டி இல 16

விடைகள். இடமிருந்து வலம்

1. ஆத்திருதி	7. கலகம்	16. புத்தி.	19. மதம்	22. ரதி	27. அரவம்
31. ஆறு	35. அம்மா				
மேலிருந்து கீழ்					
1. ஆலயம்	2. கத்தி	3. திகதி	4. தூத்திரம்	12. சதி	30. அம்மி

வெற்றி ஸ்ரீநிவோர் விபரம்

கடந்த போட்டிக்கு பல வாசகர்கள் சரியான விடைகளை அனுப்பியருந்தார்கள். அவர்களில் அதிச்ச்சாலியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்: Monash, ACT ஜஸ் சேர்ந்த சஜினி செல்வராஜா முதலம் பரிசையும், Kingswood ஜஸ் சேர்ந்த இ. குணம் இரண்டாம் பரிசையும் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பரிசுகள் காலக்கிரமத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

துமிழ்ச் சூரியன் வாசனைகள்

சிசாம்டேவிட், இராணிப்பேட்டை, தமிழ்நாடு.

அன்னைத் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழிக்குத் தடைகளா? என் வியப்பவர்களுக்கு அது உண்மை என்பது வேதனை கலந்த அதிக்ஷியாகும். தமிழ் மொழிக்குத் தடைகள் ஒரு வழியில் அல்ல பல வழிகளில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று மொழியை மனிதனுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் கல்விக் காலைகள் கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழகப் பள்ளிகளில் தமிழ் திட்டமிட்டுப் புறக்கணிக்கப்படும் நிலை உள்ளது. புற்றிசல் போலத் தோன்றியுள்ள ஆங்கிலத்தைப் போதிக்கும் நோக்கத்தில் ஒருவகைக்கப்பட்ட மெரிக்குலைசன் பள்ளிகளில் இந்தியும் சந்ததியின்றிப் புகுந்து தற்போது கட்டாயபாடமாக மாறிவிட்டது. அதனால் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மறந்து விடும் நிலை உள்ளது.

இந்தியைத் தினிக்கும் வகையில் இந்திமொழித் தேர்வுகளும் நடத்தப்படுவதால் அடுத்த தலைமுறை தமிழினை எழுதவும், படிக்கவும் தினந்ததுவாக்கியுள்ளது. இந்திலை தொடர்வதால் பள்ளிக் காலைமில் தாய் மொழியான தமிழ் பின்தங்கி உள்ளது. நாம் வேறு மொழி கற்பது தவறல்ல. அதுவே நம் தாய் மொழிக்குத் தலைவரவியாக வந்துவிடக் கூடாது என்றே அச்சம் கொள்ள வேண்டிய குழிலை தற்போது உள்ளது. அதைப் போன்றே தினரப்படத்துறையும் தமிழினைச் சீழிக்கும் தவறான மனிதனுயிற் தொந்து செய்து வருகிறது. தமிழின் பெருமையினை உலகிற்கு உணர்த்திய காலம் மாறிப் படத்தின் பெயரிலேயே தமிழினைக் கான்கப்படுத்தும் வகையில் பிரமொழிகளைத் தினிப்பதுடன் வசனங்களிலும், பால்களிலும் புதுமையைப் புதுத்துகிறோம். எனும் பெயில் தமிழினைத் தாங்கள் விரும்பும் வகையில் கையாள்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக “ஒன்றீ மேரா”, “ஜீன்ஸ்”, “லாப் டிடி”, “விஜுபி” போன்ற படங்களின் தலைப்பிலேயே எவ்வளவு தமிழைக் குறைபடி செய்துள்ளனர் பார்த்தீர்களா? பால்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம் அந்த அளவு மோசம். காலதல் படத்தில் வரும் “முக்காலு” பாடலும், பூவே உள்க்காக எனும் படத்தில் வரும் “ஓ பியாரி பாணி பூரி” எனும்

பாடலும், இந்தியன் படத்தில் வரும் “அக்கானு நாங்க உடை போட்டா” எனும் பாடலும், பம்பாய் படத்தில் வரும் பாடலும் இன்னும் எவ்வளவோ உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டிட மோகவாம். இது போன்ற பாடல் களை எழுதுவது “கவியர்கள்” எனும் படங்களை வாங்கியவர்கள் என்பது வேதனைப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தினரப்படத் துறை இப்படி என்றால் மற்றொரு புறம் தமிழை வளர்க்க வேண்டிய புலவர்களும் கவிஞர்களும் பட்டிமன்றம் எனும் பெயரில் தமிழினைப் பாடாய்ப் படுத்தி வருகின்றனர். புறநாலூறு, அகநாலூறு இருக்க அதை ஆராய்ச்சி செய்யாமல் தினரப்பால்களில் சிறந்தது பழைய பாடல்களா?, புதிய பாடல்களா?, சிறந்த கவிஞர் களன்னைதாசனா? பட்டுக் கோட்டையா? என நேரத்தை வீணைத்தால் ஜம்பெரும் காப்பியங்கள் பற்றியும், திருக்குறவுப் பற்றியும் மக்களுக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது. இது போதாதென்று தனியார் தொலைக்காட்சிகளும் தொல்லைக் காட்சிகளாக மாறி மேற்கத்திய கலாசார பாணியில் தமிழைக் கையாள்கின்றனர். அரசு தொலைக்காட்சியான தூர்த்துக்கும் இநித் தொக்களை மொழி பெய்ப்பு எனும் பெயரில் தன் பங்கிற்குத் தமிழைக் கொலை செய்யும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளது.

ஒரு காலத்தில் நாட்டுப்புறக் கலைகளும், தெம்மாங்குப் பால்களும் முழங்கிய தமிழ்நாட்டு மேடைகளில் “கானா” பால்கள் எனும் பெயரில் தமிழைக் காணாமல் செய்யும் முயற்சி தொந்து நடைபெறுகிறது. இதனால் அரசு தமிழில் பெயினை எழுதச் சொல்லி வணக்கர்களையும், தமிழில் கடையெழுத்திடும்படி அரசு ஊழியர்களையும் வலியுறுத்தும் அவலநிலை தொடர்கிறது. இத்தகைய தடைகளைக் கடந்து தமிழ் வளரப் போராடும் நிலை தான் இன்று தமிழ் நாட்டில் உண்ணது என்பது உலகத் தமிழ்கள் வேதனை கொள்ளும் செய்தியாகும். இத்தடைகளை உடைத்தெறிய உண்மைத் தமிழ் உணர்வு கொண்டவர் பாடுபட வேண்டிய காலம் இது.

இணைந்து செயலாற்றினால் தமிழுக்கு வரும் தடைகளை வெகு கலப்பாக அகற்றிவிடலாம்.

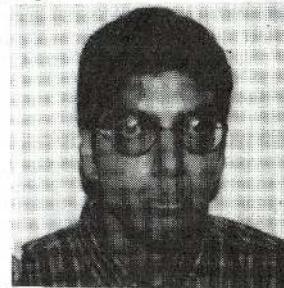
கண்ணீரால் ஒர் அஞ்சலி கார்த்திக் பாலசுப்ரமணியன்

சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம்.

சிட்னி பல்கலைக்கழக மாணவரும், சிட்னி பல்கலைக் கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொருளாளருமான திரு கார்த்திகராமன் பாலசுப்பிரமணியன் செப்டெம்பர் மாதம் 11ம் தேதி மிக இளவயதான இருபது வயதிலேயே இறைவனாடி சேர்ந்த செய்தி எமது மாணவ சமுதாயத்தை கலங்க வைத்துள்ளது. இவர் தமிழ்நாட்டின் மைலாப்புரைச் சோந்த பாலசுப்பிரமணியன், சாந்தா தம் பதிகளின் மகனாவார். மேற்படிப்புக்காக சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பட்டதிற்காக இரண்டாம் ஆண்டில் கல்வி கற்றவர்.

பளிவும் இன்சொல்லும் கூடிய கார்த்திக்கின் நடத்தையும், சாந்தமான முகமுமே எப்பொழுதும் அவருடன் குடியிருக்கும் இயல்புகள். எப்பொழுதும் எமது தமிழ்ச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஓயாமல் உழைக்கும் கார்த்திக், தனது பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் கல்வியிலும் சிறந்து விளாங்கினார்.

கார்த்திக் ஒரு திறமையுள்ள நிர்வாகி, பொறுப்பாளி. எந்த விடயத்தையும் நம்பிக்கையுடன் அவரிடம் ஒப்படைக்கலாம். எடுத்த பொறுப்பை செவ்வனே செய்து முடிக்கும் திறமை அவருடையது. இந்த வகையில் இந்த ஆண்டு, சங்கத்தின் பொருளாளர் பதவி கார்த்திக் கிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவரும் அதைத் திறப்ப செய்து வந்தாரா. கார்த்திக் சிட்னியில் தமிழையும், தமிழர் கலாச்சாரத்தையும் வளர்ப்பது தனக்கு மிகவும் பெருமையும், திருப்பிடியும் தருவதாக பலமுறை கூறி மகிழ்ந்திருக்கிறார். அத்துடன் மட்டும் நின்று விடாமல், தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகளை முன்னின்று நடத்தி தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு பெருமையும், புகழும் பெற்றுத் தந்தார். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தாலும், சமுத்தில் அல்லல்ப்படும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர் களுக்கு உதவுவதில் பெரு

விருப்போடு செயற்பட்டவர். அவரது கைவண்ணமே எமது சங்கத்தின் Internet Web page (<http://homepages.tig.com.au/~utps/>) இவ்வாவு சிறப்பாக இருக்கக் காரணம்.

கார்த்திக் தமிழ் மீது தனிப் பற்றுக் கொண்டவர். கார்த்திக் சினிக்கு வரும்போது, தமிழர்களை சந்திப்பேனா? அவர்கள் தமிழ் பேரவார்களா? என்று கவலைப்பட்டார். ஆனால் இங்கு வந்தபின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலாக பலைரத் தனது தமிழ் நண்பர்களாகியது, அவருக்கிருந்த பல குறைகள் நீங்கின் என்று கூறினார். எமது சங்கம் என்றுமே ஒரு குடும்பம் போல் செயற்படுவது அதனது சிறப்பு என்றே சொல்லலாம். தாய், தந்தையரை விட்டு தனியே இங்கு வந்தாலும், கார்த்திக் தனக்கு ஒரு நல்ல நண்பர் குழாம் இருப்பதாகவே சந்தோசப்பட்டார். அவர் இந்த இளம் வயதில் இவ்வுலகை நீத்தது, எமக்கெல்லாம் ஒரு பேரில்பு. கார்த்திக்கின் நினைவு என்றுமே எம்மை விட்கலாது. நாம் அவருக்காக கண்ணீர் சிந்துவதையோ, கல்வெட்டு எழுதுவதோடு நின்றுவிடாது, அவர் மனதில் வளர்த்திருந்த களவுகளை நிறைவேற்றியுவதே நாம் செய்யவேண்டிய தலையாய கடனாகும். சமுகத்திற்கு எம்மால் முடிந்த சேவையை புரிந்து, அவரது களவை நன்வாக் குவதுடன் அவரது ஆத் மாணவர் களுக்கு உதவுவதில் பெரு

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

“டாக்டர் சிவா”

“சிவா” என்று நண்பர்களாலும், “டாக்டர் சிவா” என்று ஏனையோராலும் அழைக்கப்பட்டவர் டாக்டர் நா. சிவக்ரமனியம். அவர் இலங்கையிலும் மலேசியாவிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் முப்பத்தெந்து ஆண்டுகள் மக்களுக்கு மருத்துவம் செய்தவர். நோயாளியின் வியாதியைக் கணிப்பதிலே அவர் அபாத் திறமையுடையவராக திகழ்ந்தார். நோயாளியின் கூற்றுக்களையும் அறிகுறிகளையும் வைத்துக் கொண்டே அவருக்கு வேண்டிய சிகிச்சையினைத் தெரிவதிலே அவர் காட்டிய நிதானத்தை மெச்சாமல் இருக்க முடியாது. ஜிபி மார் தூணுக்குத் துாண் தூரத்துவது போல, விசே மருத்துவிடம் மறிமாறி அனுப்பி, மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடிக்கும் திறமையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் குழலிலே, இப்படியும் ஒரு டாக்டரா என்று வியந்து நின்ற நோயாளிகள் அவருக்கு ஏராளம்! நோயாளின் மனோ வேகத்தினையோ இரத்த அழுத்தத்தினையோ வெகு சாதாரணமாக மாற்றியமைத்து வெற்றி கொள்ளும்போது, அவருடைய சிரித்த முகம் நோயாளியின் கைகளிலே மருந்துப் பட்டியலைத் தந்து மருந்துகளை எப்படி எடுக்க வேண்டும் என்று கூறிவிடும். சிவாவிடம் நெருங்கிப் பழகியவர்களுக்கு அவர் எப்பொழுதும் புதிராகவே இருந்துவிட்டார்.

சாதாரண முறையிலே - அறிவியல் சாந்த விளக்கமின்றி - டாக்டர் சிவாவின் மருத்துவத்திற்கணை கோடிட்டுக் காட்டியதோடு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது நியாயமான மதிப்பீடாக ஏற்றுக் கொள் எப்படாவிடினும் அத் திறனை அனுபவர்த்தியாகக் கண்டவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க முடியின் நியாயம் இருப்பது புலனாகும். அவரிடம் வைத்திய பராமரிப்புக்கு - வைத்திய ஆலோசனைக்கு - வைத்திய சோதனைக்கு - சென்று வந்தவர்களின் பட்டியலை நோக்கும் போது அவர் திறன்கள் வற்புறுத்தப்படுவன. சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை அவரைச் சம்பூர்ணமாக நம்பினார்கள், ஏழை முதல் பணக்காரன் வரை அவரை முற்றாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள், படித்தவர் முதல் பாமர் வரை அவரைத் தயங்காமல் ஆலோதித்தனர்.

ஆம் சமுதாயத்திலே வயது, வசதி, அறிவு, பால், பகுப்பு, இனம் என்ற எல்லைகளை எல்லாம் தாண்டி சிவா செய்யப்பட்டார். அது தான் மானிடப் பண்பு. அந்த மானிடப் பண்பு தான் சிவாவை உன்னத மனிதனாக மனத்திறரையிலே நீங்காமல் நிலைத்து வைத்துள்ளது, உறவு, கற்றம், இனம், மதம், நாடு, என்ற எல்லைகளை எல்லாம் தாண்டிச் செல்ல காலமழைத்தது. பல்லினச் சூழல் பொருந்திய அவுஸ்திரேலியா அப்பண்பினை வளர்க்கும் நன்றிலீமாக நின்று உதவியது, கிறித்தவக் கோயில் புனருத்தானத்திற்கும் பல்லின நூல்நிலைய அபிவிருத்திக்கும் தோன் கொடுத்து பாடுபட வைத்தது.

தாய்மண்ணைவிட்டு முப்பது ஆண்டுகள்வரை நிசைமாறிச் சென்ற போதும் தன் வேங்களை மறக்கவே இல்லை, அவற்றை எப்போதும் தெடிக் கொண்டிருந்தார். இவ்வகைலே, தேசிய அல்லது அகிலவூலக நோக்கினை அடையும் படச்சத்திலே சில பலர் தம் பூர்வீகாச்சினை மறந்துவிடுவது கண்கூடு. அதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள். தாழ்வு

மனப்பாண்மை அவற்றிலே மிகக் கொடியது. சிவா அந்தநோயினால் பாதிக்கப் படவில்லை. தம் ஜெரவர் பற்றியும் அவ்வூர் சங்கதிகள் பற்றியும் அவர் வாழுறவு கதைகள் கூறுவார். அங்குள்ள நிலைமைகளை அறிந் து கொள்வதற்கு மிக்க ஆவலுடையவராக காணப்படுவார். தான் இன்னர் என்பதை அவர் என்றென்றும் மறந்துவிடவில்லை. தம்முரார், தம் மினத் தோர், தம்நாட்டவர் அடைந்து கொண்டிருந்த ஆற்றெணாத் துணப்பக்களையும் அவதிகளையும் கண்டும் கேட்டும் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்ய அவர் என்றும் தயங்கியதில்லை, பின்னின்றதில்லை.

அவஸ்திரீவியாவுக்கு குடிபெயர வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் பஸ்ருக்கு அவர் உதவி கிடைத் திருக்கிறது. குடியிருமை பெற்றக் கொடுப்பதிலும் அதிகம் அக்கறை செலுத்தியின்னார்கள். இவற்றுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரின் நட்பினைச் சம்பாதித்து, அவர் முன்பு கொண்டிருந்த மாறான மனக்கருத்துகளையும் மாற்றிக் கொள்ளச் செய்த சாணக்கியம் காட்டியவர்.

தமிழ் இனத்திற்கு அவஸ்திரீவியாவிலே நல்விடம் பெற்றுத்தறப் புறப்பட்டபோது சிவாவுக்கு இயக்கமின்றிக் கிடந்த அவஸ்திரீவியா தமிழ் நிறுவனம் கனமாயிற்று. டாக்டர் இராசநாயகம் மறைவோடு முன்னெடுத்துச் செல்வப்படாமல் கிடந்த நிறுவனத்தைச் சிவா பொறுப்பிபெற்றது அதன் நோக்கங்களையும் செயற்பாடுகளையும் விரிவடையச் செய்து அவஸ்திரீவியாவில் அரசதாபாணங்களும் உள்ளூர் தாபனங்களும் மறிப்பளிக்கும் பல்ளின் நிறுவனங்களில் ஒன்றாக உயர்த்தினார். நிறுவனத்தை மையமாக வைத்துக் கொண்டு அவர் பல காரியங்களிலே ஈடுபட்டார். அவற்றிலே சில வெற்றிகள்டன, சில நிறைவேறாமல் போய்விட்டன.

தன்னுடைய நேரத்தையும் பொருளையும் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காக அவரைப் போல யாரும் செலவழிப்பது கடினம். அங்கத்துவத்தினை மலினப்

படுத்தாது கெளரவிக்கத்தக்கதாக வைத்துக் கொண்டே தலைவர் சிவா செயற்பட்டதாலே சில சந்தர்ப்பங்களிலே முழுச்சுமையையும் தாமே தாங்கிக் கொண்டார். அவருடைய மனப் பான்மையுடன் செயலாற்ற வேறொருவர் கிடைப்பது அரிப்பது.

“தமிழ்ச் சுடர்” சுஞ்சிகையும் “அலையோசை” வானினாலியும் அவஸ்திரீவிய தமிழ் நிறுவனத்தின் பொதுசங்க தொடர்பு சாதனங்களாக அமையும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தமிழ் மொழிக் கல்விக்கு அரசாதாரவு பெற்றுக் கொள்வதிலே அடைந்த வெற்றி, பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழருக்கு தவிக் பெறும் ஆவலைத் துண்டியது. ஆயினும் அம்முறைக் கைகூடக் காலம் போதவில்லை. தமிழ் ஆய்வு வட்டத்தோடு அதனைத் தற்காலிகமாக நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சிவாவின் கணவுகளிலே “தமிழ் இல்லம்” அமைப்பதுவும் ஒன்றாகும். சிட்டியிலுள்ள தமிழ்த் தாபனங்களுக்கு பொது இடமாகத் “தமிழ் இல்லம்” ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கருத்து உருவாகிய போது சிவா அதனை முழுமூச்சாக ஆதரித்தார். நூல்நிலையமாகவும், வாசிக்காலையாகவும், மூத்தோர்-இளையோர் சந்திக்கும் பொது இடமாகவும், தமிழ் தாபனங்களின் கந்தோராகவும், விளையாட்டுக் களமாகவும் அது அமைய வேண்டும் என்ற வண்ணம் ஆதாரவு பெற்ற போது அதற்குரிய இடத்தை பெறுவதிலே அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. “ஒனிம்பிக்ள்” ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு இக்கருத்தை சாதனையாக்கிவிட வேண்டும் என்ற ஆசை ஆட்டிப்பிடித்தது.

கனவுகள் சில நன்வாகினா, சில கனவுகளாகவே போய் விட்டன. நன்வாகியவையே கனவாக மீண்டும் மறைந்துவிடுமோ? காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

- கலாகர்த்தி, பேராசிரியர் பொன். பூலோகரிங்கம், D.Ph.D.(Oxford) -

கமலா வகும்பனன் தன் வயமிழ்ந்து, அழகாக அபிநியம் பிடித்து ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் பாதங்களில் தாவிய மாளின் வேகத்தை அவள் கால்களில் கொஞ்சிய சலங்கையின் நாதம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அந்த வேகமோ நாதமோ எதுவுமே நிவ்யாவின் கண்களுக்கோ, காதுகளுக்கோ எட்டவில்லை. செவிதான் தன் பாட்டுக்கு வேலை செய்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவள் மனமோ அதில் படியவில்லை. காரணம் அவள் மனம் அதைவிட அதிகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்ததுதான்.

முன் நமாயிருந்திருந்தால் கமலா வகும்பனன் யாத நாட்டியம் எதுவாயிருந்தாலும். அப்படியே அதிலேயே வரித்துப் போய்விடுவான் திவ்யா, மம்மி டிவைனா ரீ இல் ரெடி (Divina, tea is ready) கம் எலோங் (come along) என்று கடியாகக் கத்தினாலும் அவள் காதுகளில் அவை எதுவுமே எட்டாது. டடி வேறு வந்து டிவைனா, மம் இல் கோவிங் (Divina, mum is calling) என்று நாக்ககாகக் கூறினாலும் தகும் . . . திவ்யாவின் காதில் எட்டினால் தானே. அப்படி ஒரு ஸமிப்பு, அந்தக் கமலா வகும்பனன் நாட்டியத்தில், அவள் அபிநியத்தில், அவள் பாவத்தில், அடியப்பா, பாதத்தில், வாய் பேசும், விழி பேசும், புருவம் பேசும், கையும் காலும் கூடப் பேசும், ஏன் உடல் அங்கம் அனைத்துமே பேசும் என்கு அவள் அபிநாயத் ஓன்றில். ஆனால் பாதத்தின் அந்தப் பெருவில் கூடி எப்படி இவ்வளவு துராத்திற்கு பேசும் என்று தான் திவ்யாவிற்குப் பிடிபடவில்லை. அத்தனை பாவுமும் அந்தப் பாதத்தின் பெருவில் நுனி தொட்டு, சிலும்பாமல் சிலும்பிச் சிரிக்கும் அவள் கேசத்தின் நுனி மட்டும், எவ்வளவு தக்ஞுபாகப் பேசுகிறது, அபிநியகிறது என்று, கமலா ஸக்ட் மணனின் அத்தனை நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்று ஸிடாமல் ஷ்டிளோ பேபில் பழித்து விட்டு, அதை அடிக்கடி ஒடிவிட்டு, அதிலே தோய்ந்து விடுபவள் தான் இந்த திவ்யா.

அவனுக்குக் கொன்னள் ஆசை இந்தியாவில் பிறந்திருந்தால், ஸ்படியும் அத்தனை நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்று கூடத் தப்பாமல் நேரில் பார்த்துப் பரவசப் பட்டிருக்கலாமே என. சே! போயும், போயும் இந்தச் சிட்டியில் வாழ்ந்து

தொலைக்க வேண்டியதால், அந்தச் தவப்பயண அடையாமற் போய்விட்டோமே என எத்தனை தரம்தான் அவள் அலுத்திருப்பான். போயும் போயும் இந்த டார்லிங் காபரையும், ஓப்ரா கவுசையும், அக் கு வெரியம், புனு மவன் ரன் ஸ், வொண்டலாண்ட் அது, இது என்று புளிசுக்ப் போனவைகளையீ பார்த்துப் பார்த்து ஜீரஸிக்க முடியாமல், தமிழ் நாட்டிலுள்ள நாட்டிய நுழைக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் எத்தனையோ கோவில் சிலைகளையும், கட்டடங்களையும், முக்கியமாய் அந்த மாமல்ஸ்புரத்தையே பார்த்துப் பார்த்துப் பசியைய் போக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏன் தரவில்லை இந்த சிட்டி, மல்கோவா மறி மாதா என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொள்வாள் தில்யா.

பாவம், திவ்யா, அவனுக்கு அப்படி ஒரு அழுவமான ஆசை பறந்தாடியத்தில். அதுவும் சிட்டியிலேயே மிகப் பிரங்கியன நடன ஆசிரிய ஒருவரிடம் முறையாக நடனம் பயின்று, அரங்கேற்றும் செய்து, இன்று ஏறக்குறைய ஐம்புது பின்னைக்குக்கு மேலாக, முழுநீர நடன ஆசிரியையாகத் தன் சொந்த யோகா நடனகளை ஆலயத்தில் நடனம் சொல்லிக் கொடுத்து வருவதற்கென்ன, அவள் ஆசையோ அடங்காத ஒன்று. அன்றைக்கல்ல, இன்றைக்கல்ல, என்றைக்குமே அவனது மானசிகக் குரு கமலா வகும்பனன் தான். அது அவள் ஒருத்திக்கே தெரிந்த ரகசியம்.

அப்படிப் பட்ட அந்த மானசிகக் குரு நிட்சிருந்த ஒரு யம்பிவருந்த திரைப்பத்திலிருந்து பதிவு செய்து வைத்திருந்த ஒரு காட்சியைத்தான் பார்க்க எத்தனித்துக் கொண்டிருந்தாள் திவ்யா. மாமல்ஸ்ர மயங்க வைத்த அந்தச் சிவகாமியின் அபிநியத்தை, ஆயனச் சிற்பி சிலையாக வடிக்கும் அந்தக் கட்டடத்தை, சிவகாமியாக நடித்த கமலா ஸக்ட்மனன் திட்டிரென ஒரு சிலையையுடைய சிலையைக் கிடைத்த அதிகமாக ஆசையில் சிலைக்குள் சங்கமித்துப் பறுகணம் இன்னொரு சிலையுண் விருந்து உயிரிருப்பதற்கு எழும் உயிர்ச்சிலையாக வெளிவந்து, மானாக ஆடித் தேனாக மயக்கும் அந்த அபிநாயக காட்சியை மீண்டும் ரசித்துப் பார்க்க முயல்கிற ஆசையில், ரிமோற் கொண்ட்ரோலை (remote control) ரிவைன்ட் (rewind) செய்தாள் திவ்யா. மறுபடி சிவகாமி ஆடினாள். . . . க்கும் . . .

இதென்ன . . . விந்தை. இது வெறும் சாதாரணமான நடனமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அது . . . அது . . . நடனத்தில் அல்ல, அவள் அடிமனத் தின் எதிரொலியில் தான் இருக்கிறதா. மறுபடி Rewind செய்து, அந்தக் காட்சியைப் பார்க்க முயன்றும், மனம் ஒட்டாது போகவே, ரிலியை நிறுத்தி விட்டுக் கீழே காப்பற்றிலே (carpet) சரிந்து படுத்துக் கொண்டாள். மனம் என்னோ நிலை கொள்ளாமல் தவித்து. அருகே இருந்த அந்த புத்தகத் தட்டிலிருந்து தன் டைரியை எடுத்துப் புரட்டினாள்.

என்ன தலைப்போகிற வேலை இருந்தாலும், நானாந்தம் இரண்டு வரியாவது எழுதாவிட்டால் அவனுக்குத் தலை வெடித்து விடும். அப்படி ஒரு பழக்கம் அவனுக்கு, சிறு வயக் தொட்டே இந்தப் பத்தொன்பது வயது வரை, அவளிற்குப் படிந்து விட்ட கைங்கரியம். எதையாவது எழுதலாம் என்று முயன்றும், எழுத முடியாது அவள் கை தோற்றுப் போய்விடவே, சலிப்புடன் பேணாவைப் போட்டு விட்டு, பழைய பக்கங்களைப் புரட்டினான் தின்யா பத்து வருஷங்களைதயல்லவா அந்த டைரித் தொகுப்பில் அடங்கியிருக்கிறது. ஆமல்ல, என்றைக்கு தின்யா ஓன்பது வயதுச் சிறுமியாகச் சிட்டியில் காலடி எடுத்து வைத்தானோ. அன்றைக்கு ஆரம்பித்த பழக்கம் தான் இந்த டைரி எழுதுவது. ஆன்றி யோகா, பாட்டி, மாமா, மாமி, பக்கத்து விட்டு லில்லி, கிடிறை் எல்லாரையும் விட்டு, டடி மய்மியாடு அவஸ்திலீன்யாஸிற்கு வந்து இறங்கிய போது, அவனுக்கு எதுவுமே பிடிக்கவில்லை. எல்லாமே தனிமை, எவ்வது ஜனாயமே இல்லாத மாதிரி, ஓர் ஏகந்தம். அதன் விளைவு தான் இந்த டைரி எழுதும் பழக்கம்.

முதல் சில வருஷங்கள் . . . புதுப் பள்ளி, புது மொழி, புதிய இனம் . . . அவள் பிஞ்சு மனத் தின் ஆசைகள் ஏக்கங்கள் அந்தனையும் அந்தத் தாளில் பதிந்திருந்த அந்தக் கோணல் மாணல் எழுத்துக்களின் வடிவில் தெரிந்தது. இன்னும் சில பக்கங்கள் . . . பள்ளிப்பூருவ வாழ்க்கை . . . அதில் பிரமிக்கத் தக்கதாக எதுவுமே அவள் கண்ணுக்குத் தட்டுப் படவில்லை. அவள் மம்மி, டடியின் போக்கைத் தவிர. டடியோ ஜக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில்,

அதன் விவசாய இலாகாவில் பெரும் புள்ளி. இளம் வயதிலே உலகம் பூராகச் சுற்றித் திரிந்ததாலோ என்னவோ, வெள்ளைக்காரரோடு சேர்ந்து, அவரும் பாதி வெள்ளைக்காரராகவிடப் பழக்கம். மம்மியோ அவரைவிட ஒரு யடிமேல், மேலை நாகரிகம் என்றால் என்னவென்று அவளைத்தான் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தின்யா பிறந்து ஆறு மாதக் குழந்தையாக இருக்கைமிலையே, தென் ஆபிரிக்கக் காடுகளின் குழல், குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு உகந்தல்ல என்ற காரணம் காட்டித் தன் தாயாரின் “சினமனஸ் கார்டன்” (Cinnamon Gardens) பங்களாவில் வளர்வதுதான் நல்லது என்று நினைத்துக் கொண்டு, கணவனுடன் உலகம் சுற்றித் தீரிந்தபோது தின்யா பாட்டியின் அரவணைப்பில் வளந்தாள். ஆன்றி யோகா, அதாவது அவள் தாயாரின் தங்கைதான் கொஞ்சிக் கொஞ்சி அவளைச் சிராட்டினாள். பள்ளிக்குக் கூடிடிப் போவதில் எவ்வளவு ஒழுங்காக ஆன்றி யோகா இருந்தானோ, அநே அளவு ஒழுங்காகத் தின்யாக்குப் பரதநாட்டியம் கற்பிப்பதில் கூட ஒழுங்காக இருந்தாள். ஆன்றி யோகா மம்மி, டடி வைத்த டிவைனா என்ற பெயரையே ‘தின்யா’ என்று மாற்றிக் கூப்பிட்டுக், கூப்பிட்டு டிவைனா என்ற பெயரே தின்யாவுக்கு மறந்து போய்விட்டது.

விடுமுறை ஒன்றிற்காக இலங்கை வந்திருந்த அவள் பெற்றோர் ஏதோ ஒரு இனக்கலவரத்தில் அகப்பட்ட போது, பாட்டி வேண்டிக் கொண்டாளம் நல்ல யடியாக மகனும் மாப்பின்னையும் பிழைத்து வந்தால், அவர்களின்றுப் பிறக்கப் போகும் பின்னைக்கு, அந்த நினைவாக ஏதாவது பெயர் வைப்பதாக திவ்விய பால யேக்கிடம் சீந்தி செங்கு கொண்டாளம் ஆனால் குழந்த பிறந்தும் பாட்டி விருப்பிய “தின்யா” என்ற பெயர், நாகரிகமற்றதால் அதை வைக்க விரும்பாத அவள் அப்பாவையும் சமாதானம்படுத்தி, தின்யா என்று பெயர் வைக்காது விட்டால் ஏதாவது இறைகுற்றம் வருமோ என்று அங்கிய அவள் அம்மா, நடுநிலைமையாக “டிவைனா” (Divina) என்ற பெயரைத் தேர்ந்து கொண்டாளம். “அம்மா, baby க்கு டிவைனா என்று வைத்துவிடலாம். டிவைன் (Divine) என்றால் புனிதம் என்று அந்தக் குழல்வை. தின்ய யேக புனிதம் உடையவர்தானே” என்று ஏதோ விளக்கம் சொல்லி, டிவைனா என்று ஞானங்நாம்

கொடுத்தானாம். அவன் அப்படி வைத்துவிட்டு ஆறு மாசத்தின் பின், தென் ஆபிரிக்காக்குப் போனபின், அவனை யாருமே அந்தப் பெயரில் அழைக்கவில்லை. பாட்டிக்கும், ஆன்றி யோகாவிற்கும் அவன் திவ்யாதான். பெற்றோரை அதிகம் தெரியாமலேயே வளர்ந்த திவ்யா, தன் ஒன்பதாவது வயதில் தான், அவர்கள் அவன்-திரேவியாவிற்குக் குடியேறியபோது, அவன் இஷ்டத்திற்கு மாறாக வரவழைக்கப் பட்டான். அம்மாவின் போக்கிற்கு நேர்மாறான ஆன்றி யோகாவின் தமிழ்ப் பண்புகளும், கலாச்சாரமும், கலை ஆர்வமும் அந்தப் பிணக் வயசிலேயே அவன் மனதில் குடியேறி இருந்தன. அதன் பஸன்... நாளாக நாளாக அவன் தன் வீட்டிலேயே தனியாகி விட்டான். மம்மி, டடிமின் போக்கு அவனுக்குத் திகட்டியது, எந்த நேரமும் டாங்கம், பார்ட்டியுமாக அவன் வீடு அல் லோல் கல்லோலப்படும். ஸ்ரத்மில்பட்டில் (Strathfield) பளிச்சென்று இருந்த அந்தப் புத்தம் புது இரட்டைமாடிக் கட்டடப் படிக் கல் ஓவ்வொன்றையும் கேட்டால் கூட, அந்த வீட்டில் வெள்ளி இரவு தொக்கம், ஞாயிறு காலை வரை நடக்கும் இவு விருந்துகளிற்கு வந்து போன பாதங்களின் எண்ணிக்கையைக் கதை கதையாகச் சொல்லும்.

ஆனால் அந்தக் கதை எல்லாம், மாடிமிலே ஒதுக்குப் புரமாக இருந்த திவ்யாவின் அறைவாசலுடன் நின்று விடும். அந்த வீட்டிச் சூழலிற்கெல்லாம் அப்பற்பட்ட ஒரு சிறு உலகம் தான் அவன் தனி அறை. அறைக்குள் நுழைந்துவடனேயே முதன் முதல் தட்டுப்படுவது அன்னை மல்கோவா மேறி மாதாவின் அழைத்தியான பூரிச் சித்திரம். அதற்கு எதிர்பார்த்தில் அழகான நடராஜர் சிலையும், ஆனுயக்குத்துவினக்கும், அறையின் ஒரு மூலையில் இருந்த அந்தப் புத்தகத் தட்டுகளில் அவளிற்குப் பிடித்தமான அத்தனை புத்தகங்கள். பைபிள், பகவத்கீதம், சத்திய சோதனை, ஓம்ர்க்யாம் கவிதை, நவநீதகவியின் கவிதை, பாரதிமின் கவிதை, திருக்குறள்... இத்யாதி இத்யாதி. அவை அத்தனையுமே அவனுக்கு ஆண்டு தோறும் அவன் ஆன்றி யோகாவிடமிருந்து வந்த அன்புப் பரிகள். அத்தனையுமே அவன் ஆசை ஆசையாய்ப் படித்துச் சௌவத்தவைகள்.

அவஸ் திரேவியாவிற்கு வந்த சில வருஷங்களிலேயே நிவ்யாவின் தமிழ் தடம் புராத்தான் செய்தது. அப்போது அக்காவைத் தொடர்ந்து, அவஸ் திரேவியாவிற்கு வந்து குடியேறிய ஆன்றி யோகாதான், நிவ்யாவைத் தன் பெண்ணாக நினைத்துத் தொடர்ந்து தமிழ் சொல்லிக் கொடுத்தான். இப்போ மாதிரி அப்போதெல்லாம் தமிழ்ப் பாடசாலை வசதிகள் அவ்வளவு விடையாது. சுகிள்கிழமை அம்மாவின் டின்னர் டான்ஸ் (dinner dance) தவறினாலும் தவறும் நிவ்யா ஆன்றி விட்டுக்குப் போவது தவறவே தவறாது. அங்கேதான் அவன் தமிழ் அறிவும், ஆர்வமும் தொடர்ந்து வளர்ந்தது. ஆன்றி காட்டிய அத்தனை ஆர்வத்தால் தான் அவன் பரதப் பயிற்சியும் தொடர்ந்தது. தொடர்ந்தது மட்டுமன்றி, அரங்கேற்றமும் நடந்தது. மம்மி, டடி காசைக் கரியாக்கித் தாம், தாம் என்று செலவளித் ததற் கென்ன, தீவ் யா வோ, குழந்தையில்லாத ஆன்றியின் கணவைக் குழந்தைக்குக் குழந்தையாகத் தான் நின்று நனவாக்கிய பெருமையில் பூரித்துப் போனாள்.

அரங் கேற்றம் நடந்த ஆறு மாசங்களிற்குள்ளே, ஆன்றி யோகா, அவன் புருஷனோடு வேலை விஷயமாக நியிசிலாந்து (New Zealand) பேணதும், தனிமையின் தவிபு மறுபடி அவனைத் தாக்கியது. மம்மி, டடிமின் சொல்லை மீறி, மேற்கூடியில் ஈடுபடுவதை நிறுத்தி விடுவதாகப் பிடித்த பிடிவாதத்தோடு, இந்தியாவிற்கு சென்று அங்கு இரண்டு வருஷங்கள் தங்கினாள். தமிழ் நாட்டிலேயே பிரச்சித்தி பெற்ற அந்த நாட்டிய மேதையிடம், தன் பரதத்தைப் பக்குவப் படுத்திக் கொள்ள திவ்யா பாடாய்ப் பட்டான்.

அந்த இரண்டு வருஷமும்... அவன் வாழ்க்கைமிலேயே மறக்க முடியாத ஒரு அழிவுமான அனுபவம். சிட்டிமிலே மேலை நாட்டுச் சூழலில் வாழ்ந்து சலித்துப் போன அவன் இதயத்திற்கு, தமிழ்நாட்டு மன்னின் கலையும், கலாச்சாரமும், பண்புகளும் புக்க வழக்கங்களும் எவ் வளவோ அற்புதமாகத் தோன் றின. எவ்வளவுதான் ஆன்றி யோகாவுடன், தமிழில் உரையாடினாலும், ஆங்கில வாடை வீசிய அந்தக் கொச்சைத் தமிழ் மறைந்து, சுத்தமான உச்சரிப்போடு உரையாட தொடங்கிய போது, நிவ்யாவிற்கே தன் தமிழைக் கேட்க ஆனந்தமாக

இருந்தது. சில கமய்களில் கிண்ணப் பெண்போல், தன் பேச்சைத் தானே ஒவியதில் நாடாவில், பதிவு செய்துவிட்டு திரும்பக் கேட்டுக் கேட்டுக் குதாகவில்தான். சிட்டியில் நடைபெறும் கலை நிகழ்ச்சிகளிற்குப் போகும்போது மட்டும் புடவை கட்டப் பழி இருந்த திவ்யங்கு, இப்போ புடவை கட்டுவதில் மட்டுமல்ல ஆர்வம், மாறாகக் கட்டுற புடவையை இன்னும் எடுப்பாகக் கட்டுவதில் உள்ள கைங்கரியம் என்ன என்பதை அறிவதில் தான் ஆர்வம் அதிகப்படியாக இருந்தது. இவை எல்லாவற்றையும் விட, அவன் தங்கியிருந்து அந்த வைதீகக் குடும்பத்தின் ஆசாரங்கள், வழிமுறைகள் அது, இது.... எல்லாவற்றையும் விட அந்தச் தூமிலில் இன்னமும் நிலைத்து நிற்கும் ஒருவனுக்கு ஒருந்தி” என்ற அந்தப் பண்பு அவனை அதிகமாகக் கவர்ந்தது. பருவக் கிவாச்சியின் உணர்ச்சிகள் அவனுன் ஒருவாகத் தொடங்கும் அந்த வயதுப் பருவத்திலேயே அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்: தானும் தன் வாழ்க்கையை அப்படி ஒரு வரம்பிற்குள் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று. அவன் தங்கியிருந்த அந்த வீட்டில் இருந்த அந்த என்பது வயதுப் பாட்டி, அந்தத் தன்னாத வயதிலும் தானே தோட்டத்திற்குப் போய் பூக்களைக் கொட்டு, சுராகத் தொடுத்து, சாமிக்கும், தனக்கும் தன் வீட்டுப் பெண்களுக்கும் தூரும் போதும்... நினம் நினம் கதை கதையாகக் கலாச்சார முறைகளைப் பற்றிக் கேட்கும் போதெல்லாம், திவ்யாவின் அந்த இளம் மனம், இன்னும் வைராக்கியமுறத்தான் செய்தது. அவனும் பாட்டியோடு சேர்ந்து அரும்புகள் ஆய்வதற்காக அடிக்கடி போவாள்.

அன்றும் அப்படித்தான். பாட்டிக்கு உடம்பிற்கு முடியாது போகவே, தானே தன்பாட்டுக்கு ஒரு கூடை நிறைய பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து கூடத்தில் உட்காந்து கொண்டு மாலை கட்டத் தொங்கினான் திவ்யா. மூல்கள், பங்கள், சுராந்தி என்று பிற்கும் பிற்கும் பூக்களை வைத்து அடுக்கிக் கொண்டிருந்த திவ்யா, அவறிப் பூக்களையும் இன்னொரு சுக்கமாகப் பிரித்து வைத்தாள். அன்று நவராத்திரிக் கொழுவான தால் நிறையப் பூத் தேவைப்படவேண்டுமென்று தோட்டத்திலிருந்த அத்தனை ரகப் பூக்களையும் பறித்து வழியிருந்தான். திவ்யாவைப் பார்த்த அந்த பாட்டி, சிரித்தவாறே

அவன் அருளில் வந்து உட்காந்தாள். “அடி திவ்யா! எதுக்கு இந்தக் கண்ட கண்ட பூக்களைவாம் பறிச்சாலோ? அதெல்லாம் லக்ஷ்மி பத்துக்குச் சாத்துறவு எனக்குப் பிடிக்காது. அதையெல்லாம் ஒதுக்கிடு” என்று குறுக்கி, திவ்யா அது ஏன் என்று கேட்க, அந்தப் பாட்டி ஒரு குட்டிப் பிரசங்கமே செய்து விட்டாள். “அடி பெண்ணே, பூவும் பெண்ணும் ஒரு ஜானியடி. இந்த ரோஜா, அந்தாரியம், போகன்னில்லா, ஒக்கிட்.... அது இது என்று ஆமிரம் பூக்கள் இருக்கே. இதுகளைல் ஸாம் வெறும் பார்வைக்குத்தான் அழகு... கண்ணுக்கு கவர்ச்சியாகத் தான் இருக்கு. ஆனால் முகர்ந்து பார்த்தால் நல்ல வாசம் வருந்தா.. இல்லையடி... அதென்னியம்மா, ரூஷ்டோ (rouge) பிளாஷ்டீஶரோ (blusher) எதுவோ கன்னத்திலே அபிக் கொள்ளாங்களே... அந்த மாதிரிப் பூச்கப் பூகற பெண்ணுகள் மாதிரித்தான் இந்தப் பூக்களும். பாங்க ஜோப் இருக்கும் மணலென்று பெரியக் கிடையாது. அதாவது அப்படி இப்படி என்று கம்மா சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந் பொண்ணும்க மாதிரி. சுருக்கமாகச் சொல்ஸ்டோ, உங்க அம்மா மாதிரியடி. கோவிச்க்காஞ்சே சொன்னதுக்காக.. இந்தா பாரு, பவளமல்லிகை, சாமந்தி, கணக்காம்பாரம், அப்படி இப்படின்று சில பூக்கள் அமுகமாய், நிறம் நிறமாய் சிபினாப் (simple) பூத்திருக்கே, மகாலக்ஷ்மி மாதிரி மங்களகரமான நிறப் பூக்கள். அதுகள் எல்லாம் யாரை மாதிரித் தெரியுமோ, இந்தச் சுமங்கலிக் கிழவில் மாதிரி, என்னை மாதிரி என்று சொல்லான் இருந்தா இப்படிப் பளிச்சென்று இருக்கனும். ஏன் உங்க அந்தை யோகா இருக்கானே, அவனை மாதிரி என்று உங்க்குப் புரிஞ்ச பாலைஷிலே சொல்றேன். கரியோ? இன்னொரு ரகம் இருக்கே... அதுதான் இந்தப் பண்டீர், மூல்களை, மல்லிகை அப்படி இப்படின்று, ஏன் உங்க வேதத்திலே கூட அந்தச் துசையப்பாக கையில் வைச்சிருக்கிற லிலிப் பூவிருக்கே, அல்லாட்டி அந்த மேறி மாதாக்குச் தூறு பூ... என்ன பேரது? ஆ மட்டானாப் (Madona) பூ... அப்படி ஏதாவது, வெள்ளை வென்றென்று, பளிச்சென்று கண்ணையும், மூக்கையும் மூடி வைச்சாலும் தானாகக் கூப்பிட்டுத் துசைக்கிற மாதிரி அப்படி ஒரு மணம் பாங்கச் சொல்ல மாதிரி ஒரு தூங்கம், எனினும்... இருந்தா இளம் கண்ணிப் பெண்ணும்க இப்படித்தான் இருக்கனும். அதாவது உன்னை

மாதிரி... என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்? நீ அப்படி இருக்கிற படியால்தான், இந்த வைத்தீகள் வீட்டிருக்கிறவில், இந்த ஆத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கான். இதைவிட வேறு வகைப்பட்ட பூக்கனம் இருக்குதாமல்லது... தலைக்கு வைக்கத்தான் உதவுமே தவிர, ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணிக்க முடியாது. சில வாழ்க்கை இழந்து போன பெண்ணுங்க மாதிரி, அதிந்தப்பின்ஷக வாழ்க்கை, உங்க வீட்டில், புருஷன் போன்புறுமும், உமிரைப் பிடிச்சுக்க கொண்டிருக்கிறானே, ஆமா உன் பாட்டி மாதிரி. தமும்பூக்கு ஆண்டவன் பாத்தை அலங்கரிக்கிற பாக்கியும் தான் இல்லையென்றாலும், தலையில் துடிக்கிற பாக்கியாவது கிட்டும். புருஷனை இழந்த சில குடும்ப பெண்ணுங்க வாழ்க்கையும் அப்படித் தான். நல்ல இலட்சியான வாழ்க்கை வாழுத்தான் முடியாமற் போனாலும், ஏதோ தம்மாலியன்ற அளவு வாழ்ந்திட்டு போறுமாதிரித் தான் இந்தப் பூவோட கடையும்.

ஆனால் இந்த அலரிப்பு இருக்கே அம்பாளிற்குச் சாத்த முடியுமோ?... சரி யார் தலையிலாவாவது தூடி முடியுமா? அதுவும் ஆகாது, பூஜைக்கு உதவாத பூ புருஷனை விட்டு வாழ்ந்தவ மாதிரி. அதாவது பெயருக்குத்தான் பூவே ஒழியும், பெருமைக்கு உரியதல்ல. உங்க இயேக் சபிசுக் அத்திக்காய் மாதிரித்தான் இந்தப் பூவும் ஒரு பிரயோஜனமும் ஒருவருக்கும் கிடையாது இந்தப் பூவால்.

எந்த இளம் பெண்ணும், கல்யாணத்துக்கு முன்னே மல்லி மாதிரி வெள்ளையைக் கிருக்கலும், அப்புறம் கவியாணத்துக்கு அப்புறம், சாமந்தி மாதிரியோ இல்லை போனால் போகட்டும் போகன்விலா மாதிரியோ இருந்திட்டுப் போகட்டும், முதுமையில் காலக்காந்தித்தில், புருஷனுக்கு முன்னுக்கு போற பாக்கியில்லாமல் தாழம்பு மாதிரியாவது இருந்திட்டுப் போகட்டும். ஆனால் எந்தக் கட்டத்திலும் தலையில் வைச்சுக்க முடியாத இந்த அலரிப் பூவா மட்டும் எந்தப் பெண்ணும் வாழுவெட்டியாக இருக்கவே கூடாது. அதாவது பூமிலில் பூவாகப் பிறந்தாலும் தலையில் தூடு முடியாததாக அதாவது வாழப் பிறந்தாலும் வாழுவெட்டியான பெண்ணாகவோ இருக்கக் கூடாது. இதெல்லாம் எந்தப் புத்தகத்திலியும் எழுதி நான் பட்க்கிழில்லை. என் சொந்த அனுபவம், என் சொந்தக் கணிப்பு. வேலியோராய் வேலியாக

நடப்பட்டு முனைக்கிற இந்த அலரிப் பூக்கு வேலியென்கே? வேலியில்லாத வாழ்க்கை முறையிட வாழும் பெண்களைப் போல மட்டும், அவங்க வாழும் வாழ்க்கையைப் பற்றி மட்டும் நான் ஒக்துக்கவே மாட்டேன். எனவே தான் சொல்றன் - சிட்னி பொனாலும், இந்தச் சாமந்தி, பவளமல்லி போல வாழ்ற வாழ்க்கையை அமைக்கிற மாதிரி, இப்பேல் அப்படிப் பட்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்தற்கு ஏற்ப, உண்ணைப் பழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு. என்ன திவ்யா... “என்று தன் பிரச்கத்தை முடித்துக் கொண்டு அத்தனை அலரிப் பூக்கொத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு எழுந்தான் அந்தப் பாட்டி. “போயும் போயும் பூவும் உண்ணைப் பழிலில் படைச்ச பவஞ்துக்காகப் பூச்சாடியில் வேணுமென்றால் இருந்துட்டுப் போ, இந்த வாழுவெட்டுப் பெண்ணுங்க ஏனோ தானோ என்று வாழ்ந்திட்டுப் போற மாதிரி” என்று முனு முனுத் தவாறே கூடத்தை விட்டு வெளியேறினாள் அந்தப் பாட்டி.

அடையெப்பா, இந்தப் படிக்காத பட்டு மாமிக்குள்ளே இத்தனை ஆழமான கருத்துக்கள். அவை சரியோ, தப்பிய என்னவோ?... ஒவ்வொரு பூவும் ஒவ்வொரு ரகமாமே. அந்த ஒவ்வொரு ரகமும் ஒவ்வொரு பெண்ணின் ரகமாமே. அடையோ! பாட்டி சொன்ன மாதிரி எனக்கு நிச்சயாக இந்தப் பண்சிர், பவளம், சாமந்தி போல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வழிகாட்டும் இயேக்பே. எந்தக் கட்டத்திலோவது உமக்கும் பயன்பாது, எனக்கும் உதவாத இந்த அலரிப் பூமியான் வெத்து வாழ்க்கையை மட்டும் எனக்கு அமைத்து விடாமல் என்னைக் காத்துக் கொள்ளும் கண்ணி மாதாவே” என்று மனதிற்குள்ளேயே பிரார்த்தித்துக் கொண்டான் திவ்யா.

பிரார்த்தித்துக்கு மட்டும் நின்றுவிடுமால், அதன்படி நடக்கவும் தீர்க்கமான முடிவு செய்து, அதன்படி நடந்தும் கொண்டான் திவ்யா. நாட்டியப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு இரண்டு வருஷங்களின் பின் சிட்னி வந்து சேர்ந்தான். முழுநேர வேலையாகத் தொலைபேசி இலாகாவில் பொறுமியாளாராகச் சேர்ந்து கொண்டாலும் அவன் ஆண்மாவோ, அவன் ஆன்றி பேரில் ஆரம்பித்த அந்த நாட்டியப் பள்ளியிலேயே ஆக்கிரமித்துக் கிடந்தது. காகக்கு நாட்டியம் சொல்லிக் கொடுக்கும் சாதாரண ஆசிரியையாகத் தன்னை

என்னாமல், அதை ஒரு தயாகலை கருதினாள். திவ்யா எழுதித் தொகுத்துத் தயாரித்து வெளியிட்ட “யேக் அஞ்சலி” என்ற அந்த மூன்று மணி நேர நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சி அனேகரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலைப் பெற்றவோது, அவன் கத்தோலிக்க சமயத் தில் பிறந்ததற்கு அவன் செய்த அர்ப்பணமாகக் கருதி, அவன் தன்னை மறந்து பூரித்துப் போனாள். தமிழ் சமயத்தை வளாப்பதில் இந்து சமயத் தோருக்குச் சனைத்தவனால் வானைன்று தமிழிற்கும் சமயத்திற்கும் தானமைத்த பாலத்தின் பெரும் பகுதி தரமாக அமைந்து விட்டது என்று அவன் அப்படியே பூரித்துப் போனாள். அப்படிப் பட்ட ஒருவர்தான் தன் வாழ்விலும் வந்து இணைய வேண்டும் என்ற அவன் கணிப்பைச் கணவாக்கவோ, என்னவோ இந்தியாவிலிருந்து ஒரு கடிதம் அவளைத் தேடி வந்தது. திவ்யா தனது நிகழ்ச்சியின் விடியோப் பதிவை இந்தியாவில் அவன் நாட்டியத்தை பதப்படுத்தி அந்த நாட்டிய மேதைக்கும் அனுப்பியிருந்தான். ஏதோ தற்செயலாக அதைப் பார்த்ததாக, பார்த்துப் பரவசப்பட்டதாக அவனிப்பிரிந்து அந்தக் கடிதம், கடல் கடந்து அவளைத் தேடி வந்தது. அவளைப் பார்ப்பி அழகாக ஆங்கிலத்தில் எழுதிய அந்த வினோதினின் எழுத்து அவளை மயக்கியது. அந்தக் கடிதத்தோடு அவன் இணைத்திருந்த அவன் புகைப்பட்டதைப் பார்த்துப் பார்த்து . . . “என் அப்பா கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சார்ந்தவர். அப்பா பிராமண, இந்துக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். இருவரையும் சிறுவயதிலேயே இழந்து விட்ட எனக்கு, உங்கள் நாட்டிய நாடகத்தைப் பார்த்தலோது, தமிழரு தேவத்தைப் பார்த்த போது அப்பா அம்மாவை மீண்டும் சேர்த்துப் பார்த்த மாதிரி இருந்தது. Ph.D டிடிப்பதில் ஆர்வமுடைய நான் அவஸ்திரேவியா வர விரும்புகிறேன். அப்போ உங்களை நிச்சயம் வந்து சுந்திப்பேன்” என்று அழகாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்ததை ஆயிரங் தட்டைவயாவது படித்திருப்பான் திவ்யா. அவன் போட்ட பாதிக் கோலத்தை முழுமையாக்க ஒரு புள்ளி கிடைத்துவிட்ட புள்காங்கிதம் அவனுக்கு அந்த “ஒருவனுக்கு ஒருங்கி” என்ற தத்துவத்திற்குப் போருள் கொடுக்கப் பூரித்தன் ஒருவனைக் கண்டு கொண்டிடை என்று அவன் அடி மனதில் ஒளி கேட்காத ஒரு அலைமின் ஆர்ப்பிரிப்பு. அதன் மூலம், சிட்னி பல்கலைக் கழக மாணவனாக மட்டுமன்றி, அவளின் வருங்காலக் கணவனாக அவன் வெகு விரைவிலேயே சிட்னி வந்து இறங்கினான். அந்த ஆர்ப்பிரிப்புக்கு ஒனி கொடுக்கிற மாதிரி, அவன் மம்மியும் டய்யும், அவன் சிட்னி வந்து இறங்கிய போது “கி இஸ் ஏ குட் சோய்ஸ் (He is a good choice) என்று பாராட்டுப் பத்திரம் வளங்கியதுதான் தாமதம், அவன் வாழ்க்கையை வெகு தக்குமாக ஒரு கோலத்துள் அடங்கி விட்டது போல் ஒரு பிரமை. மம்மி, டடி, தங்கள் விடுமுறைக்கான வருடாந்த உலகச் கற்றுப் பயணத்தைத் தொடங்குமுன், திருமணம் செய்து விடவேண்டும் என்று அவசரப்படவே, வினோத் வந்திறங்கிய சில வாரங்களிற்குள்ளேயே அவன் திருமணம் நடந்தது. மம்மியும் டடியும் ஆயிரம் பேருக்கு டின்றர் கொடுக்கு, டான்ஸ் வைத்து, கலியானத்தை முடித்து விட்டு, தங்கள் உலகம் கற்றுப் பயணத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். போதாக் குறைக்கு, அவனுக்கும் திருமணப் பரிசாக ஒரு ரிக்கற் உலகம் கற்றிப் பார்ப்பதற்கு. திவ்யா அந்த ரிக்கற்றை ரத்து செய்து விட்டு நியுசிலாந்திர்கு ரிக்கற் வாங்கினான். புருஷனுக்குத் தீவிரன்று உடல் நலமில்லாமல் போனதால் அவன் ஆன்றி யோகாவிற்குத் திருமணத்திற்காகச் சிட்னி வரமுடியாது போய்விடவே, வினோதத்துடன் போய் அவளைப் பார்க்கும் ஆவலுடன், திருமணம் முடிந்த மறுநாளே நியுசிலாந்திர்குப் போய் இறங்கினான்.

நெற்றி நிறையப் பொட்டும், தலை நிறையப் பூவும், முகம் நிறையச் சிரிப்புமாய் வினோத்துடன் ஏர்போர்ட்டில் வந்து இறங்கிய திவ்யாவைக் கண்டதுமே ஆசை ஆசையாய்க் கட்டிக் கொண்ட அவன் ஆன்றி யோகா, அவனுக்கு அருகே நின்ற வினோத்தைப் பார்த்ததும், ஒரு கணம் . . . ஒன்றே ஒரு கணம் . . . அது என்ன கேள்விக் குறி?

அடுத்த இதழில் தொடரும்

என்றும் ஆடிடும் பாதங்கள்

அட்டைப்பட நாட்டிய நாயகர்

- பா.சிவானந்தா

பரமேஸ்வரன் ஆடியதும் பரதமுனி உலகுக்கு அளித்ததுமாகிய பரதநாட்டியத்தை பாலன் சேரன் அவனுட்ட ரேவியாக்கண்டத் தில் அரங்கேற்றக்கண்டதால் பிறந்ததே இந்தப் பேட்டி.

வெளிநாடுகளில் வாழும் எமக்கு தற்போது எமது தமிழ்க்கலாச்சார இயல் இசை நாடக நிகழ் சீக்களை அளவுக் கதிகமாக வேகாணக் கூடியதாக இருந்தபோதும் நிகழ்ச்சிகளின் தரம் பற்றி நோக்கும் போது நினைவுக்கு வருவது நிதிமலம் ரிசிமுலம் பார்க்க கூடாது என்ற பழமொழியாகும். நான் இதனை எழுதுவது எவ்வரயும் புண் படுத்துவதற்காகவெல்ல.

எம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயமும் நாம் அடிக்கடி மறக்கும் விடயமும் நாம் வாழும் இடம் எது? என்பது நாம் பல்லின பலமொழி காலாச்சாரமுள்ள நாட்டில் வாழுகின்றோம். தமிழ்க்கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினாலும் அங்கு தமிழரல்லாதவர்கள் வருகின்றார்கள் சிலர் சொல்லார்கள் நாம் எப்படி ஆடினாலும் அவர்களுக்கு விளங்கமாட்டாது என்று அது தவறு இயல இசை என்பது சாதி மத மொழி பேதங்களைக் கடந்தது முறையாக அவற்றை வெளிப்படுத்தும் போது அவற்றை ரசிக்கும் மனங்களின் உணர்வுகளை வார்த்தையில் வடிக்கமுடியாது என்பது திண்ணைம்.

எனவே இவற்றை உணர்ந்து தம் கலையை பொது மேடைகளில் வெளிக்கொண்டவேரை பாராட்டாமல் இருக்குமுடியாது. நல்ல நிகழ்ச்சிகளை மனந்திறந்து பாராட்டும் போது நிகழ்ச்சி கொடுத்தவர்கள் மனம் மகிழ்வது மட்டுமன்றி மேலும் தரமான நிகழ்ச்சிகளை

மனமுவர்ந்து தயாரிப்பார்கள். இது போன்ற நிகழ் சீக்களை கொடுக்க விரும்பும் மற்றவர்களும் தம் நிகழ்ச்சிகளை தரமாக தயாரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் சேரனின் அரங்கேற்றத்திற்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறேன். இந் நாட்டில் வளரும் எமது பின்னைகள் எதையும் மிகவிரைவில் கற்கும் திறமையுடையவர்கள் அவர்களுக்கு கற்பிப்பது மிக இலகு வேகமாக இயங்கும் எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் பின்னைகளை பெற்றோ வாரத்தில் ஒரு நான் அதுவும் ஒருமணி நேரமோ? ஆல்லது அரைமணி நேரமோ? தான் ஆசிரியிடத்து அனுப்புகின்றோம். எனவே மற்றைய ஆறு நாட்களும் அவர்களை பயிற்றுவித்தல் பெற்றோ கடமையாகின்றது. எனவே தரமான நிகழ்ச்சி வெளிவர பெற்றோரின் பங்கும் முக்கியமாகின்றது.

அன்று சேரன் பலகலைக்கழக மன்றில் மட்டும் ஆடவில் லை பார்க்க வந்த வர்கள் மன மெல்லாம் இன்றுவரை ஆடிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற மன்றிறைவுடன் அவரைப் பேட்டிகள்கீட்டன்.

கே: திருமதி சிறீபாலன் அவர்களே தாங்கள் செல்வன் சேரனுக்கு நடனம் பழக்க விரும்பிய காரணம் என்ன?

பதி: சிறுவயதிலிருந்தே சேரனுக்கு நடனத்தில் ஆர்வம் மிக அதிகம் திறரப்படங்களில் வரும் நடனத்தைப் பார்த்துவிட்டு அதனை மற்றவர்களுக்கு மிகவும் ஆர்வமாக ஆடிக்காட்டுவார் அத்துடன் அவருக்கு இழுப்பு வருத்தமும் இருந்ததால் அவரை எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக வைத்திருக்க வேண்டிய கடமையும் எமக்கு இருந்ததால் அவருக்கிடைச் சான் துறையில்

அவரைவிடுவது நன்மையானது என்று தீர்மானித்து அவர் நடனம் பழக உதவினேன்.

கே: சேரன்! வேஸ்நாட்டில் வளரும் உங்களுக்கு பழகுவதற்கு பலவகையான நடனங்கள் இருக்கும் போது ஏன் உங்களுக்கு பரதத்தில் ஈடுபாடு வந்தது என்று சுற்றுக்கூறுங்கள்?

பதி: தமிழ்க்கலாச்சாரத்தில் எனக்குள் ஆர்வமும் விருப்பமும் மிக அதிகம் அந்த வகையில் சிறுவதில் இருந்தே தமிழ் நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்து வந்துள்ளன. தமிழ்த்திறைப்படங்களைப்பார்த்து அவற்றில் வரும் நடனங்களை நானாகவே பழகி பலமேடைகளில் ஆடினேன். இவற்றின் வளர்ச்சியாக பரதக்கலையைப் பழக வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. முதலில் திருமதிட்டக்கா கருணாகரணிடமும் பின்பு திருமதி தமயந்தி பாலராஜீ விடம் பரதநாட்டியத்தைக் கற்ற நான் அதில் சிறப்புப்பயிற்சி பெறுவதற்காக தமிழ் நாட்டிய பாடசாலை அதிபர் திரு தனஞ்சயனிடம் முன்று மாதங்கள் பரதநாட்டியத்தைப் பயின்றேன்.

கே: உங்கள் அரங் கேற்றத் தில் உங்களைக்கவர்ந்த இடம் எது?

பதி: வேடனின் மனமாற்றம். பாடலில்லாமல் தனியே பின்னனி இசையோடு முகபாவத்தாலும் அபிநயத்தாலும் ஆடலாலும் ஒருக்கதையை பார்வையாருக்குப் புலப்படுத்தும் கடினமான அதே வேளையில் அருமையான நடனம். இதனாலேயே இந்த நடனம் என்னைக்கவர்ந்தது.

கே: தெடர்ந்து பழகி ஆடும் போது எப்படியான மேடைகளை எதிர் பார்க்கின்றிர்கள்?

பதி: பரதக்கலைக்குரிய மதிப்பும் மரியாதையும்

கொடுப்பது மட்டுமன்றி அழைக்கப்பட்ட கலைஞர்களுக்குரிய வசதிகளையும் குறைவின்றி நிறைவேற்றும் பார்வையாளர்கள் அமைப்பாளர்களைக் கொண்ட மேடைகளை ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கின்றேன்.

கே: வருங்கால இளைஞர்களுக்கு நீங்கள் இந்த கல்ப்பை இதழ் மூலம் ஏதாவது கூற விரும்புகின்றிர்களா?

பதி: பரதநாட்டியம் பழகுவது உடலுக்கும் மனதுக்கும் மிகவும் நல்ல பயிற்சியாகும். ஏனவே வருங்கால இளைஞர்கள் இந்த அற்புதமான கலையைப் பழகுவதன் மூலம் நல்ல மன அடக்கம் உடையவர்களாகவும் தாம் உருவாகும் சமுதாயத் திற்கு பயனுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதற்கு இது உதவும். ஆது மட்டுமல்லாமல் எமது முகவரியை நிலைநாட்டவும் எம்முன்னேர் வாழ்ந்த மண்ணைக் காக்கவும் உயிரைநிருக்கு உதவும் வகையில் எம் இளைஞர் உருவாக வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**SAI DRIVING
SCHOOL**

ANANDARAJAN(Raj)

7/52 Burlington Rd,
Homebush, NSW 2141
Phone: 9763 1620

Mobile: 0411 091 013

சீட்னி தமிழ் நோன்டு

சிட்னி தமிழ் இளைஞர் என்ற அமைப்பு 1988ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல வழிகளில் சேவையாற்றி வந்துள்ளது. இவ்விளைஞர்கள் நடாத்தி வந்த வருடாந்தர கலை நிகழ்ச்சியில் சேர்க்கப்பட்ட நிதி சிட்னி முருகன் கோவிலுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது. அத்துடன் இளைஞர் குரல் என்ற காலாண்டுச் சங்கினை வெளியிடு, மெல்லினைக் குழு கிரிக்கட் அணி, விளையாட்டுப் போட்டிகள் பல்வற்றுடன் தமிழ் முழக்கம் என்ற தமிழ் வானொலியை ஆரம்பியதில் முன்னின்று உழைத்தவர்கள், இந்த சிட்னி தமிழ் இளைஞர். 1994ம் ஆண்டுக் குப்பின் இந்த அமைப்பின் நடவடிக்கைகள் ஸ்தம்பித் தினையை அடைந்தது. இன்று சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் இந்த அமைப்பை பொறுப்படுத்து, புதிய வடிவில் இங்குள்ள பாடசாலை மாணவர்களுக்கென உருவாக்கியுள்ளது. இதன் இங்குராப்பனை வைபவம், 2ம் தேதி ஜூலை மாதம் 1998, ஞாமிற்றுக்கிழமை, பிற்பகல் 2.00 மணிக்கு Strathfield Municipality Council Library இல் நடைபெற்றது. இதில் பல இளைஞர்களும் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றி தமக்கெண ஒரு இளைஞர் அமைப்பு உருவாவதையிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர். ஒரு தற்காலிக நிர்வாகக்குழு தெரியப்பட்டு, சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க அங்கத்தவர்களின் வழிகாட்டில், இந்த இளைஞர் அமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. இந்த அமைப்பானது சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஒரு உபகுழுவாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அங்கோரத்தை சிட்னி பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியம் வழங்கியுள்ளது.

மொது இனம் தமிழ்ச் சமுதாயம் தமிழ் மொழி, கலாச்சாரத் தில் தம் மை வளர்த்துக்கொள்ளுவது, அவற்றில் ஒரு நிதியாண்ட ஏற்படுத்தவும், தமிழ் இளைஞர்களை ஒருங்கிணைத்து தமது ஒய்வு நேரத்தை பயனுள்ள வழிகளில் செலவிடவும், தமக்கான தலைமைத்துவப் பயிற்சி பெறவும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள சிட்னி தமிழ் இளைஞர் அமைப்பு ஒரு பெரும் வாய்ப்பு. இன்றைய இளைஞர்கள் நாளைய தலைவர்கள் என்று கொல்லிக் கொண்டிருந்த காலம்போய், இப்போது

இவர்களே இன்றைய தலைவர்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அரிய வாய்ப்பை சிட்னியில் வாழும் ஒவ்வொரு தமிழ் இளைஞரும் பயன்படுத்தின்கொள்ளவேண்டும் என்பதே எமது தமிழ்ச் சங்கத்தின் விருப்பம். சிட்னி தமிழ் இளைஞர் அமைப்புக்கு 8ம் வகுப்பு முதல் 12ம் வகுப்பில் கல்விகர்க்கும் மாணவர்கள் எவரும் அங்கத்துவம் பெறலாம்.

இந்த இளைஞர் அமைப்பு தமிழ் தெரிந்த இளைஞர்களுக்கு மட்டுமே உருவாக்கப் பட்டுள்ளது என்று நினைத்து விடாதீர்கள். இது சிட்னி வாழும் தமிழ் இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானது. தமிழ் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அவசியம் இல்லை. நிர்வாகக்குழு கூட்டங்கள் மற்றும் நிர்வாக விடயங்கள் எல்லோருக்கும் புதியும் வகையில் நடாத்தப்படும். அத்துடன் இவ்விளைஞர்கள் தமிழ்த் தேர்ச்சி பெறவும் இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம். இங்குள்ள இளைஞர்களின் இலை மறையாக இருக்கும் திறநைகளை வெளிக்கொண்டாலும் இந்த அமைப்பு உட்வும். இவ்வளவு காலமும் சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க அங்கத்தவராக இருந்து பலவழிகளில் பயனும் அனுபவமும் பெற்றவர்களின் வழிநடத்தலில், இன்றைய பாடசாலை மாணவர்களுக்கெண இவ்வமைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் பிற்காலத்தில் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவாகும் போது, அங்காங்கே உள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களில் சேந்து மேலும் தாழும் தமிழ்ச் சமுதாயமும் பயன்படும் வழியில் சேவையாற்றுவங்கள் என்பதும் எமது நமக்கை. இந்த முயற்சியின் முழு வெற்றி சிட்னி வாழும் தமிழ் இளைஞர்களின் கைகளிலேயே உள்ளன.

சிட்னி தமிழ் இளைஞர் அமைப்பின் புதிய மெல்லினைக்குழு நவராத்திரியில் வாணி விழாவன்று, அதாவது 28ம் திகதி ஒக்டோபர் மாதம் சிட்னி முருகன் கோயிலில் தமது முதலாவது நிகழ்ச்சியை அரங்கேற்றினார். இவர்கள் வேறும் பல நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தத் திட்டமிட்டுள்ளனர். அத்துடன் சிட்னி வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சி ஒன்றையும், விளையாட்டுப் போட்டிகள், ஒன்றுகூடல் (சிட்னி பல்கலைக்கழகத் துறை சங்கம் சார்க்க

அவுஸ்தீரேவிய ஆதிவாசிகள்.

ஓரு கண்ணோட்டம்.

கலாந்தி: வே.இ. பாக்கியநாதன்.

நாடொன்றில் வேறு இனத்தவர் வந்து குடியேறுவதற்கு முன்னாக எவ்விவசித்தார்களே அவர்களையீடு முத்து குடிமக்கள். ஆதிவாசிகள் என்கிறோம். ஜூகியிய அமெரிக்க நாட்டில் சிகப்பு இந்தியர்கள், அவுஸ்தீரேவியாவில் ஆதிவாசிகள் அப் ஓரிஜினல் (Aborigines) இலங்கையில் வேடர் கள் ஆதிவாசிகள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். இங்குள்ள ஆதிவாசிகளை அபோ, கறுப்பர், அப் ஓரிஜினல் என அழைக்கின்றனர்.

அப் ஓரிஜினல் என்ற பகுதியிற்கு முதல் அல்லது ஆதிமுதல் தெரிந்தவை என்பது கருத்தாகும். இது முதன்முதலாக இத்தாலியிலும், கிரிஸ்தும் அங்குவாழந்து வந்த ஆதிக் குடிகளை குறிக்கும் சொல்லாக விளங்குகின்றது.

ஆதிவாசிகள் 40,000 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே இங்கு வாழ்கின்றனர். ஆனால் அவுஸ்தீரேவியர்கள் 210வருடங்களாகவே வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் வந்தேறு குடிகளே. ஆதிவாசிகள் என்கிறந்து இங்கு வந்தார்கள் என்பதிலும் கருத்துவேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆதி காலத்தில் அவுஸ்தீரேவியாவும், ஆசியாக் கண்டமும் ஒன்றாக இருந்து பின் பின்து வந்தாலும் ஆழமற்ற கடற் பாதையினால் வடக்குப் பக்கத்திலிருந்து தெற்கு ஞாக்கி நாவாய்களில் வந்திருக்கலாமென்பது ஒரு சாரின் வாதம். 40, 000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட பனிக்கட்டிப் பெயர்வினால் (Ice Age) நியூகினியா, அவுஸ்தீரேவியா, தல்மேனியா பிரிந்திருக்கலாம் என்பது பிறதோது வாதம். ஆதிவாசிகளின் பூர்வீகம் அவுஸ்தீரேவியாவின் பல இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதன ஆயுதங்கள், மரங்களில் வெட்டப்பட்ட அடையாளங்கள், மலைகளில் தீட்டப்பட்ட வர்ண ஒவியங்கள் என்பனவற்றாலும், புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் பெறுபோகவும் நிருபணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மங்கோ வாவியில் (Mungo

lake) கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டையோடு கார்பன் முறைப்படி ஆராய்ந்த போது அது 26,000 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது என்பது தெரியவந்தது. இது உலகிலேயே புதைக்கப்பட்டவர்களின் மண்டையோடுகளில் மிகப் பழமையானதாகும் நியூ கவத் வேல்ஸில் உள்ள பென்ரித்(Penrith) என்னும் இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்கள் ஜோப்பியாவிலும் பார்க்க 47 ஆயிரம் ஆண் குகளுக்கு முற்பட்டவை எனவும், மேற்கு அவுஸ்தீரேவியாவின் கவான்(Swan) நதிக் கரையில் காணப்பட்ட புராதன வதிவிடங்கள் 40,000 ஆண் குகளுக்கு முற்பட்டவையெனவும் தெரியவந்துள்ளன. எனவே ஆதிவாசிகள் 47,000 ஆண் குகளுக்கு முன் பிருந்தே அவுஸ்தீரேவியாவில் வாழ்ந்திருக்கக் கூடும் என்ற எண்ணால் வலுப்பெற்று வருகின்றது.

ஆதிவாசிகள் பல வேறு பெயர்களைப் பாவித்திருக்கின்றனர். கூறி (Koori), மறி (Murri), மான் கு (Mangy), நுங் கா (Nunga) எனப் பலவகையிலும். கூறி என்பவர்கள் மேற்கு அவுஸ்தீரேவியாவிலும், மறி என்பவர்கள் குமின்ஸ்லாந்திலும், நுங்கா என்பவர்கள் மேற்கு அவுஸ்தீரேவியாவிலும் வாழ்கின்றனர். அவுஸ்தீரேவியர்கள் தங்களது 200வது வருடத்தைக் கொண்டாடியபோது கூறி எனப்படுவோர் அதனை ஆக்கிரமிப்பு நாள் (Invasion Day) எனக் கூறிப் பகிள்கிரித்தனர்.

ஆதிவாசிகள் பற்றி வெள்ளையர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட அவுஸ்தீரேவியர்கள் உண்மையான புள்ளிவிபரங்களைத் தருவதில்லை. மத்திய அரசினால் காலத்துக்குக் காலம் தீர்ட்டப்படும் புள்ளிவிபரங்களின்படி பூர்வீகக் குடிகள் சர்பான பல்வேறு புள்ளிவிபரங்கள் தெரியவருகின்றன. இவை ஆதாரமானவை. ஆனால் ஒருபக்கச்

சார்பானவை. 1967ஆம் ஆண்டிலிருந்தே குடியோப்பத்தின் மூலம் (Referendum) ஆதிவாசிகளின் சனத் தொகையைக் கணக்கெடுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டனர். இதன் மூலமீல் கறுப்பர்களும் அவஸ்திரேவியாவில் உள்ளனர் என்பது புள்ளி விபரங்கள் மூலம் வெளியிலக்துக்குத் தெரியவந்தது. அவஸ்திரேவிய அரசாங்கத்தின் 1994 ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிபரங்களின் படி 30,3250 ஆதிவாசிகள் இங்குள்ளதாகத் தெரியவருகின்றது. இவர்கள் அவஸ்திரேவிய சனத் தொகையில் 1.7வீத பங்கினரே. அவஸ்திரேவிய நிலப்பரப்பு 7 கோடியே 681 லட்ச சதுர கிலோமீட்டராகும். ஆனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு 9,22,128 சதுர கிலோமீட்டராகும். அல்லது 11 வீதமாகும்.

ஆதிவாசிகளுக்கும் அவஸ்திரேவியர்களுக்குமிடையிலுள்ள பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை ஆராய முன்பு அவர்கள் வாழ்ந்த, வாழும் குழிலிலைகளையும், நம்பிக்கை, சடங்குகள், வாழ்க்கை நெறிகள் ஆதிவணவற்றையும் ஒரளவு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவர்களுக்கு நிலப்பரப்பு மிகவும் விரிவாக வேடுவதிகம். இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்வையே இன்றும் விரும்புகின்றனர். காட்டுவாசிகளன் இவர்கள் அங்குள்ள செடி, கொடிகளிலுள்ள பழங்களையும் வேட்டையாடிய மிருகங்களின் இறைச்சிகளையும் வேறிலிருந்து பெறும் உணவுகளையும் விரும்பியுண்பர். மருந்து வகைகளுக்குக் கூட செடி, கொடிகளையே நம்பியுள்ளனர். இவர்களினது கனவுகாணும் உலகம் (Dreamtime) விசித்திரமானது. உலகைப்படைத்தவர்கள் இவர்களது முன்னோர்கள் எனவும் அவர்களினது விசேட சக்தியினாலேயே நிலத்தைப் படைத்து அதிலே மலைகள், ஆறுகள், மரங்கள், பாறைகள் ஆகியவற்றையும் உருவாக்கினர், எனவும் இவர்களினது வாழ்க்கை முறைகளையும் இவர்களே நிர்ணயித்தனர் எனவும் கருத்து கொண்டுள்ளனர். இதனாலேயே ஆதிவாசிகள், தம் முதாதையர்கள் முன்னர் வாழ்ந்த, இறந்த இடங்களைப் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். இவர்களின் கடவுள் நம்பிக்கையும் வேறானது.

தாம் வணங்கும் தெய்வங்களுக்கென வெவ்வேறு பெய்க்களை வைத்திருக்கின்றார்கள். இதில் குழுக்கள் யாவும் ஒருமித்த கருத்துக்கொண்டுள்ளன. ஆதிவாசிகளின் நம்பிக்கையின்படி மனித உயிர்கள் புனிதமானவை. ஒருவர் இறந்தால் அவரிடமிருந்து உயிர் பிரிந்து சென்று மீண்டும் குடும்பங்களில் வந்து சேரும். நடக்கவிருக்கும் சம்பவங்கள் பற்றி முன்கூட்டியே முதாதையர்கள் மேலிருந்து வழிகாட்டுகிறதாகவும் இவர்கள் நம்புகின்றனர்.

இவர்களது குடும்பம் கூட்டுக் குடும்பம் (Joint Family System) குழுக்கள் ஒன்றினைந்து வாழும் மூத்தோரின் வாக்கு வேதவாகக் கு. இறுதிவரை வயோதிபர்களை இவர்கள் வைத்துக் கொப்பற்றுவார். உறவினர்கள் யாவரும் இதற்குக் கைகொடுப்பார். ஆண்கள் பெண்களுக்கெனப் பிரத்தியேகக் கடமைகள் உண்டு. ஆண்கள் உணவு தேடுவதிலும், ஏனைய ஆண்களை வழிநடத்துவதிலும் உதவிபுரிவர். 11-14 வயது இனைஞர்களையழைத்துப் புதியோர் விசேட வையவைமான ஆரம்பத்தில் (Initiation) கண்ணக்கவியாணம் செய்து வழக்கையில் சுடுபடக்கூடிய புத்திமதிகளை, அவிவரைகளைக் கூறி மதச்சப்ரகுதிகள் மூலம் கொண்டாடுவார். இச்சநக்கு நடைபெற்ற பலவருடங்களின் பின்னர்தான் பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண்ணைத் திருமணம் செய்யலாம். சகோதரி தவிர்ந்த தூர் உறவினரையெ திருமணம் செய்யவேண்டும். மனைவி யார் என்பதைத் தீர்மானித்த பின்னர் மனைவாள் அவர்கள் குடும்பத்தைக் கவனிக் கவனிக்க வேண்டும். பெரியோர்கள் கூறும் ஆணைகளைக் கேட்டு மதித்து வாழவேண்டும். மீறுவோர் தன்டிக்கப்படுவார். பெண்களுக்கு வயது வந்ததும் ஆக வேண்டிய கருமங்கள் செய்ய. இவை என்ன என்பது ஆண்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆண்களும் இவை வைப்பது வெறுவான நம்பிக்கையாகும்.

இவற்றினை விட தங்களது முதாதையர் வாழ்ந்த நிலம் புனிதமுடையது என்பது இவர்களது வழுவான நம்பிக்கையாகும்.

இதுபற்றி ரெநால்ட் பேன்ட் (Ronald Bennett) என்பவர் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 'நிலம் தெய்வீகத் தன்மை பொருந்தியது. அது அவன்து உயிர் முழுமைத்துவம்' Land has a spiritual affinity with it. it is his soul, his whole being(Forster 1978. p 17) இத்துடன் சுற்றால் (Environment) உள்ளவாறு இருக்கவேண்டும் என்பதில் ஆதிவாசிகள் அதிதீவர் கொள்கையுடையவர்கள். ஆனால் வெள்ளையர்கள் சுற்றால் காலத்துக்கு ஏற்ப மாற்றப்படவேண்டும் என்ற மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றினை நோக்கும் பொழுது வெள்ளையர்கள் கும் இவர்களுக்குமிடையிலான வேறுபாடுகள் தெளிவாகின்றன.

அமெரிக்கா பிரத்தானியாவிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றதும் இங்கிலாந்திலுள்ள மறியஞ்சாலைகளில் உள்ள குற்றவாளிகளை ஏற்க மறுத்தனர். எனவே குற்றவாளிகளை எங்காவது கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற நிலை உருவானது. கப்டன் ஜேம்ஸ் கூக் இனால் (Capt.James Cook) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அவஸ்திரேலியா குற்றவாளிகளைக் கொண்டு செல்லக் கூடிய இடமெனக் கருதினர். ஆர்டர் பிலிப் (Arthur Phillip) தலைமையில் குற்றவாளிகளும், போர்வீர்களும் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டனர். இக்கப்பல் 1788 ஆம் ஆண்டு சிட்னிக் குடாவை வழ்த்தைந்தது. அச்சமயம் அவஸ்திரேலியாவில் 750,000 ஆதி வாசிகள் 600 மொழிகளைப் பேசி வெவ்வேறு குழுக்களாக இருந்தாகச் சொல்லப்படுகிறது.

வந்திறங்கியவர்களுக்கு ஆதிவாசிகள் தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினராமினும் பீரங்கிமுன், அம்பு, சுட்டி, வலுவுற்றன வாயின. ஆதிவாசிகளுடன் சிநேகமான உறவு நிலையெறவேண்டும் என்பதைப் பிளிப்பின் விருப்பம். இதைக் கருத்திற் கொண்டு சொரா (Eora) குழுவின் தலைவர்களான பென்னிலோங் (Bennelong) பெழுமல்லி (Pemulwuy) என்பனர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். ஆங்கில மொழி

பேசக் கூடிய இவர்களில் பென்னிலோங், பிலிப்புடன் தொடர்ந்து சிநேகம் வைத் திருந்தார். ஆனால் பெழுமல்லி பிளிப்பையும் அவரது மகணையும் ஈட்டுமினால் தாக்கினார். 12 வருடங்கள் இவர்களது தொந்தரவு தொடர்ந்தது. பரமாட்டா, துரங்கபி ஆகியவிடங்களில் அமைந்திருந்த விளைவில்களைத் அறித்தனர். மந்தைகளைக் கொண்றனர். 17 வெள்ளையர்களைக் கொயை செய்தனர். இவர்களினது சண்டையைக் 'கறுப்பு யுத்தம்' என அழைத்தவர். ஆதிவாசிகளுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் இடையிலான மனவிரோதம் 1802 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆரம்பமானது எனலாம். இவர்கள் இருவரையும் பிடிக்கும்படி பிலிப் ஆணையிட்டார். 1802 ஆம் ஆண்டு பெழுமல்லி பிடிப்பட்டார். இவரது சிரசேதம் செய்யப்பட்டதலை ஸ்பீடி (Speedy) என்ற கப்பலில் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. பென்னிலோங், பெழுமல்லி யைக் காட்டிக் கொடுத்த "எட்டப்பர்" எனக் கருதப்படுகின்றார். பென்னிலோங் ஒபரா கவஸ் (Opera House) இருக்கும் இடத்தில் பலகாலம் இருந்து கடைசியில் இறந்தார்.

இத்துடன் ஆரம்பமான குரோத மனப்பான் மை வருடாவருடம் வலுவடைந்தது. எதிர்ப்பை எதிர்ப்பினால் வெல்லவும் என பாத் கேஸ் ட் பிரபு கட்டளையிட்டார் இதன் பிரகாரம் 1804 ஆம் ஆண்டு 50 ஆதிவாசிகள் கூட்டுக் கொல் லப்பட்டனர். 1834 இல் மே.ஆவுஸ் திரேலியாவில் 8 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 1838 இல் நியு சவுத் வேஸ்ஸ் இல் 28 ஆதிவாசிகள் குழந்தைகள் உட்படக் கொல்லப்பட்டனர். இதில் பங்கெடுத்த 12 வெள்ளையர்களில் 7 பேர் தூக்கிவிடப்பட்டனர். இருந்தும் ஆதிவாசிகள் தொடர்ந்தும் கொல்லப்பட்டே வந்தனர். பேர்த் தூக்காக ஆதிவாசிகளின் தலைவரான யாகன(Yagan) என்பவர் வெள்ளையர்களுடன் சிநேகம் கொண்டிருந்தார். இருப்பினும் கவன்று ஸ் ரேவிங் அவரிடம் பேகம் போது வெள்ளையர்கள் தமது இனத்திலுள்ள ஒரு வரைக் கொண்டால் தானும்

வெள்ளையர்களைக் கொல்வேன் என்றார். ஆனால் இவரது தலையையும் புகையூட்டி வெள்ளையர்கள் காப்பாற்றி வைத்திருந்தனர்.

ஆதிவாசிகளின் நலன் களைக் கவனிக்கும் நிலைக்கள்தீந் செயலாளரான சார்ஸ்ல் பேர்கின்ஸ் (Charles Perkins) என்பவர் ஆதிவாசிகளின் பிரச்சினை என்ன என்பது பற்றி தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“ஆதிவாசிகளின் கடந்த காலச் சம்பவங்களைப் பேசி அவர்களின் குற்றவணர் வகனாயோ, இரக்கத்தையோ கிணறிவிட நான் ஆர்ப்பரிக்கவில்லை. ஆதிவாசிகள் அல்லாதவர்கள் கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் பற்றிக் குற்றவணர்வு கொள்ளத் தேவையில்லை. கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட செயற்பாடுகள் தான் இன்றைய பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் என்பதையும், அவை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் உணர்வேண்டும்.”

In talking about the past, I am not trying to stir up guilt or sympathy. Non aboriginal people must not feel guilty about the past. They should only realize that , past actions caused present problems which must now be solved (Austrlopedia 1988, p75)-

200 வருடங்களுக்கு மேலாக அவச்திரேவியாவின் முத்த குடிகளான ஆதிவாசிகளுக்கு ஆக்கழுர் வமான நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பல்வேறு நிலைகளிலும் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். ஆதிவாசிகளைப்பற்றி வெள்ளையர்கள் கொண்டிருந்த மனப்பதிவுகளை இருசாராருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொண்டுவரக் காரணமாயிருந்தன. ஆதிவாசிகளின் தீர்மானங்களை வெள்ளையர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும். அவர்கள் கறுப்பர்கள். மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். வெள்ளையர்களின் கலாசாரம், வாழ்க்கை முறை

ஆதிவாசிகளிலும் பார்க்கப் பண்மடங்கு பெருமையுடையது என்ன போன்ற கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. ஆதிவாசிகளை இழிவான சொற்களாகிய யாக்கி, அபோ, கூன் என அழைத்தனர். ஆதிவாசிகளின் மனக் கொத்திப்பைப் பின் வரும் கூற்றுத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“நாங்கள் எங்கள் பூமிமிலையை வேட்டையாடப்பட்டோம், கடப்பட்டோம், நஞ்சுட்டப்பட்டோம். பின்னாள்களை, சகோதரிகளை, மனைவிமார் களை எம்மிடமிருந்து பறித்துச் சென்றனர். உணவினாப் பெறும் எம் நிலத்தினை பறித்தெடுத்தனர். எக்குப் பசியெடுக்கும்போது சிறிய தானியத்தை திருடுமுயன்றபோது கடப்பட்டோம் என டலைபி (Dalaipy) என்னும் ஆதிவாசி பிரலாபித்தர் Fox 1978 43)

ஆதிவாசிகள் வெள்ளையர்களை எதிர்க்கச் சுக்கியற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். என்னிக்கையில் இவர்கள் குறைவு. தேசியரிதியில் ஆதிவாசிகளுக்கு அமைப்பிருக்கவில்லை. எனவே இவர்கள் பஸ்வீன்ப்பட்டவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். ஆதிவாசிகளின் சிறுகுற்றம் பெரிதுபடுத்தப்பட்டது. பகிரங்கமாக தண்டனை வழங்கப்பட்டது. வெள்ளையர்களுக்கு ஒரு நியாயம், இவர்களுக்கொரு நியாயம்.

ஜோன் பாடமன் (John Batman) என்பவர் 1835 இல் ஆதிவாசிக் குழுவுடன் ஒப்பந்தமொன்றைச் செய்து 600,000 ஏக்கர் நிலத்தை அதாவது தற்போதைய மெல்லேர்ன் நகரத்தைப் பெற்றார். இதற்கு ஈடாக ஆதிவாசிகளுக்குப் போர்வைகள், கத்திகள், கரண்டிகள், கோடிகள், முகம் பார்க்கும் கண் ணாடிகள் கொடுக்கப்பட்டன. இதுவே காணிக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிரதியுகாரங்கள். அரசாங்கம் இதனை அங்கீகரிக்கவில்லை. பதிலாக கண்டித்தது.

ஆதிவாசிகளுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்தது.

ஆதிவாசிகள் தமது வாழ்க்கை முறையினை மாற்றி வெள்ளையர்கள் வாழ்வது போல் வாழ வைக்கவேண்டும் என்று ஆட்சிக்குவந்தவர்கள் யாவரும் முயன்றனர். கவர்னர் மக்குவாரி (Macquarie) ஆதிவாசிகளை கிறிஸ்தவ சமயத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என விரும்பி பரவ்டாவில் கல்வி நிலையமொன்றை ஏற்படுத்தினார் ஆனால் இது பலசிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது. படியின்பதற்காகப் பின்னைகள் ஆதிவாசிகளை மிடமிருந்து பறித்து வரவேண்டியிருந்தது உணவு தேடும் பணியில் உதவும் பின்னைகளைப் படிப்பிக்கப் பெற்றோர் விரும்பவில்லை. தமது பின்னைகள் வெள்ளையர்களாகவிடுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. வெள்ளையர்களின் குடியிழக்கத்தை ஆதிவாசிகளின் பின்னைகள் பின்பற்றக் கூடும் என்ற பயமும் இருந்தது. இவர்களின் மனப்பாங்கினை ரஷ்டன் (Rusden) என்பவர் தமது அவஸ்திரேவிய வரலாற்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“நான் வெள்ளையனாக ஆகமாட்டேன். ஆகினாலும் என்னை வெள்ளையர்கள் வெள்ளையனாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். வெள்ளையனாக நான் முயன்றாலும் நான் கறுப்பேன். இங்கும் அங்கும் சொல்லுமுடியாத உலகில் வாழும் மனிதனாக நான் வாழ விரும்பவில்லை. எனவே வெள்ளையர்களுடன் இணைந்த (Assimilation) வாழ்வோம் என்பது சாத்தியமற்றது. வெள்ளையர்கள்லாத எவருக்கும் இக்கூற்று முற்றிலும் பொருத்தமுடைத்து.

அடுத்து இவர்கள் கயமாக வாழக்கூடிய பாதுகாப்பான இடங்களை (Restricted areas or protected areas) உருவாக்கினர். இதற்காக அவஸ்திரேவியாவின் மத்திய பகுதியையும், வட பிரதேசத்தையும் தேர்ந்தெடுத்தனர். இவ்விடங்கள் வறண்ட, வணவிலங்கற்ற சமய முக்கியத்துவமற்றனவாக இருந்தன. இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற வெள்ளையர்கள் இடத் நியதியை ஆதிவாசிகள் ஏற்கமறுத்தனர். பின்னர் ஆதிவாசிகளை அவஸ்திரேவியர்களேடு ஒன்றிணைந்து வாழ வைக்க (Integration) முயன்றனர். ஆனால் ஆதிவாசிகள் தமக்குச் சமவரிமை கூல

இடங்களிலும் கிடைக்குமா எனக் கேள்வியை எழுப்பினர். அது சுத்தியமற்றது என்பதனைச் சில செயல்கள் நிரூபித்தன. ரகசியர் என்ற ஆதிவாசி பொவில் காரர் ஒரு வரைக் கொண்றபோது அது பெரும் பூகம்பத்தைக் கிளப்பியது. அவருக்கு மரணத்தைத்தனை வழங்கப்பட்டது. இதே போல் இவது எலசிபத் மகாராணி அவஸ்திரேவியா வந்த போது ஆதிவாசி ஒவியரான் அல்பேட் நமற்றியா (Albert Namatjira) என்பவர் இராணுமினால் கெளவிக்கப்பட்டார். அவர் தீட்டிய 34 ஒவியங்கள் 34 காட்சிலையே விற்பனையாயின. எனினும் இவர் செயிப்பதற்கெனக் காணிகேட்டபோது மறுக்கப்பட்டது. மது அருந்திய குற்றச்சாட்டுக்கு இவர் மொத்தமியல் பெற்றார். தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை எதிர்த்தார். அவர் மனக்கொந்திப்புடன் கூறியதாவது.

“எங்களைச் சுதந் திரிமாக மனிதர்களைப் போல வாழவிடுகள். விரும்பாவிட்டால் எம்மைச் சுட்டுக் கொல்லுங்கள். அதனால் உங்கள் பிரச்சினை தீர்ந்திருக்கும்.

ஆதிவாசிகள் இறந்துபட்டுப் போகும் இனம் (Dying Race) என வெள்ளையர்கள் தப்புக்கணக்குப் போட்டனர். இவர்கள் முன்னெப் பொழுதும் இல்லாதவாறு தமது நிலத்துக்கும் உரிமைகளுக்கும் போராட்ட தொடங்கியுள்ளனர்.

தமக்கு வெள்ளையர்களினால் இழைக்கப்படும் அநீதிகளை வெளியிலகுக்குத் தெரியப்படுத்தப் பல நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

மெல்பேர்ஸில் 1956 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சாம்ராஜ்ய நாடுகளுக்கிடையே நடைபெற்ற வினாயாட்டுப் போட்டியில் கூடாரம் அமைத்து தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். தமக்கெனத் தனித்துவமான சங்கம் ஒன்றில்லையென்பதை அறிந்து 1958ஆம் ஆண்டு Adelaide இல் ஆதிவாசிகளின் முன்னேற்றத்திற்கான மத்தியமன்றம் (Federal Council for Aboriginal Advancement) என்பதை அமைத்தனர். கன்பாராப் பாரானுமன்றத்தின் முன்பு கூடாரம் அமைத்துத் தமது நிலைமினை ஆப்பவர்களுக்கு எடுத்துக்

காட்டினர். நிலம் சார்பாக இவர்கள் வலுவான கொள்கையுடையவர்கள் என்பதனை அறிந்து சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதாயினும் தொடர்ந்து இவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பெரிய கம்பனிகளுக்குக் கனிவளங்களைத் தோண்டும் அனுமதி வழங்கினார். இது ஆதிவாசிகளின் எதிர்ப்பைத் தீவிரமாகக் கியது. இதனை நிவர்த்தி செய்யுமுகமாக இவர்கள் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கலாம் என்ற உரிமையை 1967இல் ஆதிவாசிகளுக்கு வழங்கினார். 1971 இல் நிலம் சார்பாக வழக்குப் போட்டனர். கனிவளங்களைத் தோண்டக் கொடுத்த நிலங்களிலிருந்து வரும் வருமானத்தைப் பெறும் அரசுரிமை (Royalty) ஆதிவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1977இல் வடமாநிலக் கவுன்சில் ஆதிவாசிகளின் காணிகளைக் கண்காணிக்க (Northern Land Council) ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1973இல் வடபிரதேசம் தமிழ்மைத் தாமே (Self rule) ஆளும் அதிகாரத்தைப் பெற்றது. இதே வருடத் திற் ராண் ஆங் கிளத் துடன் ஆதிவாசிகளின் மொழிகளும் பாடசாலைகளில் போதிக்கப்பட்டன.

இ ருப் பி னு ம்

அன்மைக்கலாமாக தேசிய உடமை (Native title) பற்றி விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதிவாசிகளின் தேசிய உடைமையின் படிதமக்குச் சொந்தமான நிலங்களை வைத்திருக்கலாம் என அவஸ்திரேவிய மேல் நீதி மன்றம் அன்மையில் தீர்ப்பித்தது. இதனை விக் (Wick) தீர்மானம் என்கின்றனர். இதனால் விவசாயிகளும், கனிப் பொருள்களைக் கையாளும் நிறுவனங்களும் எதிர்ப்புக் காட்டுகின்றன. இப்படியே விட்டால் காலப் போக்கில் வெள்ளையினது நிலங்களைக் கூட ஆதிவாசிகள் கேட்கலாம் என்ற பயம் உண்டாகியுள்ளது. போலின் ஹான்சன் (Pauline Hanson) என்ற பெண் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார். தாம் கேட்பதைக் கொடுத்தது அவஸ்திரேவியாவுக்கு நிதி வழங்கும் நாடுகளுக்கும், மனித-

சுரிமைசார்பாகக் கண்காணிக்கும் நிறுவனங்களுக்கும், மண்டீலா, ககாட்டோ ஆகியோர்களுக்கும் எழுதப் போவதாக ஆதிவாசிகள் பயமுறுத்துகின்றனர். ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஆதரவுடன் சிட்னியில் 2000 வருடம் ஒலிம்பிக்கை நடாத்த அவஸ்திரேவியா வெற்றியிட்டியது. ஆதிவாசிகள் கேட்பதைக் கொடுக்காவிட்டால் 2000 வருட ஒலிம்பிக் போட்டியில் இவர்களால் எதிர்ப்புக் கிளம்ப்கூடும் என்ற பயம் ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்தவர்கள் மனதில் கிளம்பியுள்ளது.

அன்மையில் ஆண்டாண்டு காலமாக ரெட்பேர்ஸில் (Redfern) வசித்துவரும் ஆதிவாசிகளின் இருப்பிடங்களை அகற்ற முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் ஆதிவாசிகளோ இதை நடைபெற விடமாட்டோம் என விடாப்பிடியாக உள்ளனர். ஆதிவாசிகளின் எதிர்க்காலம் பெய்யிருக்குமோ என்பது கேள்விக்குறிதான். ஆனாலும் ஆதிவாசிகளான கறுப்பர்களுக்கு கிடைக்கும் சலுகைகள் பல்லின மக்கள் வாழும் அவஸ்திரேவியாவின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும். ஏன் வெள்ளையர்களைல்லாத வர்களுக்குக் கூட இதனது தாக்கம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

ஆதா நூல்கள்.

Foster, Elizabeth. The aborigines from pre-history to the present. Melbourne. 1985, 91p.

Australopedia: How Australia works after 200 years of other people being here. Aust: Macphee Ge..... 1988 352p.

மும் சக்தத் தீர்தாஸ்சு

தமிழ்ச் சங்க வருடாந்த இரவ விருந்தில்) என்பவற்றுடன் வேறும் பல நடவடிக்கைகளும் இந்த வருடத்திற்கு திட்டமிட்டுள்ளனர். அடுத்த வருடம் இவர்கள் தமக்கென ஒரு கலை விழா நடாத்தவும் திட்டம் உண்டு. இவ்விளைஞர் அமைப்பைப் பற்றி மேலதிக விபரம் பெற விரும்புவோ செல்வன் ரகுாம் சிவாவுடன் 9746 2330 அல்லது செல்வன் ரமேஷ் ரமிச்சந்திராவுடன் 9746 2926 தொடர்பு கொள்ளவும். இவர்களது அமைப்பு மென்மேலும் வளரவும், நாற்பள்ள்கள் பெறவும் கலப்பை வாழ்த்துகின்றது.

Editor,
Kalappai

*I know that you have a hundred reasons not to publish this item.
But please consider.....*

Realities

I have a lot to write but I won't write too much because probably this item might be published. It's about a problem that nobody wants to discuss about. It's about my best friend.

She didn't choose to be born a woman. She didn't choose to be born a gay woman. She definitely didn't choose to be born a gay Tamil woman. But she must have sinned a great deal in her previous births for God made her all three.

Being gay might be brought on by social changes. But in the majority of cases, it is something that is from Birth. My friend can't help being gay. If you are ignorant enough to deny this, please don't bother to read any further.

Our community has suffered a great deal. Yes, we are fighting for our culture. Yes, we are fighting for a homeland. We have a lot of other social problems. But, that doesn't mean that we should forget human virtues such as compassion and tolerance. We don't have to go on blindly following

REALITIES

rigid rules.

Unfortunately my friend is also a meek person. Her parents are arranging her marriage, happily unaware of her misery. I'll never forget the pain and weariness in her eyes when she told me she's accepting the situation although her life will be a living hell. Her whole life is one big lie. I realise how extremely lucky I am for having been born a "normal" person in our culture.

Yes, It's our moral duty to keep on our traditions alive. But what are our traditions? Is it in our tradition to punish a human being for something she never chose? Is it in our tradition to be cruel and willfully blind? Doesn't our religion stress the importance of loving kindness?

I believe that discrimination against sexuality is cruel just as discrimination against race, sex, class, IQ etc. If a person is good and kind shouldn't we like and respect that person for those virtues, without regard to anything else? It is cruel and senseless to blame somebody for being what they cannot help being.

"Meera"

REALITIES

48ம் பக்க கட்டுரை தொடர்பான கலப்பை ஆசிரியர் குழுவின் கருத்து

மேலுள்ள கட்டுரை எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதிலிருந்து, இந்த விடயம் பற்றி கலப்பை ஆசிரியர் குழுவில் தனிப்பட்ட, குழு நிலையான பல வாதப் பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இந்த விடயம் பற்றிய எமது கருத்துக்களை கருக்கமாக இங்கு தர விரும்புகின்றோம். இந்த விடயம் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களைப் பழிப்ப பொதுமக்கள் என்ற முறையிலும், கலப்பை வாசகர்கள் என்ற முறையிலும் எதிர் பார் க் கிண் றோம், வரவேற்கின்றோம்.

மனிதனின் பாலுறவு என்பது ஒரு தனிப்பட்ட மனித வெளிப் பாடு. இது மனிதக் கருக்களினால் இயற்கையாக வேலானிக் கப்பட்டு, வாழும் சூழ்நிலைகளினால் முழுவடிவில் வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. பொதுவாக எல்லோரிலும் ஏதோ ஒரு வகை மேலோங்கி இருப்பதுவும், சிலரில், சந்தர்ப்பங்கள், தூம்ரகாரணிகளால் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சாராது இருப்பதையும் நாம் காணலாம். ஒரு பாலுறவு(homosexuality) என்ற விடயம், அண்மைக்காலம் வரை பலராலும் வெறுப்படுத்தேன்கே நோக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்குத் தமிழர்களாகிய நாம் விதிவிலக்கல்வர். மேற்கத்தேய நாட்டினரும் ஒரு பால் உறவை ஒரு “மன்னோய்” என்றும், இவர்கள் “இயற்கைக்கு மாறானவர்கள்” என்றும், கருதிவந்தனர். ஆனால் மனோகியவின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் Sigmund Freud மற்றும் பல விஞ்ஞானிகள் ஒரு பால் உறவு முறையை “சாதாரணமான மனித நடவடிக்கை” என்றும், இது எமது “கருக்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது” என்று

கருதினர். பல ஆண் குகளாக தமது உரிமையைத் தட்டிக் கேட்டதன் விளைவாக, இன்று ஒரு பால் உறவு முறை, மேற்கத்தைய நாட்டு மக்களில் பவர் அனுசரித்து நடக்கப் பழக்கப்பட்டு விட்டனர். ஏன், அவுஸ் திட்ரெலியாவில் இவர்கள் மாடிகிறா (Mardi Gras) என்ற பெரிய ஜர் வலம் நடாத்துவதும், இவற்றை அரசாங்கமும், மக்களும் (பெரும்பான்மையினர்) அனுசரிக்கும் போக்கையும் காண முடிகின்றது. அமெரிக்க இராணுவத்தில், தமது பாலியல் உறவு முறைகளை “கேட்கவும் கூடாது, சொல்லவும் கூடாது” என்ற கடப்பாட்டு பின்பற்பட்டுவதன் மூலம் பல பிரச்சனைகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவர்கள் யார்? இவர்கள் ஏன் இவ்வாறு வித்தியாசமாக நடந்து கொள்கின்றனர்? என்ற கேள்விகள் எழுவது இயற்கை. மேற்கத்தைய நாடுகளில் ஏற்குறைய பந்து சதவீதமான மக்கள் ஒரு பாலுறவு வகையினர் எனக் கணிப்புக்கள் கூறுகின்றன. இது குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய சிறுபான்மையினர் (Significant minority). இதைவிட இன் னொரு தொலையினர், ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சாராதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஏன் எமது பண்ணடைய இலக்கியங்களிலும் இவ்வகை உறவுகள் நிலவியதைக் காண்கின்றோம். மகாபாரதத்தில் அர்ச்சனன் ‘பேடி’யாக வந்த கதையும், ஜயப்பன் தோன்றிய வரலாறும் எமக்கு சில சந்தேகங்களை எழுப்புகின்றன. அத்துடன் இந்து ஆலயங்களிலே பல கோபுர கிறப் பேலைப் பாடுகளை உற்றுநோக்குவோமேயானால், அவற்றில் பல, ஒரு பாலுறவை வெளிப்படுத்துபவையாக இருப்பதைக் காணலாம். ஏன் எமது தாய் நாடுகளிலும் இப்படியான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஆனால் எமது தமிழ் சமுதாயம் இவற்றை வெளிப்படையாக பேசுவதுமில்லை, எழுதுவதுமில்லை. அந்த வகையான நடவடிக்கைகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கியதுமில்லை.

அண்மையில் கண்டாவில் ஒரு தமிழ் வாலிப்புக் கும், ஒரு கறுப்பு இன வாலிப்புக் கும் ஜர் அறிய, உலகறிய

திருமணம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. இன்று அந்தப் பெண் விரும்பாத ஒரு வாழ்க்கைக்குள் தள்ளப்படுவதும், இந்தப் பிரச்சனையைத் தனது பெற்றோருக்குத் தெரியப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையும் மாறவேண்டும். பெற்றோர்கள் இந்தப் பிரச்சனை எமக்கு வராது, இது மற்றவர்களுக்குத்தான் என்று அச்சடையாக இருந்துவிடுவதனால், இருவருடைய வாழ்க்கையை பாழாக்கிய பழி உண்டாகின்றது. நாம் அறிந்தோ, அறியாமலோ, எம்முடன் படிக்கின்ற, வேலை பார்க்கின்ற பலர் இந்த வகையினராக இருக்கலாம். அவர்களால் எமக்கு பிரச்சனைகள் ஏதும் வந்திருக்கின்றதா? அப்படி இல்லை என்றால், அவர்களை அவர்கள் போக்கில் வாழவிடுவதில் எமக்கும் நஷ்டம். 50 ஆண்டுப் பூர்த்தியைக் கொண்டாடும் ஜக்கிய நாடுகள் கூட்டமைப்பின் கொள்கைப்படி, மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும், சுயநின்றைய உரிமையுண்டு. அதை மறுக்கவோ, தட்டிப் பறிக்கவோ எந்த ஒரு தனிமனித, அமைப்புக்கும் உரிமையில்லை. அதேவேளை ஒருவரை பால், இனம், தோலின் நிறம், கல்வி, சமயம் என்ற அடிப்படையில் புரக்கணிப்பதுவும் குற்றமாகும்.

இன்று இங்கு எழுந்துள்ள பிரச்சனை தமிழர்

ஒருவருக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட பிரச்சனை இல்லை. இப்படியான நிலைமையில் வேறும் பவர் இருக்கலாம். இது போன்ற பிரச்சனைகள் எதிர்காலத்திலும் ஏற்படலாம். எனவே இந்த விடயம் மூடி வைக்கக்கூடிய விடயமல்ல. எமது சமுதாயம் இந்த விடயம் பற்றி அறியவேண்டும். அத்துடன் இந்த விடயம் பற்றிய தமது நிலைப் பாட்டை ஒவ்வொருவரும் உணரவேண்டும். இவற்றை சுகித்துக் கொள்ளும் தன்மையை வளர்ப்போம். ஒரு சிறுபான்மைத் தமிழராக இருந்து, நாம் படும் அவஸ்தைகளோ ஏராளம், அப்படிப்பட்ட நாம் இன்னொரு சிறுபான்மையினரைத் தண்டிப்பதோ, தாழ்வாக நினைப்பதோ எந்த விதத்தில் நியாயமாகும். அவர்கள் விருப்பு வெறுப்புக்களையும், அறிந்து, அவர்களையும் அனுகரித்துப் போகும் தன்மை எமக்கு ஒருவாக வேண்டும். அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வதும், அங்கீரிப்பதும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனையும் பொறுத்தது. அது அவரவர் உரிமை. ஆனால் எம்மில் சுகிப்புத்தன்மை, மதிக்கும் தன்மைகளை வளர்த்துக்கொள்வோம். அவர்களும் மனிதர்கள், தமிழர்கள், என்று உணருவோம்.

ஆர். குழு

20ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழா சிட்னி தழிழ் மன்றம்

ஆண்டுதோறும் புத்தாண்டு விழா, இலக்கிய விழா, சிட்னியில் சிறந்த இளைஞர் பரிசு, சிந்தனைச் சுடர் போட்டிகள், இந்தியர் விழா என்பவற்றை நடாத்தும் சிட்னி தழிழ் மன்றம் இந்த ஆண்டின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக இசை-நடன-நாடக விழாவை ஒழுங்கு செய்துள்ளனர். இந்திகழ்ச்சி நவம்பர் மாதம் 1ம் திங்கி, சிட்னிப் பல்கலைக்கழக, வொலஸ் அரங்கில் மாலை 6.00 மணிக்கு இடம்பெறவன்றது. இதில் சரஸ்வானி இசைக்குழவின் இன்னிசை, வட்டிசாமி என்ற நகைச்சுவை நாடகம், தில்லை நடனாலயா நடாத்தும் கிண்கிணி நாதம் என்ற நடன நிகழ்ச்சியும் சிறப்பிக்கவுள்ளன.

தொடர்புகளுக்கு முனைவர் நல்லதம்பி 9642 7713

அம்மா என்றொரு சொந்தம்

உடை ஜவாகர்

அன்று தன் தோழி வாணியின் திருமணத்திற்கு சென்றிருந்தாள் புவனா. பய்ப்பிடிடியில் பேயர் பெற்ற லக்ஷ்மி ராமலில் திருமணம் நடைபெற்று கொண்டிருந்தது. வாணியின் திருமணம் காதல் திருமணமானதால் மனவறையில் தம்பதிகள் இடையிடையே தங்களுக்குள் கடைப்பதும் புன் கையைப் பரிமாறுவதும் பார்வையாளர்களுக்கு புனிப்பை வரவழைத்து.

திருமண வைபவம் முடிந்ததும் மனமக்களை வாழ்த்தி விட்டு வாசலுக்கு வந்தான் புவனா. பக்கத்து விட்டு ஸ்டக்மி மாமியிடம் மரகதத்தைப் பார்த்து கொள்ளுமாறு கேட்டு விட்டு திருமணத்துக்கு கிளம்பிரிருந்தாள் புவனா.

புவனா சாதாரணமாக தாயை அதிக ஞோம் தனியே விட்டு விட்டு கிளம்புவதில்லை. வாணி மிக நெருங்கிய தோழி என்பதாலும் “புவனா நீ என்ற கவியாணத்துக்கு கட்டாயம் வரோன்றும், வராட்டி பிறகு உன்னோட நான் கடைத்தவே மாட்டேன்” என்று வாணி பயமுறுத்தியதாலும் தான் அன்று கிளம்பிரிருந்தாள் புவனா.

அவன் மன்றப் பாசலுக்கு வரவும் மழை தூரத் தொடங்கவும் சரியாகவிருந்தது.

“ஜையேயா அவசரத்தில் குடையும் கொண்டு வரேலை. அம்மா வேறு ஸ்டக்மி மாமிக்கு என்ன கரைச்சலை கொடுக்கிறாவோ தெரியாது. இனி ஸ்ப் பஸ் பிடிச்சு ஸ்ப் லீடு போய் சேருகிறது?” என்று சிந்தித்த புவனா தயங்கி நின்றாள்.

“என்ன புவனா, மழைக்கு பயந்து நிற்கிறாயா?”

பாகம் 2

என் பரிசுசமயான குரல் ஒலித்ததும் தலையை நிமிர்ந்து பார்க்கிறாள்.

வரதன் தான் அவளை கனிவுடன் பார்த்து கொண்டு நின்றான்.

மெல்ல தலையைச்சுத்து விட்டு தலை குனிந்தபடி நின்றாள் புவனா.

புவனா அன்று தன்னை எளிமையாகத் தான் அலங்கரித்திருந்தாள். ஆனாலும் அந்த சந்தன நிற சேவையும் கழுத்தில் அணிந்திருந்த மெல்லிய சங்கிலியும் ஒற்றைப் பின்னவில் குடிய மல்லிகை மாலையும் அவள் அழகுக்கு மௌலும் அழகு சேர்க்கக் கூடியவைகள்.

அவனுடைய அந்த எளிமையான அலங்காரம் அவன் கண்களுக்கு அன்று விருந்தாயிற்று.

“புவனா, நான் வேணுமென்றா விட்டில் உன்னை இறக்கி விட்டுமா?”

“வேண்டாம் வரதன்! உங்களுக்கேன் வீண் சிரமம்?” தயக்கத்துடன் அவன் பதிலளிக்கிறாள்.

“அதெல்லாம் ஒரு சிரமமுமில்லை. வா என் பின்னால்” என்று கூறியதிலே தன் காரை நோக்கி நடக்கிறாள். அவனும் வேறு வழி தெரியாததால் அவனைப் பின்தொடர்கிறாள்.

அவன் டிரைவர் ஸ்டிடில் அமர்ந்தபடி தன் பக்கத்து ஸ்டிடின் கதவைத் திறந்து விடுகிறாள். அவனும் சிரிது தயக்கத்துடன் ஏறி அமர்கிறாள். கார் நகருகிறது.

“புவனா, இந்த மழைச்சாலில் நன்னவது என்றால் எனக்கு நல்லா பிடிக்கும். உனக்கு எப்படி?”

“நான் மழையை ரசிப்பேன். ஆனால் நன்னயப் பிடிக்காது.”

“ஏன் தும்மல் வரும் என்று பயமா?” என்று கேட்டு விட்டு புன்னக்கிறான் வரதன்.

“பசிடினை விட்டுவிட்டு சீரியஸான விழையும் ஒன்று உன்னுடன் கதைக்க வேண்டும் புவனா!” என்றான் வரதன் சிறிது தயக்கத்துடன்.

“என்ன?” என்பது போல் முகத்தை மெல்ல திருப்பி அவன் கண்களை நோக்குகிறான் புவனா.

“உனக்கு விருப்பம் என்றா நாம் இருவரும் கலியானம் செய்து கொள்ளலாம் புவனா. உன்ற அம்மாவும் எங்களுடன் இருக்கலாம். அது ஒன்றும் பிரச்சனை இல்லை. ஒரு கிழமையில் நீ வடிவா யோசிச்ச ஒரு நல்ல முடிவாக சொன்னால் சந்தோஷம்.”

வரதன் சடுகியாக இப்படி தன் உள்ளக்கிட்கலையை தெரிவிப்பான் என்று எதிர்பாராத புவனா காரில் தலை குனிந்தப்படியே அமர்ந்திருக்கிறான்.

தன் வீடு வந்ததும் இறங்கி “தாங்கள் வரதன்” என்று மென்மையாக கூறிவிட்டு கார் கதவை மெல்ல சாத்திவிட்டு வீடு நோக்கி திரும்புகிறான்.

“பை புவனா, அடுத்த சனிக்கிழமை பின்னேரம் 4 மணிக்கு வாறன்” என்றபடியே காரை ஒட்டிச் சென்றான் வரதன்.

அன்றும் அதற்குத்து வந்த நாட்களும் புவனாவின் உள்ளத்தில் காதல் மயக்கம் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தி

குழப்பத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருந்தது.

வரதனிடம் ‘உங்களைத் திருமணம் செய்ய எனக்கு மனப்பூர்வமான சம்மதம் என்று கூறினால் என்ன?’ என்று தனக்குள் சிந்தித்தாள். தன் ஆழந்த போசனையின் போது கூட மரகத்திற்கு மருந்து எடுத்து கொடுக்கவோ தாய் அழைத்த போது ஒடிச் சென்று தாயை அரவணைக்கவோ அவன் மறக் கவில்லை. தன் கடமையிலிருந்து தவறவில்லை.

ஆனால் வியாழக் கிழமை இரவு மரகதம் வழக்கத்தை விட இரண்டுக்கு மூன்று தடவை புவனாவைக் கேட்டு விட்டான்.

“அம்மா புவனா, உனக்கு என்னில் நல்ல விருப்பம் தானே! என்னை விட்டுட்டு எங்கேயும் போய் விட மாட்டியே!”

வெள்ளிக்கிழமை காலை புவனா ஒரு திடமான முடிவுக்கு வந்தாள். பத்து மாதம் தன்னைக் கமந்து தன் உதிர்த்தை அவனுக்குப் பாலாக அளித்து, புத்தி தெளிவுள்ள வரைக்கும் தன்னை காத்து வளர்த் தன்னையின் பாசத்தின் முன்னே அவன் காதல் தீ பொகக்கென்று அனைந்து போயிற்று. காதல் தீ அவன் உள்ளத்தின் ஒருத்தை புண்படுத்தியிருந்தாலும் தாயன்பு அந்தப்புண்ணை காலப்போக்கில் பண்படுத்தி விடும். புவனாவின் உள்ளத்தில் காதல் கீற்று கசிந்திருந்தாலும் தாயைக் காக்க வேண்டும் என்ற கடமையுணர்ச்சி அந்தக் கீற்றுகளை உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் புதைத்து விட்டது.

சனிக்கிழமை பின்னேரம் 4 மணிக்கு வரதனின் கார் அவன் விட்டு வாசலில் வந்து நிற்கிறது. மரகதம் அம்மானை பரிசோதித்து விட்டு மாத்திரைகளை அறை மேசையில் வைத்து விட்டு ஹாலுக்கு வருகிறான் வரதன்.

அவனது முகத்தில் கடமையுணர்ச்சியையும் மீறி காதல் உணர்ச்சி எட்டிப் பார்க்கிறது. இதழ்களின் ஓத்தில் விரியும் புன்சிரிப்புடன் புவனாவைப் பார்த்து “என்ன புவனா, நான் கேட்ட விஷயம் பற்றி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்தாயா?” நாற்காலி ஒன்றை இழுத்துப் போட்டு அதில் அமர்ந்தபடி ஆவலுடன் கேட்கிறான்.

மரகதம் அறையில் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தி கொண்டு “வரதன் நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்து தானிருக்கிறேன்.... ஆனால் உங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் நல்ல முடிவில்லை. எனக்கும் கலியானம் செய்து குழந்தை, குட்டி என்று குடும்பாக வாழ ஆசைதான். ஆசையில்லை என்று நான் பொய் சொல்லவில்லை. ஆனா என் குடும்ப ஆசையை விட இப்போதைக்கு என்ற அம்மாவைப் பார்த்து கொள்வதுதான் என்ற முதல் கடமையாத் தெரியுது.” முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியையும் காட்டாது கூறி முடித்தான் புவனா.

“புவனா, நான் தான் சொன்னேனே உன்ற அம்மா எங்களுடன் இருக்கலாம் என்று.”

“வரதன் இப்ப சொல் லேக் க எல் ஸாம் இலகுவாயிருக்கும் நாளைக்கு உங்களின்ற அம்மா, அப்பா என்ற அம்மாவால் தங்களுக்கு பிரச்சினை என்று சொல்லமாட்டினம் என்று நான் எப்பிடி நம்புறது?”

அவனது கேள்விக்கு விடை அளிக்கத் தெரியாமல் கில் நிரிந்தக் கொள்ள மொனமாயிருந்தான் வரதன். நீண்ட பெருமூச்சை விட்டு விட்டு “சிரி புவனா, அதுதான் உன்ற விருப்பமென்றா இதுக்கு மிஞ்சி நான் உண்ணை வற்புறுத்த முடியாது. அம்மாவை கவனமாகப் பார்த்துக்கொள். bye புவனா.” என்றபடி எழுந்தான்.

கோபையிழந்து, கணமிழந்து செல்லும் அவனைப்

பார்த்து கொண்டிருக்கும் புவனாவின் கண்கள் கசிகின்றன. கண்ணத்தில் வழியும் நீர்முத்துகளை துடைத்தபடி நிற்கிறான் புவனா.

மரகதத்திற்கு மருந்து கொடுக்கும் நேரம் நெருங்கி விட்டதை உணர்ந்து மாத்திரைகளை எடுத்து தாமிடம் கொடுக்கிறான். வழக்கமாக மாத்திரைகள் விழுங்குவதற்கு அடம் பிடிக்கும் மரகதம் அன்று பேசாமல் மாத்திரைகளை விழுங்குகிறான்.

ஹாலில் வரதனும் புவனாவும் பேசியது மரகதத்தின் காலில் விழத்தான் செய்தது. காலில் விழுங்கு என்ன யான்? அந்தக் காதுகள் காதல் என்றால் என்ன என்று கேட்கும் தன்மை படைத்தாவா, இல்லை, மரகதத்தின் இதுயாதான் காதல் என்ற மெல்லிய உணர்வை உணரக் கூடிய சக்தி படைத்திருந்ததா என்ன!?

ஆனால் இறைவன் போடிடிருந்த கண்களை யார் அறிவார்? “புவனா, இத்தனை நாள் நீ உன் தாயை கண்ணுக்கு கண்ணாக காத்தது போதும். இனி உன் தாயின் பொறுப்பை நான் எடுத்து கொள்கிறேன்” என்று கடவுள் நினைத்து விட்டார் போலும். அன்றிரவு தூங்கச் சென்ற மரகதம் அதிகாலமைல் துயிலைபேவில்லை. கண் விழிக்கவில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஓடிச்சென்று ஒரு டாக்டரை அழைத்து வருகிறார்.

அந்த டாக்டர் மரகதத்தின் கையைப் பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு உதட்டைப் பிதுக்கி விட்டு மரகதம் அம்மாள் மார்ட்டைப்பால் காலமாகி விட்டாள் என்று கூறி செல்கிறார்.

புவனா அழுதாள், அழுதாள். அழுது கொண்டேமிருந்தாள். அவள் கண்களில் இருந்து பெருகும் கண்ணீர் பிரவாகத்தை

யாராலும் தடுக்கமுடியவில்லை. வழக்கமாக பூரண சந்திரன் போல் ஒனிரும் அவள் வதனம் சோடையிழந்து, களையிழந்து, வாடி வதங்கிபிருந்தது. அவள் உதட்டோம் மஸரும் அந்த புன்சிரிப்பு பூக்கவேயில்லை.

“நான் உங்களை விட்டுட்டு எங்கேயும் போகக் கூடாது என்று சொல்லிங்களே அம்மா! இப்போ நீங்க மட்டும் எப்படி என்னைத் தனியா தவிக்க விட்டுவிட்டு போனிக்க?” என்று கூறியதே அழுது அழுது மாய்ந்து போனார்.

கனகம் மாய்தான் அவனுடன் கில்காலம் வந்து தங்கிபிருந்தான். மரகதத்தின் இறுதி ஊர்வலத்திற்கு, காலில்லா யாத்திரைக்கு, அவள் பின்னளைகள் அனைவரும் வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்து சென்றனர்.

மரகதம் அம்மான் இறந்து ஆறு மாதங்கள் சென் றிருக்கும். அன்று கனகம் மாமி ஹாலிருந்தபடியே புவனாவை அழைக்கிறான்.

“அம்மா புவனா இங்கே வாம்மா!”

“என்ன மாமி?” என்று கேட்ட படியே மாமியின் அருகே வந்து அமர்கிறான் புவனா.

“அம்மா புவனா உன்ற அம்மாவும் செத்துப்போய் ஆறு மாசமாகுது. இனியும் இப்படி எத்தனை நாளைக்கு தனியா இருப்பாய்? உன் கூடப் பிறந்ததெல்லாம் ஸண்டன், கன்டா என்று நல்லாயிருக்கினம். உனக்கென்றும் நீ ஒரு வாழ்க்கையை அழைக்கத் தானே வேணும். அன்றைக்கு டாக்டர் வரதனின் அம்மா என்னுடன் கதைத்தவ. இப்படிம் நீ உன்ற சம்மதத்தை தெரிவித்தா அவருக்கு உண்ணை கலியாணம் செய்ய விருப்பும் தானாம்.”

இடைவிடாது கதைத்த கனகம் மாமி இப்போது தன் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு புவனாவை பார்க்கிறாள். கரகரவென்று இரு கன்களிலிருந்தும் வழியும் கண்ணீரா துடைத்து விட்டு கொண்டிருக்கிறாள் புவனா.

“இதில் அழுதுக்கென்ன இருக்கு புவனா? அம்மா செத்த கவலையிருக்கும் தான். இன்னொரு ஆறு மாசத்தால் கலியாணத்தை வைக்கவாம். நீ என்னம்மா சொல்கிறாய்? “

“எனக்கு சம்மதம் தான் மாமி” என்று மிக மென்னம்யாக பதிலளிக்கிறாள் புவனா.

ஒரு மாதம் கழித்து பய்ஸபிட்டி சாந்தி விழாரில் தோசை சாப்பிட்டு விட்டு காப்பி அருந்தியாயிட இருக்கும் புவனாவை கணிவுடன் பார்த்து சிரிக்கிறான் வரதன்.

“அப்பரா வீட்டிலிருந்து உண்ணைக் கிளப்ப நான் பட்ட பாடு அந்த கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்.”

“உஷ் மெல்லமா பேசுங்க. பக்கத்தில் இருக்கிற ஆட்களுக்கு கேட்க போகுது” என்று புன்னைக்கிறாள் அவள்.

பில்லை கொண்டு வந்த சாவரிடம் பில்லுக்கான பணத்தையும் ரிப்பையும் வைத்துவிட்டு கிளம்புகிறார்கள். வரதனும் புவனாவும் கை கோத்து கொண்டு காரடிக்கு செல்வதைப் பார்த்துவிட்டு வானவீதியில் தெரிந்த நட்சத்திரங்கள் தங்களுக்குள் கண் சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன.

கல்லூரியின் நான்காம் ஆண்டு வெளியீட்டு விழா

ஒரு பார்வை(அட்டைப்பட விழா)

-முனைவர் நல்லதம்பி-

ஆம் மற்றுமொரு ஆண்டு விழா. கல்ப்பையின் நான்காவது ஆண்டு விழா. அவஸ்திரேலியாவில் நீண்ட நாட்களாக வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகை, கல்ப்பையின் ஆண்டு விழா கடந்த ஜூலை மாதம் 18ஆம் திங்கதி சனிக் கிழமையன்று மாலையில் ஹோம்புஷ் துவக்கப்பள்ளி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. திருமதி. யோகேஸ் வரி செல்வநாதன் அவர்களின் மாணவர்கள் தமிழ் வழந்துப் பாடியும், ஸண்டனிலிருந்த வந்த திருமதி. மாதினி சிறீஸ்கந்தராசா அவர்கள் மங்கள விளக்கேற்றியும் விழாவைத் தொக்கி வைத்தனர். வரவேற்புரையாற்றிய சிட்டிப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ஐங் கரண் கைலைநாடதன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். வழக்கறிஞர், தமிழ்நிஞர் திரு. செல்லத்தம்பி சிறீஸ்கந்தராசா அவர்களை 17வது கல்ப்பை இதழை வெளியிட்டு வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்.

இவர் வழக்கறிஞர் தானே, இவர் எப்படியோ என்று நினைத்தவர்களை ஏமாற்றி தனது தமிழிலின் ஆழத்திற்கு அழைத்துச்சென்றது அனைவரையும் வியப்பையை வைத்தது. பல நாடுகளிற்கும் சென்று சொற்பொழிவாற்றிவரும் இவர் புறானுாறிலிருந்து, கம்பாயமணம் வரை பல பாக்களையும் வெண்பாக்களையும், எடுத்து அலசி, விளக்கம் சூறியது சிறப்பாக இருந்தது. இவர் கருத் தாழத் துடன் பேசியது மட்டுமல்லாது, சிரிக்க, சிந்திக்க பேசியது மக்களை மேலும் கவர்ந்தது.

கல்ப்பை பற்றி விமர்சனம் செய்த இவர், பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஒரு தரமான சஞ்சிகை வெளியிடுவது வேறொஞ்சும் காணமுடியாத ஒன்று என்றும், அவர்களது முயற்சியைப் பாராட்டாமல் இருக்குமுடியாது என்றும் கூறினார். கல்ப்பையில் வெளியிடப்பட்ட

கவிதைகளை எழுதிய கவிஞர்களுக்கு ஒரு சிறு அறிவுரை கூறியது கவுனிக்கத் தக்கது. புதுக்கவிதை எழுதுபவர்கள் கவனிக்கவும். இவர் இன்னும் சற்று ஆழமாகக் கல்ப்பையின் வெளியீட்டுரையை விமர்சித்திருக்கலாம் என எண்ணாத் தோன்றுகின்றது. எப்படி யோ நிறைகளைக் கூறிய இவர் குறைகளையும் விடவில்லை. இளைய தலைமுறைக்குக் கல்ப்பை எவ்வாறு உதவுகின்றது? என்று வினவினார். குறள் ஒன்று இரண்டாம் முறையாக வெளி வந்திருந்ததையும் விடாமல் கட்டிக்காட்டினார்

கல்ப்பையின் சார்பில் பதில் கூறிய செல்வன். நேசராஜா பாக்கியநாதன், பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகிய தங்களுக்குக் கிடைக்கும் மிகக் குறைவான ஒய்வு நேரம் எப்படிப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது என்பதனைத் தெரிவித்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து திருத்துரையைப்பாகனராஜா ஆங்கிலத்தில் புலமைபெற்ற கவிஞர், உலக அளவில் பரிசுக் குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனது கவிதையினை வாசித்தார். அமைதிக்காக எழுதப்பட்ட அந்தக் கவிதைக்கு பரிசு கிடைத்தது முற்றியும் தகும். இவர் இதற்கான பரிசு பெற அமெரிக்கா செல்ல இருப்பது அனைவருக்கும் பெருமையிக்கும் செய்தியாகும்.

மேடைப் பேச்க்கக்கூடிய முடிந்த கையோடு பரத நாட்டியம் ஆரம்பித்தது. தில்லானாவைத் தரமாக ஆடினார் செல்லவி. கைலைஜா உமாசங்கர்.

அடுத்து அனைவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார் ததிருந்த “வில் விவாதம்” ஆரம்பமானது.

67ஆம் சக்கம் சார்க்க

பரியோவான் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

175ம் ஆண்டு நிறைவு

பொ. கேதீஸ் & K. சஞ்சயன்

யாழ்ப்பாணம் கல்விக்குப் புகழ் பூத்த இடம். அங்கே கல்விமான்களை உருவாக்கிய பெருமை பல அரசாங்க, தனியார் கல்வி நிலையங்களையும் அவற்றில் கல்விச் சேவை வழங்கிய, வழங்கிவரும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளையுமே சாரும். இந்த வரிசையில் யாழ் பரியோவான் கல்லூரிக்கு, யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சாதனையில் ஒரு பெரும் பங்கு உண்டு. கடந்த 175 ஆண்டுகளாக பல அறிஞர்களை உருவாக்கியதுடன் தமிழர்கள் பெருமைப்படும் அளவுக்கு அவர்களைத் திகழ்வத் துள்ளது. மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத் திலிங்குருந்து மட்டுமல்லாமல் இலங்கையின் ஏனைய நகரங்களிலிருந்தும் பரியோவான் கல்லூரியில் கல்வி கற்கச் செல்வது, இக்கல்லூரிக்கு இருக்கின்ற நற்பெயரையே குறிக்கின்றது.

புரியோவான் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்வியில் மட்டுமல்லாமல், விளையாட்டு, கலை என்பவற்றிலும் நாடுபோற்றும் அளவுக்கு திறந்து விளங்குகிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக big match என்று அழைக்கப்படும் பரியோவான் - மத்திய கல்லூரிகளுக்கிடையிலான கிரிக்கெட் போட்டி இன்றும் அதற்கெயியிச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. புரியோவான் கல்லூரி ஒரு சிறில்லவக் கல்லூரியாக இருந்த பொழுதிலும் அங்கு கல்வி பழையும் பல இந்து மாணவர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படுவதுடன், அவர்களுக்கென ஒரு இந்து மன்றமும் நிறுவப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கழுகுப் படத்தை மையமாகக் கொண்ட கல்லூரியின் அடையாளச் சின்னம் இருட்டான இடங்களிலெல்லாம் ஒளி பரவ்டும் (pix in

tenebris lucet) என்ற வாசகத்தைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. கறுப்பு, சிவப்பு வர்ணங்களைக் கல்லூரி நிறங்களாக கொண்டு அமையும் அந்நிறங்களிலமைந்த பட்டி, மாணவர்களின் வெள்ளைச் சீருடைக்கு கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கொடுப்பதும் இன்னுமொரு சிறப்பு.

பரியோவான் கல்லூரி, 1823ம் ஆண்டு நல்லூரில் Nallur Seminary என்ற பெயருடன் ஆங்கில திருச்சபையைச் சேர்ந்த வணக்கத்துக்குரிய பிதா ஜோசஃப் ஜெந்த அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1841ம் ஆண்டு, கண்டுக்குளியில் தற்போது கல்லூரி இருக்கின்ற இடத்துக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டு, 1891ம் ஆண்டு பரி. யோவான் கல்லூரி என்ற பெயருடன் இயங்கி வரும் இந்தப் பாடசாலை, இந்த வருடம் தனது 175ம் ஆண்டு நிறைவை, நாட்டு நிலைமைகள் கழுகமில்லாத போதும், அரங்கு நிறைந்த மக்களுடன் கொண்டாடிமிருக்கிறது. அதன் சிறப்பாக இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு சிறப்புத் தாபால் முத்திரையையும் வெளியிட்டுள்ளது. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக, கமார் 1500 மாணவர்கள் இந்தக் கல்லூரியில் கற்று வருகிறார்கள். கமார் எழுபது ஆசிரியர்கள் கல்வி போதிக்கிறார்கள்.

பரியோவான் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்லாமல் உலகம் பூராகவும் பழைய மாணவர்கள் கன்களை நிறுவி கல்லூரியின் பெருமைகளை பரப்புவதுடன் பழைய மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து, தொடர்ந்தும் கல்லூரிக்கு அவர்களால் ஆன உதவிகளை

வழங்கி வருகின்றனர். இவர்கள், நாம் கல்வி கற்ற பரியோவான் கல்லூரியை மறவாது தமது தொடர்புகளை நிலைப்படுத்தக் கொண்டுள்ளமை அவர்களுக்கு கல்லூரி மீதுள்ள பற்றையே காட்டுகின்றது. பழைய மாணவர்களுக்கென கல்லூரியின் அன்றையைப் பற்றித்தான் வெளியிடப்படுவதன் மூலம் பழைய மாணவர்கள் தம் கல்லூரி பற்றிய புதிய செய்திகளை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. சிட்டியிட்டுமின்றி அவுஸ்திரேலிய மாநகரங்கள் அனைத்திலும், அண்மையில் இந்தப் பழைய மாணவர்கள் ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்து, தற்போது கல்லூரி

அதிபராகக் கடமையாற்றும் திரு N. S. தனபாலன் அவர்களை வரவழைத்து நிகழ்ச்சியை சிறப்பித்தார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பரியோவான் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் தமக்கென Internet Web Pages வைத்திருப்பதையும், பல பழைய வகுப்பு மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமது வகுப்புகளுக்குரிய Internet Web Pages உருவாக்கி மிகவும் பழைய புதிய செய்திகளை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. சிட்டியிட்டுமின்றி அவுஸ்திரேலிய மாநகரங்கள் அனைத்திலும், அண்மையில் இந்தப் பழைய மாணவர்கள் ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்து, தற்போது கல்லூரி

நியூ சவுத் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு NSW FEDERATION OF TAMIL SCHOOLS INC.

- உயர்தரப் பரிட்சைக்குத் தமிழையும் ஒரு பாடமாக்கும் முயற்சியில் நாம் கடந்த சில வருடங்களாக சடுபட்டு வருவது பலருக்கும் தெரிந்ததே. இது தொடர்பாக நாம் அன்மையில் நியூ சவுத் வேல்ஸ் கல்வி அதிகார சபையுடன் (Board of Studies, New South Wales) தொடர்புகொண்டு பின்வரும் விடயங்களை தெரியப்படுத்தினோம்
1. விக்ரோநிய மாநிலத்தில் தமிழை உயர்தரப் பரிட்சைக்கு ஒரு பாடமாக [VCE(Tamil)] எடுக்கும் மாணவர்க்கான பாடவிதானம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.
 2. இப்பாடத்திட்டம் தேசிய பாடத்திட்டமாக (National Syllabus) அங்கீராரம் பெறுவதற்கேற்ற முறையில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு நியூ சவுத் வேல்ஸ் கல்வி அதிகார சபையின் கவனத்திற்கு சம்பிக்கப் பட்டுள்ளது.
 3. நியூ சவுத் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு நியூ சவுத் வேல்ஸ் இன்ம்சார் பாடசாலைகளுக்கான அதிகார சபையினால் (NSW Ethnic Schools Board) அங்கீரிக்கப்பட்ட எட்டு பாடசாலைகளை பிரதிநிதிப்படுத்தும் ஓர் அமைப்பென்ற முறையில் தற்சமயம் 900 இற்கும் அதிகமான தமிழ் கற்றும் மாணவர்களை கொண்டுள்ளது. இவர்களில் குமார் 50 மாணவர்கள் 2001 ம் ஆண்டில் உயர்தரப் பரிட்சைக்குத் தோற்ற உள்ளார்கள். குறிப்பாக இம்மாணவர்களின் பெற்றீரார்கள் தம் பின்னைகள் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுப்பதற்குரிய சாத்தியக்கூறுகள் பற்றி எம்முடன் தொடர்புகொண்டு விணவிறார்கள்.
 4. இவ்விடயம் தொடர்பாக ஒரு முடிவினை இயன்றவரை விரைவாக எடுப்பதற்கு தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு, தமிழ்ச் சமுதாயமும் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தயாராகவுள்ளன.

இவ்விடயங்களை உள்ளடக்கிய எம்மடவுக்கு நியூ சவுத் வேல்ஸ் கல்வி அதிகார சபையினர் வழங்கிய பதில்மட்டலை கலப்பை மூலம் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறோம். அத்துடன் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு இவ்விடயம் தொடர்பாக தொடர்ந்தும் முயற்சி எடுக்கும் என்பதையும் நாம் உறுதியாகக் கூறிவைக்க விரும்புகிறோம்.

குருணாசலதேவா

செயலாளர், நியூ சவுத் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு

அவஸ் திரேவியாவில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

பாகம் 2

ஆசிரியர் குழு

சென்ற இதழில் ஆரம் பமான் அவஸ் திரேவியாவில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற கட்டுரைத் தொடரிலே அவஸ் திரேவியாவில் வெளியிடப்பட்டுவரும் சஞ்சினைக்கள், பத்திரிகைகள் பற்றி எழுதினோம். இந்த இதழிலே இயங்குள்ள தமிழ்ச் சமூக வாணாவி, தொலைக்காட்சிக் கேள்வகள் பற்றி எமக் குக் சிடைத்த தகவல் களைத் தொகுத்துத் தருகின்றோம்.

வாணாவி சேவை

பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டிலே மார்க்கோனி (Marconi) என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வாணாவி இருபதாம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்ற இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களிலும் போக்கப்பல்கூங்குச் செய்திகளை அனுப்பப் பயன்படுத்தப்பட்டது. போக்கன் முடிவடைந்த பின்னர் வாணாவி ஒரு பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தொங்கியது. மத்திய அலைவரிசை, சிற்றலைவரிசை, பண்பளைவரிசை, நீளலைவரிசை ஆகிய அலைவரிசைகளில் இப்பொழுது உலகெங்கிலும் வாணாவி நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன. மோட்டார் வாகனங்களிலே பொருத்தக்கூடிய வாணாவிக் கருவிகள் முதன்முதலில் 1931ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் விற்பனைக்கு விடப்பட்டன. இப்பொழுது வாணாவிக் கருவிகள் பொருத்தப்படாத மோட்டார் வாகனங்களே இல்லையென்று கூறுமளவிற்கு அதன் பாவனை உலகெங்கும் பரவியுள்ளது.

வாணாவி ஒலிபரப்புக்கள் ஆரம்பத்தில் அந்தந்த நாட்டு அரசாங்கங் களின் கட்டுப்பாட்டிலே இருந்துவந்தன. பின்னர் நேர்க்கணும் வாணாவி நிகழ்ச்சிகளிலே பங்களிக்க வாய்ப்பளிக்கும் வகையிலே

அரசாங்கங் களின் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா, கனடா, அவஸ் திரேவியா போன்ற நாடுகளில் சமூக வாணாவி ஒலிபரப்புச் சேவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தற்பொழுது அவஸ் திரேவியாவில் சமூக வாணாவி ஒலிபரப்புச் சேவைகள் இங்கு காணப்படுகின்ற மொழிகளிலேவும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இங்கு ஒலியர்ப்பாகும் தமிழ்ச் சமூக வாணாவி ஒலிபரப்புச் சேவை பற்றி இங்கு கவனிப்போம்.

SBS (Special Broadcasting Services)

தமிழ் வாணாவி

அவஸ் திரேவியாவின் தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவைகளுக்கு முன்னொட்டியாக விளங்குவது இந்த அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெறும் SBS வாணாவி. அரசாங்க உதவி இருப்பதனால் இது 20 ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையில் உள்ளது. 1979 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக மெல்போன் நகரில் தொங்கப்பட்ட இந்த வாணாவி, ஸ்ரீலங்கா நிகழ்ச்சியில், பேராசிரியர் எவியேசர் அவர்கள் 10 நிமிடங்கள் தமிழ் நிகழ்ச்சியை நடாத்தினார். ஆறு மாத காலத்தின் பின், தமிழ் நிகழ்ச்சிக்கு பிரத்தியேக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர், திரு. சோமசுந்தரம் அறிவிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டு பல காலம் பணியாற்றினார். 1980ம் ஆண்டு, சிட்னியில் SBS ஜாடாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தனித் தமிழ் நிகழ்ச்சியை திருமதி தேவி பாலா நடாத்தி வந்தார். இவ்விரு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளும் 1991 ஆம் ஆண்டு நிறுத்தப்பட்டன. தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புக் குல் அந்த நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் ஒலிபரப்பும் நிலைக்கு SBS நிர்வாகத்தினரைத் தள்ளியது. சிட்னியில் திரு ஆண்தராஜாவும்,

மெல்போர்ஸில் கலாநிதி ஜோய் மகேஷாம் அறிவிப்பாளர்களாக இணைந்து கொண்டனர். மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் 1994 ஆம் ஆண்டு ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, அவஸ்திரேவியா முழுவதும் ஒவிபரப்பப்பட்டது. இன்று இந்திகழ்ச்சி அவுஸ்திரேவியாவிலுள்ள எல்லா பெரிய நகர்களிலிரும் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு மணி நேரம் ஒவிபரப்பாகும் இந்தத் தமிழ் நிகழ்ச்சி, ஞாயிற்றுக்கிழமையில் ஒவ்வொரு நகரிலும் வெவ்வேறு நேரங்களில் ஒவிபரப்பாகின்றது. இதில் சில நிகழ்ச்சிகள் ஆங்கிலத்திலும் ஒவிபரப்பாகின்றன. வெவ் வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் நிருபர்கள் வழங்கும் மாநிலச் செய்திகளும் இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் உண்ணாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்களுடனான நேர்முக உரையாடல்கள், இலங்கை, இந்திய அரசியல் கண்ணேட்டம், செய்திகள், அன்றாட உலகச் செய்திகள், பால்கள், சமூக அறிவித்தல்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

அவஸ் திரேவியாவின் பல்கலாச் சாரக் கொள்கைக்கு அமைய நடைபெறும் பண்மொழி நிகழ்ச்சிகள் ஆங்கில மொழியைத் தமது தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்களை இணைத்து, அவர் களின் மொழி, கலாச் சாரத்தை வளர்ப்பதற்கும் உதவி வருகின்றது. இந்திகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கும், அறிவிப்பாளர்கள், SBS வாணொலியின் ஊழியர்கள். ஒவிபரப்புச் சம்பந்தமான செலவுகளும் அவ்வாணொலி யே பொறுப்பெற்றுக் கொள்கின்றது.

தமிழ் முழுக்கம்

1992ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் இவ்வாணொலி ஒவிபரப்புச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. (இரு சிறிய இடைவெளிக்குப் பின்னர் மீண்டும் தனது சேவையைத் தொடர்கின்றது). சிட்டி தமிழ் இளைஞர் அமைப்பு, ஈழத் தமிழர் கழகம் என்பவற்றின் முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்திகழ்ச்சிகளை சிட்டி சைவ மன்றம், சிட்டி தமிழ் கிறித்தவ ஒன்றியம், சிட்டி தமிழ் கத்தோலிக்க சங்கம் போன்ற அமைப்புக்களின்

ஆதாவடன் இயங்கி வருகின்றது. இதுவே சிட்டியில் SBS தமிழ் வாணொலிக்கு அடுத்தாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் வாணொலி நிகழ்ச்சி. இச்சேவை MCRA(Multicultural Community Radio Association) இன் Radio 2000 வாணொலியில் சனிக்கிழமை தோறும் இரவு 8.00 மணிமுதல் 10.00 மணிவரை 9.8.5 பண்பலை வரிசையில் (FM) இடம்பெற்றுவருகின்றது. இந்த வாணொலி பல மொழி பேசும் சமூதாயத்தினாளர் அங்கத்தவராகக் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கிவருகின்றது. இதில் அங்கத்துவம் பெறும் ஒவ்வொரு சமூதாயமும் தமக் கென் ஒரு அமைப்பையும், செற் குழுவையும் கொண்டுள்ளது. இச்சேவையை நடாத்துவதின் முக்கிய நோக்கம் இங்குவாழ் தமிழ் மக்கள் தங்கள் தாயகங்களிலும் மற்றும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலும் நடைபெறும் செய்திகளைச் கட்சிக்கூட வழங்குவதுடன், தமிழ் பண்பாடு, கலை போன்ற பற்றிய நிகழ்வுகளையும் எடுத்துக் கூறுவதும், இங்குவாழ் தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடையே ஒவிபரப்புக் கலையை வளர்ப்பதும், சிட்டியாழ் தமிழ் மக்களுக்குத் தரமான தும் அறிவுட்டக்கூடியது மான நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவதுமோகும்.

இச்சேவை சிறப்பு நடைபெறுவதற்குக் கலாநிதி ஆசி. கந்தராசா, நிருவாளர்கள் சிவசம்பு பிரபாகரன், மகேஸ்வரன் பிரபாகரன், ஞானசேகரம் ஸ்ரீரங்கன், நா. மகேஶன், உமூலை சாம்பலமர்த்தி, மாணிக்கம் அருச்சனமணி, கலாநிதி இராஜகுலேந்திரன், கலாநிதி சந்திரிகா சுப்பிரமணியம் ஆகியோருடன் இலங்கை, இந்திய நிருபர்கள், மற்றும் இங்குள்ள கலைஞர்கள் ஆகியோர் பெரிதும் துணைபுறிந்து வருகின்றன. ஒரு செய்தித் தகவல் வாணொலியாக விளங்கும் இவ்வாணொலியில், உண்ணாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்களுடனான பேட்டிகள், குறு நாடகம், தொடர் நாடகம், கலந்துரையாடல்கள், நேர்முகவர்ணானைகள், பால்கள் என்பன இடம் பெறுகின்றன. இலங்கை, இந்திய நிருபர்கள் வழங்கும் அரசியல் அரங்கம், அரசியல் கண்ணேட்டம், மண்ணின் மைந்தர்கள் ஆகியவை இவ்வாணொலிச்

சேவையின் குறிப்பிடக் கூடிய விசேஷ நிகழ்ச்சிகளாகும். முன்னாற்றுக்கும் பேற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கியின்ன தமிழ் முழக்கம், எதிர்காலத் திலும் தரத் தில் குறையில்லாமல், இன்னும் நீண்ட நேரம் ஒலிபரப்புச் செய்யவேண்டும் என்பதே தமிழ் முழக்கச் செயற்குழுவின் நோக்கமாகும்.

முத்தமிழ் மாலை

இவ்வாணை ஒலிபரப்புச் சேவை 1993ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் 8ஆந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வாராந் தோறும் ஞாயிற் ரூக் கிழமைகளில் மாலை 6.30 மணியிலிருந்து இரவு 8.00 மணிவரை, 2CCR வாணையில் 90.5 பண்பஸைவரிசைகளில் இடம்பெற்று வருகின்றது. புலம்பெயர்ந்து வாழ்மது தமிழ் மக்கள் தமிழ் மொழியைக் கேட்டு, தமிழ் கலை, கலாச்சாரத் தையும் பண்புகளையும் பேணிப்பாதுகாத்துத் தமிழர்களாக வாழ வழி செய்வதே இச்சேவையின் முக்கிய நோக்கமாகும். இச்சேவையில் சிறுவர் நிகழ்ச்சி, இளைஞர் நிகழ்ச்சி, வளர்ந்தார்க்கான நிகழ்ச்சி, மாதர் நிகழ்ச்சி, சமய நிகழ்ச்சி, இசை நிகழ்ச்சி, பட்டிமன்றம் ஆகியன் இடம்பெறுகின்றன. இன்பத்தமிழ் ஒவி இன்பத் தமிழ் இரவு ஆகிய வாணை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திவரும் திரு. பாலசிங்கம் பிரபாகரன், திருமதி திலகா பிரபாகரன், செல்வி சங்கரி சண்முகராஜா, பசீரதன், செல்லத் துரை ஆகியோர் அறிவிப்பாளர்களாக இருந்து இச்சேவையைச் சிறப்புற நடாத்திவருகின்றனர். ஆரம்பகாலத் தில் தமிழ்ப்பாராஜா பிரபாகரன் இந்திகழ்ச்சிகளை தொகுத்து வழங்கியது குறிப்பிடத் தக்கது. சிட்னியிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் இவ்வாவிப்பாப்பை இன்பத்தமிழ் ஒவி மூலமாக கன்பரா, மெல்பன் ஆகிய நகரங்களில் வாழ கின்ற நேயர்கள் கேட்டுவருகின்றார்கள்.

உதயகீதம்,

இன்பமான இரவினிலே

வைஷ்ணவி என்டடைன்மெண்ட் ஸ்தாபனத்தின் உரிமையாளர் திரு தாயனின் முயற்சியால்

1993 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த வாணையில் திரு ரண்ஜித் அறிவிப்பாளரக சணியாற்றுகின்றன. SWR வாணையில் FM 100.3 என்ற பண்பஸை வரிசையில் ஞாயிற் ரூக் கிழமைகளில் மதியம் 12 மணியிலிருந்து 2 மணிவரை உதயகீதமும், வெள்ளிக்கிழமையிலே இரவு 9 மணியிலிருந்து 11 மணிவரையும் ஒலிபரப்பாகின்றன. இந்த தமிழ் நிகழ்ச்சிகள், பெரும்பாலும் புதிய, பழைய தமிழ் சினிமாப் பாடங்கள், நேயர் விருப்பம், கதைகள் என்பவற்றைக் கொண்ட பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளாக வேவினங் குகின்றன. தொடர்ந்தும் ஒவிபரப்பாகிவரும் இந்திகழ்ச்சிகள் இளைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த நிகழ்ச்சிகளாக விணங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்பத்தமிழ் இரவு

முத்தமிழ் மாலை நிகழ்ச்சியிடுன் அடுத்து திரு பாலசிங்கம் பிரபாகரனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்தமிழ் நிகழ்ச்சி, வெள்ளிக்கிழமைகளில் இரவில் ஒலிபரப்பாகியதால் பல சிட்னி வாழ தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ் வாணையைக் கேட்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. இத்தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவை 1995ஆம் ஆண்டு ஒக்தோபர் மாதம் 8ஆந் திகதி முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையைகளில் இரவு 8.30 மணிமுதல் 9.30 மணிவரை, 2SCR வாணையில், 107.3 பண்பஸைவரிசையில் இடம்பெற்றுவருகின்றது. இவ்வொலிபரப்பில் ஆம் - இல்லை போட்டியுடன் இதர போட்டிகளும் சிறுவர்களையும் பெரியோரையும் மிகவும் கவர்ந்துள்ளன. அத்துடன் வெளியூர், உள்ளுங்கிருமுகர்களையும் நேர் காணல், நகைக்கலை, சினிமாப் பாடங்கள் என்பன சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றன. அவுஸ்திரேவியத் தமிழ் வொணை வரலாற்றில் முதல் முறையாக நேயர்களுடன் நேடி உரையாடல் என்ற நிகழ்ச்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும், அது பலரது ஆதரவைப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிட்னியிலிருந்து ஒவிபரப்பாகும் இவ்வாவிப்பாப்பை இன்பத்தமிழ் ஒவி மூலமாக கன்பரா, மெல்பன் ஆகிய நகரங்களில் வாழ்கின்ற நேயர்கள் கேட்டுவருகின்றார்கள்.

இன்பத் தமிழ் ஒலி

அவஸ்திரேலியாவின் தமிழ் வாணாவி வரலாற்றில் முக்கியத் துவம் பெறுவது தமிழுக்கென ஒரு 24 மணித்தியாலத் தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச் சேவை சிட்னியில் 1996ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22ஆந்திக்கியும், மெல்பேர்ஸ் நகரில் 1997ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 12ஆந்திக்கியும் கன்பா நகரில் 1997ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 25ஆந்திக்கியும் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டன. இச் சேவையைய் பிரத்தியேக அலைவரிசையில் மாத்திரமே கேட்கலாம். இச் சேவையினைத் திரு. பாலசிங்கம் பிராகரன் அவர்கள் தனியீட்டு முறையிலே நடாத்திவருகின்றார்.

இலங்கை வாணாவி தமிழ் ஒலிபரப்பாராகப் பணிபுரியும் திரு. பி. எச் அப்துல் ஹமீத் அவர்களின் 24 மணித்தியாலமும் தமிழ் ஒலிக்கவேண்டும் என்ற அபிளவைத்தையே நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நோக்குத்தனும், புலம்பெயர்ந்து வாழ் தமிழ் மக்கள் தமிழ் மொழி, தமிழப் பண்பாடு, தமிழ் கலைகள் ஆகியனவற்றைப் பேணிப்பாதுகாக்கத் துணைபுரியவேண்டும் என்ற நோக்குத்தனும் இவ்வொலிபரப்புச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது என்று அறியப்படுகின்றது. கன்பா மெல்பேர்ஸ், சிட்னி ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கின்ற நேயர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மற்ற நேயர்களுடன் பசிந்துகொள்ள வழிவகுக்கின்ற 'நேயர்களுடன் நேரடி உரையால்' என்ற புதிய நிகழ்ச்சியைத் தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவையில் முதன் முதலில் அவஸ்திரேலியாவில் ஆரம்பித்துவைத்த பெருமை இவ்வாணாவி ஒலிபரப்புச் சேவையைச் சேர்ந்ததாகும். இந்த 24 மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவை மேற்கு அவஸ்திரேலியாவிலுள்ள பேர்த் தகருக்கு விரைவில் விலை தரிக்கப்படவுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது. சிட்னியில் ஞாயிற்றுக் கிமைகளில் ஒலிபரப்பாகும் முத்தமிழ் மாலை, இன்பத்தமிழ் இரவு என்ற நிகழ்ச்சிகள் இவ்வாணாவி மூலம் மெல்பேர்ஸ், கன்பா நேயர்கள் கேட்கக்கூடியதாகவும் இருப்பதுடன், மெல்போர்ஸில் செவ்வாய்க்

கிமைகளில் ஒலிபரப்பகும் 3CR வாணாவியின் தமிழ்க் குரல் நிகழ்ச்சியை இச்சேவையின் மூலம் சிட்னி, கன்பா நேயர்கள் நேரடியாகக் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும், இச் சேவையின் நிகழ்ச்சி கிகள் பிரதி வெள்ளிக்கிமை தோறும் "இன்ப ஒலி" என்ற பெயரில் 9:00 பண்பைலவரிசைகளில் சிங்கப்பூலில் நேரடியாக ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. இன்னும் B.B.C தமிழோசை நிகழ்ச்சிகள், கணேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தான் நிகழ்ச்சிகள், சர்வதேச ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நிகழ்ச்சிகள், சிங்கப்பூல் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நிகழ்ச்சிகள், சிங்கப்பூல் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ச் செய்திகள் ஆகியனவற்றை இச்சேவையின் மூலம் சிட்னி, மெல்பேர்ஸ், கன்பா ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கின்ற நேயர்கள் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. இந்த வாணாவி மூலம் பலர் ஒலிபரப்புப் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இன்று நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட அறிவிப்பாளர்களின் பங்களிப்பில் 24 மணிநேரம் ஒலிபரப்பாகும் இந்தச் சேவையைப் பெற நான்கு 27 சதம் செலவாகின்றது.

அலையோசை

தமிழ்ச் சுடர் என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டுவரும், அவஸ்திரேலிய தமிழ் ஸ்தாபனம் தனது இன்வெனாரு முயற்சியாக அலையோசை என்ற தமிழ் வாணாவி நிகழ்ச்சியை 1996ம் ஆண்டுமதல் நடாத்தி வருகின்றது. இந்த ஒலிபரப்பு 8:00 பண்களை வரிசையில் ஞாயிறு தோறும் இரவு 8:00 மணி முதல் 10:00 மணிவரை நடைபெறுகின்றது. இம்முயற்சி காலங்கு சென்ற டாக்டர் சிவா அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன், கலாந்தி ஜெகாந்தன், திரு. கஜன் முதலியர், திருமதி துரியா கான், பேராசிரியர் பொன் பூலோகசிங்கம் ஆகியோர் நிகழ்ச்சிக் தயாரிப்பிலும், அறிவிப்பாளர்கள்களுக்கும் பணியாற்றுகின்றன. தமிழ்லூம் ஆங்கிலத்திலும் நடைபெறும் இந்நிகழ்ச்சி, தமிழ் புரியாத தமிழர்களுக்கும், மற்றும் வேற்று மொழி பேசுபவர்களுக்கும் தமிழ், கலை, கலாச்சரம் பற்றி அறிய வைக்கும் நிகழ்ச்சியாக அமைந்துள்ளது. இன்ம் தலைமுறையினரையும் பங்குபற்ற தூண்டும் வகையில் அவர்களுக்கான

கலந்து கொயாடல்கள், பாடல்கள் என்பன ஒரளவிற்கு இளைஞர்களை சர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. இந்த அலைவரிசை குறுகிய அளவு இடத் தையே சென்றடைவதனால், சிட்டியின் சுற்றுப்புறத்தில் இருக்கும் தமிழர்களை இச் சேவை சென்றடைவதில்லை.

விக்டோரியா தமிழ் ஒலி, ஒளி சேவைகளின் சுட்டமைப்பு

இந்த அமைப்பு விக்டோரியாவில் இவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு இயங்கிவரும் தமிழ் வானோலி, தொலைக்காட்சி சேவைகள் ஒன்றிணைந்து, தமது நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பிலும், சமூக அறிவித்தல்கள், மற்றும் தமக்கிடையே ஒரு நல்லெண்ணத்தை வளர்க்கவும், தமது நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பிற்கான நிதி சேகரிப்பிற்கும் உதவும் வகையில் இப்புதிய அமைப்பு உருவாகியுள்ளது. இதன் முதலாவது கலை நிகழ்ச்சி அக்டோபர் மாதம் 31ம் திங்கள் நடைபெறும்.

தமிழ் குரல்

1984ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் 2ஆம் திங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வானோலி ஒலிபரப்புச் சேவை 855 மத்திய அலைவரிசையில் செல்வாய்க்கிழமைகளில் மாலை 6.30 மணி முதல் 7.30 மணிவரை தமிழிலும் சனிக்கிழமைகளில் (Manifest) ஆங்கிலத் திலும் மெல்பேணிலிருந்து ஒலிபரப்பாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. வித்தியா, அழகேந்திரன், அன்றனி கிரேதியன், பாமினி ஆதியோரின் உதவியுடன் திரு. சபேசன் ஷண்முகம் அவர்கள் இச்சேவையினை நடாத்திவருகின்றார்கள். தமிழ்மூச்செய்திகளை உள்ளவாறு வெளிப்படுத்துவதுடன் தமிழ் ஈழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குக் குரல் கொடுப்பதுமே இச்சேவையின் முக்கிய நோக்கமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சேவையின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் இன்பத்தமிழ்

ஒலி மூலமாக சிட்டி, கன்பரா ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கின்ற நேயர்கள் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. இந்த ஒலிபரப்பிற்கு விக்டோரிய இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆதரவு நல்கிவருகின்றது. அரசியல் ஆய்வுரை, செய்தித் தொகுப்பு, இன்னிசை, நூல்களில் நுகர்ந்தவை, நேர்காணல் மற்றும் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன இச்சேவையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

தமிழ் ஒதசை

இச்சேவை 3ZZZ வானோலிமினாடக 92.3 பண்பஸலவரிசையில் மெல்பேணிலிருந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. 1987ஆம் ஆண்டு ஒலிபரப்பை ஆரம்பித்தாலும், இச்சேவை 1989 ஜூன் மாதத்திலிருந்தே கிழமைக்கு ஒரு மணிநீரமாக ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றது. எட்வேட் அருள் நேசதாசனும் திருமதி கெளரி மகேஸ்வரன் அவர்களும் ஒரு குழுவின் உதவியுடன் இச் சேவையை நடாத்திவருகின்றனர். இச்சேவையின் ஒலிபரப்பு பிரதி வியாழக்கிழமை தோறும் இருவு 8.00 மணி முதல் 9.00 மணிவரை இடம்பெற்றுவருகின்றது. தமிழ் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதும், தமிழ்ச் சமூக செய்திகளை அல்வப்போது அறிந்து ஒலிபரப்புவதுமே இச் சேவையின் முக்கியநோக்கமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நந்தின் தனை, கவிதைகள், ஆய்வக் கட்டுரைகள், செய்திகள், செய்திக்குப் பின்னால், சிறுகணதகள், கதையும் கானமும், பாடல்கள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. விக்டோரியா இலங்கை தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் கத்தோலிக்க மன்றம், தமிழ்ப் பாடசாலை-விக்டோரியா என்ற அமைப்புக்களின் ஆதரவுடன் இவ்வாலிபரப்பு சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றது. ஈழ விடுதலை பற்றிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு கூடிய நேரம் ஒதுக்குவதும், நேர்க்கணுடன் நேரடி உரையாடல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சங்கநாதம்

இது 1993 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 4ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு நல்ல வரவேற்புடன் நடைபெற்று வருகின்றது. விக் டோரியா மாநிலத்தில் நடாத்தப்பட்டு வரும் இச்சேவை மெல்பேர்ன் தென் சிமக்கு பிராந்திய குடிவருபோர் ஆதாராயம், விக்டோரியத் தமிழ் கலாச்சாரக் கழகம் ஆகியவற்றின் ஆதாரவுடன் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. Mountain District Radio (3MDR) வாணொலி நிலையத் திலிருந்து

97.1

பண்பலைவரிசைசமில் ஞாமிற்றுக்கிழமைகளில் காலை ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே ஒவிப்பாகி வந்த இந்நிகழ்ச்சி இப்பொழுது 8 மணிமுதல் 10 மணிவரை ஒவிப்பாகி வருகின்றது. திரு. நா. வி. விக்கிரமசிங்கம் தயாரிப்பாராகவும், அறிவிப்பாராகவும் இருந்து திருவாளர்கள் K.S. பக்ரதன், அன்டன் தாசீசியல் ஆகியேன் உதவியுடன் இவ்வொப்புச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகின்றது. தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்குதல், தமிழ் இளைஞர்களை இத்துறையில் பயிற்றுவித்தல் ஆகியனவே இவ்வகைது குறிக்கோள்களாகும். நளவெண்பா இலக்கியத் தொடர், சைவ நற்சிந்தனை, ஜோடிக்குரல் சிவிமாப் பாடல்கள், மற்றும் உள்ளூர், தாய்நாட்டுச் செய்திகள், நாடகம், சிறுவர் மலர், கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் என்பன இச்சேவையில் ஒவிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன.

பிறிஸ்போன் Brisbane

தமிழ் ஒவி

1986ம் ஆண்டு மே மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சி கடந்த பன்னிரு வருடங்களாக பிரஸ்லீஸில் ஒவிப்பாகி வருகின்றது. ஆண்டு தோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாகக் குழுவின் கீழ் இந்த ஒவிபரப்பு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆரம்பத்திலிருந்து திருரட்சனம் கந்தசாமி திருச்சாவகதேவன் திருக்கலைக்கள் கட்டுப்பட்டார்களாக பணியாற்றினார்கள். தற்போது திருமதிகலா சிவகப்பிரமணியம் இப்பணியைச் செய்து வருகின்றனர். 4EB பல்மொழி ஒவிபரப்பின் தமிழ் நிகழ்ச்சியான

தமிழ் ஒவி ஞாமிறு தோறும் இரவு தோறும் 9மணி முதல் 10மணி வரை AM 1053 அலைவரிசைசமில் ஒவிபரப்பாகின்றது. சிறு தொகை அங்கத்தவர்களின் உதவியுடனேயே இயங்கி வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வொலிபரப்பில் காலஞ்சென்ற அறிவிப்பாளர் "தனியாத தாகம்" புகற் என். வாக்டோவன் அவர்களும் அவரது மனைவியும் நடாத்தி வந்த நாடகத்தொடர்கள், கோவில் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் வாணொலிக் கலைஞர்கள் தயாரித்து மேடையேற்றிய "ரச மஞ்சரி" செய்திகளும், உள்ளூர் சமூக அறிவித்தல்களும், சிறுகதை, நாடகம், சமூக அறிவித்தல்கள் நோய் விருப்பும் என எல்லா வயதினரையும் கவரும் வகையில் நிகழ் சிகிசை ஒவிபாப்பி வருகின்றனர். தாய்நாட்டுச் செய்திகளை வழங்குதல், உள்ளூர்க் கலைஞர்களை ஊக்குவித்தலும், இந்த வாணொலியின் நோக்கமாகும். இந்த 45 நிமிட ஒவிபரப்பில் பெரும்பாலும் நடுத்தர வயதினருக்கும், வயதாணோருக்கான நிகழ்ச்சிகளே கூடுதலாக இடம்பெற்றுபோன்றும், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளையும், இளைஞர்களைப் பங்குபற்றச் செய்யும் நிகழ்ச்சிகள் எதிர்கால நோக்கமாக இருக்கின்றது.

கன்பரா

தமிழ் குரல்

கன்பராவில் 1982ம் ஆண் மூதல் CMS(Canberra Multi-cultural Services) வாணொலியில் 103.1 பண்பலை வரிசைசமில் செவ்வாய்க் கிழமைகளிலே 7மணிமுதல் 7.30மணி வரை ஒவிப்பாகி வருவது தமிழ்க்குரல். அவுள்திரேவிய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியுடன் இயங்கிவரும் இவ்வாணொலி, வேறும் பல மொழி நிகழ்ச்சிகளையும் ஒவிப்பி வருகின்றது. தமிழ்க்குரல் நிகழ்ச்சியில் பாடல்கள், சமூக அறிவித்தல்கள், நகைக்கவை நாடகங்கள், சமய, கலாச்சார கலை நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு, நேர் காணல் என்பன இடம்பெறுகின்றன. ஆரம்பத்தில் திரு. பாலகப்பிரமணியம், திரு. பத்மாநாதன், திரு. சுகுமர் என்பவர்கள் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினர். இப்பொழுது திரு ஞானசிங்கம் உதவ, திரு ஏற்றியன் அருளானந்தம்

இவ்வாணாலியை திறம்பட நடாத்தி வருகின்றார். கன்பராவில் தமிழ் கலை, கலாச்சாரத்தை வளர்க்கும் நோக்குடன், சமுத்தமிழ் அகதிகளுக்கு உதவும் கன்பரா தமிழ் சங்கத்தின் இன்னொரு முயற்சியாகவே இந்த வாணாலி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கன்பராவில் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் கவுக்குடியுதாக இருக்கும் இவ்வாலியாப்பு இன்னும் சிறிது காலத்தில் நேர அதிகரிப்புச் செய்யப்படவன்து ஒரு மகிழ்ச்சி தரும் விடயமாகும்.

மந்திர் இந்து வாணாலி

கன்பராவில் 1997ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் CMS(Canberra Multi-cultural Services) வாணாலியில் 103.1 பண்பலை வரிசையில் புதன் கிழமை மாலை 7.30மணி முதல் 8.00மணி வரை ஒலிபரப்பாகி வரும் இச்சேவை இந்துமத ஆண்மீத்தை தமிழில் தரும் நிகழ்ச்சி. இச்சேவையில் ஆரம்பத்தில் யூந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலேயே ஒலிபரப்பாகி வந்தன. சிவா-விஷ்ணு மந்தி பிரதம பூசைகளான கணேஷப்பர், கரோஷ் பட்டர் என்பவர்களால் முதல் முறையாகத் தமிழ் நிகழ்ச்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அவஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியுடன் இயங்கிவரும் இவ்வாணாலி, வேறும் பல மொழி நிகழ்ச்சிகளையும் ஒலிபரப்பி வருகின்றது. இந்திகழ்ச்சியில் நேவார், பக்திப் பாடங்கள், ஆண்மீகச் சொற்பொழிவுகள், சமய, மந்திர அறிவித்தல்கள், சோநீடி விளக்கங்கள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. மக்கள் மத்தியில் சமய உணர்வை வளர்ப்பதும், சிறுவர்களுக்கு சமய அறிவை ஊட்டுவதும், தேவா திருவாசகப் பயிற்சி அளித்தலும் இவர்களது நோக்கம். சிறுவர்களும் இந்திகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு வருகின்றனர். ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள், சமய, மந்திர அறிவித்தல்கள், சோநீடி விளக்கங்கள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. மக்கள் மத்தியில் சமய உணர்வை வளர்ப்பதும், சிறுவர்களுக்கு சமய அறிவை ஊட்டுவதும், தேவா திருவாசகப் பயிற்சி அளித்தலும் இவர்களது நோக்கம். சிறுவர்களும் இந்திகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு வருகின்றனர்.

ஆன்மீகச் சொல்களையும், இந்து சமய நற் செய்திகளையும் அவஸ்திரேலியா முழுவதும் பரப்பவேண்டும் என்பதே இவர்களது எதிர்காலத் திட்டமும், நோக்கமுமாகும்.

மேற்கு அவஸ்திரேலியா தமிழ் ஒலி

இவ்வாலியாப்புத் தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் தந்து நமது மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் பேணவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடன் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் மேற்கு அவஸ்திரேலியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மேற்கு அவஸ்திரேலியத் தமிழ் சங்கத்தின் ஆதரவில் நடைபெறும் இந்திகழ்ச்சி CEBA பல்கலாச்சார வாணாலி நிலையத்தினுடைக (FM) 95.3 பண் பலை வரிசையில் தீவிக்கிழமைகளில் இரவு 7.30 மணி முதல் 8.00 மணிவரை ஒலிபரப்பட்டு வருகின்றது. திருக்குருவினங்கம், நாஞ்சிதனைகள், இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள், நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம், நுண்கலை நிகழ்ச்சிகள், சமயத் துறிப்புக்கள் என்பன இந்த ஒலிபரப்பில் இடம்பெறுகின்றன. அத்துடன் மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் மத்தியில் வளர்ந்து கொண்டு அந்த இசையிலும் நாட்டம் கொண்டிருக்கும் நமது இளங்கந்திமீனர் விரும்பிக்கேட்கும் புதிய பாடங்களையும் ஒலிபரப்பி வருகிறார்கள். திரு. நடராஜ், பேராசிரியர் ரங்கன் ஆகியவர்களுடன் திருமதிசாந்தா ஜெயராஜ், தேவகி தூரியகுமார், திரு. மகிழ்ஞன் அன் ணாமலை ஆகி யோர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களாகவும், அறிவிப்பாளர்களாகவும் சேவையாற்றிவருகின்றனர்.

தமிழ்ச் சோலை (W.A.)

1996ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 11ஆம் நாள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் தமிழ் ஒலிபரப்பு, CEBA வாணாலி ஜூடாக 95.3 பண்பலை வரிசையில், வெள்ளிக்கழைமை நோறும் இரவு 10.30 மணியிலிருந்து நன்றிரவு 12.00 மணி வரை ஒலிபரப்பாகின் ரது. மேற்கு அவஸ்திரேலியாவில் ஒலிபரப்பாகும் இரண்டாவது உள்ளுர் வாணாலியாகும். இந்த வாணாலி மேற்கு அவஸ்திரேலை தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவுடன், இராமகிருஷ்ணவேணி, கபிலன் கிருஷ்ணசாமி, கலைவாணி ரங்கநாதன் ஆகி யோர் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குகின்றனர். இந்த நிகழ்ச்சியில் வாணாலி நோய்களையும் ஈடுபடுத்துவதும், தமிழ் கலை,

கலாச்சார வளர்ச்சியில் உதவுவதுமே முக்கிய நோக்கங்களாகும். தொலைபேசியில் நோயர் விருப்பம், கருத்துப்பிமாறல், கலையரசன் வழங்கும் மாதாந்த இலக்கியப் பூங்கா, பாடல்கள், போட்டிகள், தெரிந்தது-தெரியாதது, மங்கையர் பூங்கா, இன்று ஒரு ராகம் என்பன குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளாகும். அத்துடன் சிங்கப்பூர் தமிழ் வாணொலி நிகழ்ச்சிகளின் ஒலிப்பதிவுகளும் இச்சேவையில் இடம் பெற்ற வூருகின்றன. வியாபாரத் தாணங்களின் ஆதரவில் இடம்பெறும் போட்டி நிகழ்ச்சிகள், வாத்தக நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் வினாக்கள் ஆகிய இவ்வாணொலியின் நிதித் தேவையை ஒராவு பூர்த்தி செய்கின்றன. உள்ளுரப் படைப்புக்களை ஊக்குவியிப்பதும், இளைஞர்த்தியனரைக் கூடியாலில் நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபெடுத்துவதுமே இவர்களின் எதிர்கால முயற்சிகளாகும்.

வடமாநிலத் தின் தமிழ் வாணொலி நிகழ்ச்சி

வட மாநிலத் தமிழ்ச் சங்கம் பெருமையுடன் நடாத்தும், இந்த ஒவியர்ப்பு 1993ம் ஆண்டு முதல் Top FM என்ற வாணொலியில் 104.1 பண்பஸலவிசைசமில் சுக்கிளிமைகளில் 8-9 மணியிலை ஒவியர்ப்பாகி வருகின்றது. இப்பொழுது தினிக்கட்கிழமைகளிலும் மேலதிகமாக ஒரு மணி நேரம் (7-8) ஒவியர்ப்பாகி வருகின்றது. இந்த நிகழ்ச்சி இளைஞர்களுக்காக ஒவியர்ப்பப்படுகின்றது. அங்குள்ள ஆர்வமுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு ஒவியர்ப்பில் வாய்ப்புக்களை கொடுப்பதுடன், தமிழ் மொழி, கலை, கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. SBS ஒவியர்ப்பைத் தவிர, இதுவே ஒரே ஒரு உள்ளுர் வாணொலியாகத் திகழ்கின்றது. தமிழ்ப் பாடல்கள், இசை என்பனவற்றுடன் செய்தி, சமூகச் செய்திகளும் இந்திகழ்ச்சியை அலங்கரிக்கின்றன. வடமாநிலத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கும் ஒரு உபகுழுவே இந்திகழ்ச்சிகளை மேற்பார்வை செய்து வருகின்றது.

தமிழ்த்

தொலைக்காட்சி சேவைகள்

இன்பத் தமிழ் ஒளி

சிட்டியில் Channel 31(UHF 31) ஊடாக ஒளிப்பாகும் இந்த நிகழ்ச்சி, 1994ஆம் ஆண்டு முதல் ஞாமிற்றுக் கிழமை மாலை 6.30 மணியிலிருந்து 7.00 மணியிலை நடந்துவந்த இந்திகழ்ச்சி இப்பொழுது 6.00 மணியிலிருந்து 7.00 மணி வரை நடைபெறுகின்றது. இந்திய நிகழ்ச்சிக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் வரிந்தி, தலுவங்கு என வேறு பல இந்திய மொழிகளிலும் நிகழ்ச்சிகள் நடை பெற்றன. இப்பொழுது தமிழுக் கென ஒரு மணி நேரம் வழங்கப்பட்டனது. ஆரம்பகாலத்தில் சினிமாப் பாடல்களும் அவற்றிற்கான திரைப்படக் காட்சிகள், விளம்பரங்களே நிகழ்ச்சியை ஆக்கிரமித்திருந்தன. தொக்கத்தில் டாக்டர் இராஜேந்திரன் இந்த நிகழ்ச்சிக்கான நேரத்தை பெற்றதுடன், செய்திகளையும் வழங்கினார். பின்னர் திரு. கேதாரநாதன் இதைப் பொறுப்பெடுத்து நடத்தினார். தொலைக்காட்சிச் சேவையில் ஏற்பட்ட திருத்த வேலைகள் காரணமாக, தமிழ் ஒளிபரப்பு சில மாதங்கள் தடைப்பட்டிருந்தது. 1996இல் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒவியாளிப்பை, திரு ஜித், திரு ஸங்கண் பாலாவும் நடாத்தி வந்தனர். இன்று இன்பத்தமிழ் ஒளி வாணொலி அதிபர் திரு பாலசிங்கம் பிரபாகரன் இதனைப் பொறுப்பெற்று இன்பத்தமிழ் ஒளி என்ற பெயரில் நடாத்தி வருகின்றார். இப்பொழுது, பல தமிழ் கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்புகளும் செய்திகளும் ஒளிபரப்பட்டு வருகின்றன. சிட்டியில் மட்டும் ஒளிபரப்பாணாலும், ஒளித் தெளிவில் குறைவு இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அவுஸ்திரேலியாவின் தமிழ்ச் சமூகவாணோலி, தொலைக்காட்சிச் சேவைகள்

சேவை	ஆரம்பம்	நிலையம்	அனைவரிகை	இலைப்பயிறும் இனை வெளி	மாநிலம்
விசீட ஓலிபரப்ட்ச் சேவை (SBS)	1979	SBS	FM 97.7 சிட்னி	நூழியு இடம் - நேர வெறுபாடு உண்டு	எல்லா மாநிலங்களுக்கும்
தமிழ் முழக்கம் முத்தமிழ் மாலை இன்யன் இரவினிலை உதய கீதம் இன்பத் தமிழ் இரவு	1993	2 CCR SWR 2 SCR	FM 98.5 FM 90.5 FM 100.3 FM 107.3	நூழியு வெள்ளி நூழியு நூழியு	பிப. 8.00-10.00 மாலை 6.30-8.00 காலை 9.00-11.00 நப. 12.00-02.00
இன்பத் தமிழ் ஒளி அலையோசை நிதியேக் அங்குலிகை	1996	Skidrow Radio	FM 88.9 AM 855	நூழியு செல்வாய் நூழியு வெள்ளி	சிட்னி நேரம் மொல்போன்
தமிழ்க் குரல் நிதிசனம் (Manifest) பல்கலைக்கழகம் வாணிகளில் ஒளி	1987	3CR Radio 3MDR 4EB	FM 92.3 FM 97.1 AM 1053	வெள்ளி நூழியு நூழியு நூழியு	மலை 6.30-7.30 நப. 12.00-12.30 காலை 8.00-10.00 இரண் 9.00-10.00
தமிழ் ஒளி மாநில வாணிகளில் ஒளி தமிழ்ச் சங்கநாதம் மந்திரி வாணிகளில் ஒளி தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ்ச் சங்க வெள்வியீடு	1982	CMS	FM 103.1	செல்வாய் நூழியு நூழியு நூழியு	மலை 7.00-7.30 காலை 8.00-10.00 இரண் 9.00-10.00 மொல்போன்
தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ்ச் சங்க வெள்வியீடு	1994-இறு டைய் 1/12/96	Top FM Channel 31	FM 95.3 FM 95.3 FM 104.1	தின்கள் வெள்ளி சிட்னி தின்கள்	பேர்த் (மூ-அவர்ஸ்.) பேர்த் (மூ-அவர்ஸ்.) பேர்த் (மூ-அவர்ஸ்.) லாலின்
தமிழ் தொலைக்காட்சி தமிழ் தொலைக்காட்சி	1994-இறு டைய் 1/12/96	UHF 31 Channel 31	நூழியு	இரண் 7.00-8.00 மாலை 6.00-7.00	(வெ மாநிலம்)
				மாலை 6.30-7.00	சிட்னி மொல்போன்

குறிப்பு : முன்று நகரங்கள் என்பது சிட்னி, மொல்போன், கன்பாரா.

தமிழ்த் தொலைக்காட்சிச் சேவை (விக்டோரியா)

1996 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் 1 ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, புதன்கிழமை தோறும் 6.30 மணிமுதல் 7.00 மணிவரை Channal 31 இல் ஒளிரப்பாகி வருகின்றது. தமிழ்லும், ஆங்கிலத்திலும் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கும் இச்சேவை தமிழருக்கென ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொலைக்காட்சியாகும். திருரட்னம் கந்தசாமி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குவதுடன், அவரே இப்பல்லினத் தொலைக்காட்சிச் சேவையின் நிர்வாகசபையின் தலைவராகவும் தற்பொழுது நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவருடன் திருவாளர்கள் செந்தூரன், கந்தராமர்த்தி ஆகியோர் முறையே நிர்வாக, வர்த்தக இயக்குனர்களாக இருக்கின்றனர். இச்சேவையில் செய்தி, அறிவித்தல்கள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், கலைநிகழ்ச்சிகள், நாடகம், சமையற் குறிப்புகள், இசைப்போட்டிகள், நேர்முகவர்ணனைகள் போன்ற சிறப்பு அங்கங்களுடன் இடம்பெற்று வருகின்றது. மற்றும் விசேட நிகழ்ச்சிகளாக ராகம் சங்கீதம், பெரியார் இசைமன்ற விழா, மாவீரர் தின விழா, தமிழ் பாடசாலைகள் கலைவிழா, மற்றும் ஆகை விழாக்கள் என்பனவும் ஒளிரப்பப்படுகின்றன. இந்தத் தொலைக்காட்சியே அவஸ்திரேவியாவில் முதன்முதல் உள்ளுர்த் தயாரிப்பில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைத் வழங்கிய சேவையாகும். இதன் முதலாவது ஆண்டு(1997) விழாவில் S.V. கேர்க் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

தகவல் தந்தோர்
SBS தமிழ்ச் சேவை : திரு. S.K. சோமசுந்தரம் தமிழ் முழுக்கம் :
 கலாநிதி விக்டர் இராஜகுலேந்திரன் முத்தமிழ் மாலை, இன்பத்தமிழ் இரவு, ஒலி, ஒளி : திரு பாலசிங்கம் பிரபாகரன் உதயகீதம், இன்பமான இரவினிலே :
 திரு ரஷ்ஜித்
அலையோசை : கலாநிதி ஜெயகாந்தன்

தமிழ் ஒசை, விக்டோரியா :
 திரு. எட்வேட் அருள்நேசராசா தமிழ் குரல் விக்டோரியா :
 திரு சபேஸ் சண்முகம் சங்கநாதம் : திரு. விக்டீரமசிங்கம் தமிழ் குரல், கன்பரா :
 திரு ஏற்றியன் அருளானந்தம் மந்தீர் இந்து வாணோவி :
 கரேஷ் பட்டர், கணேஷ் பட்டர் பிரிஸ்பேன் தமிழ் ஒலி :
 திருமதி கலா சப்பிரமணியம் தமிழ் ஒலி, மேற்கு அவுள்திரேவியா :
 திருமதி சாந்தா ஜெயராஜ் தமிழ்ச் சோலை, மேற்கு அவுள்திரேவியா :
 திருமதி ராமசிருஷணவேணி தென் மாற்றங்கள் தமிழ் வாணோவி :
 திரு செந்திவராஜன், டாக்டர் ராஜ் தமிழ் தொலைக்காட்சி, சிட்டிஃ
 திரு கேதாரநாதன், திரு ஜித் தமிழ் தொலைக்காட்சி சேவை :
 திரு ரட்னம் கந்தசாமி

வை சக்கத் திருடர்ச்சி

திரு. குலசேகரம் சஞ்சயனின் தயாரிப்பில், செல்வன். நேசராஜா பாக் கியநாதனின் பிரதியாக கத்தில் இப்புதிய முயற் சி மேடையேற் றப் பட்டது. “பேச் சாளரா? எழுத் தாளரா?” இரண்டு தரப்பினரும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று போட்டியோடு விவாதித்தனர். “பக்க விவாதத்ததுடன்”. புதுமணான இந்த முயற் சி சுற்று நீண்டு போனாலும் சிறப்பாகவும், சிறப்பாகவும் இருந்தது என்னவோ உண்மைதான். இந்தக் குழுவினர் மேலும் பல புதிய படைப்புகளை சிட்டித் தமிழர்களுக்குத் தர வேண்டும் என வாழ்த்துக்கின்றேன்.

நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கிய செல்வன். சாய்வசந்தராஜா சர்வபரிபாலனாலும், செல்வி. சௌமியா சுற்குருநாதனும் கச்சிதமாக தமது கடமையினைச் செய்தனர். செல்வி இந்துமதி வெங்கடாசலத்தின் நன்றியுறையுடன் விழா இனிடே முடிவடைந்தது. நாள்காண்டுகளைக் கண்ட கலப்பை மேலும் பல ஆண்டுகள் காண வேண்டும் என வாழ்த்துவேமாக.

தமிழ் ஊக்குவிச்சுப் போட்டிகள் 1999

சிட்னி பல்கலைக்கழகத் தமிழ் சங்கத்தின் தமிழ் ஊக்குவிச்சுப் போட்டிகளை 1999ஆம் ஆண்டு நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன.

பின்வரும் 16 போட்டிகள் நடைபெறவுள்ளன.

சுருக்கம்

பிரிவு	வயது	போட்டிகள்
1. ஆரம்பபிரிவு	3-6 வயதிற்குட்பட்டோர் (01.08.92 இற்கும் 31.07.95 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	எழுத்தறிவு 1 பாடல் மனைப் போட்டி 1 (பொருள் கூறுவேண்டியதில்லை)
2. கீழ்ப்பிரிவு	6-8 வயதிற்குட்பட்டோர் (01-08-90 இற்கும் 31-07-92 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	பாடல் மனைப் போட்டி 2 (பொருள் கூறுப்படல் வேண்டும்) எழுத்தறிவு 2, வாய்மொழித்தொடர்பாற்றல் 1
3. மத்தியபிரிவு	8-10 வயதிற்குட்பட்டோர் (01-08-87 இற்கும் 31-07-90 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	வாய்மொழித்தொடர்பாற்றல் 2 எழுத்தறிவு 3, பேச்சுப்போட்டி 1
4. மேற்பிரிவு	10-13 வயதிற்குட்பட்டோர் (01-08-84 இற்கும் 31-07-87 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	வாய்மொழித்தொடர்பாற்றல் 3 எழுத்தறிவு 4, பேச்சுப்போட்டி 2
5. அதிமேற்பிரிவு	13-18 வயதிற்குட்பட்டோர் (01-08-79 இற்கும் 31-07-84 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	எழுத்தறிவு 5, பேச்சுப்போட்டி 3 விவாதப்போட்டி 1
6. இளைஞர்	18-25 வயதிற்குட்பட்டோர் (01-08-72 இற்கும் 31-07-79 இற்கும் இடையில் பிறந்தோர்)	பேச்சுப்போட்டி 4 விவாதப்போட்டி 2

போட்டிக்கான விண்ணப்பங்கள் 9.11.98 இற்கு முன்னர் K. Chelvanathan, 1/32, Russell Street, STRATHFIELD NSW 2135 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கப்படல் வேண்டும்.

Future programs by University Tamil Societies

Sydney University Tamil Society Dinner and Sydney Tamil Youth's social night
6/12/98 Contact: Ayngaran : 9419 4019

Movie Show by Anjali tamil Society

19/12/98 Contact : Gowrikandan : 9746 3167 Welcome 99 Party by Anjali Tamil Society(NSW Uni)

31/12/98 Contact: Gowrikandan : 9746 3167

Cultural Program by UTS Tamil Society

20/2/99 Contact: Ajanthan : 9746 1329 / 0417 227 612

Unifund Kalaikkathambam by Sydney University Tamil Society

27/03/97 Contact: Sridevy : 9689 1343

கல்ப்பையை (சந்தா)

உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு

பரிசுப் பொருளாக்குஞ்கள்

வெளிநாடுகளிலோ, உள்ளாட்டிலோ இருக்கின்ற தமிழ் மீது பற்றுக்கொண்ட, உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு கலப்பையைப் பரிசாக்குங்கள். வருட சந்தாவைச் செலுத்துவதன் மூலம் உங்களது பெயரில், அவர்களுக்கு கலப்பை இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும். இதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

கல்ப்பையின்

சிறந்த எழுத்தாளர்களுக்காக பரிசு

இந்த ஆண்டு தொடக்கம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் கலப்பையில் வெளிவரும் கவிதை, கட்டுரை, கதையில் சிறந்தவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து, பரிசுள்ளோம். ஜாஸல் மாதம் நடைபெறும், கலப்பை ஆண்டுவிழாவில் பரிசு பெறும் படைப்பாளிகள் கொராவிக்கப்படுவார்கள் என்பதை கலப்பை எழுத்தாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சியிடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றோம். நீங்களும் உங்கள் தரமான படைப்புக்களை எமக்கு அனுப்பி வைப்பதன் மூலம் பரிசு பெறும் வாய்ப்பைப் பெறுவீர்கள். கலப்பை ஆசிரியர் குழுவினரின் ஆக்கங்கள் எதுவும் இந்தப் பரிசுத் தேர்வில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

21 EDWIN STREET
REGENTS PARK
NSW 2143

Prints R Us

- Business Cards
- Letterheads
- Envelopes
- Invitations
- Brochures
- Menus
- Invoice Books
- Typesetting

In addition to our instant printing - to enhance your invitation cards and business stationery - we are introducing a new service:

RAISED PRINTING

For more information
please call PARI

PHONE/FAX: 9743 9594 MOBILE: 014 603 237

GLOBAL SHOPBEST CATERERS

We cater for all occasions
weddings, birthdays, Family parties
and other special events

We specialise in Indian, Sri Lankan
vegetarian & non-vegetarian foods.

பல்லுந் பாராட் டும் அறுக்கவை உணவை
உண்டு மகிழ் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill Rd North, Rooty Hill, 2766

(Parking Available,
Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954 or 019 366 301

Fax : 9675 2024

GLOBAL SHOPBEST

For all your Indian, Sri Lankan food items
Best Quality Tamil, Hindi Movies for Rent

Mon - Wed: 9 - 7 pm

Thur - Sat: 9 - 8 pm

Sundays: 9 - 6 pm

Open 7 Days

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill Rd North, Rooty Hill, NSW 2766

(Parking Available,
Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954 or 019 366 301